

# 2.1GHz auction represents fair value and a bonus



**Advanced Info Service vice-chairman Somprasong Boonyachai at the 3G spectrum auction on Tuesday. Bidding for the spectrum slots was fair and the new licences will bring a lot of benefits to Thailand, argues the NBTC. APICHT JINAKUL**

## TELECOMS

### DOMINIC ARENA

Citizens, business people and industry professionals everywhere are congratulating the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) for finally injecting much needed new bandwidth into the Thai telecom market, at a price which is arguably fair market value for all — state and industry alike.

Commercial mobile network operators (MNO) will now use this spectrum to deploy and offer a wide array of affordable wireless broadband (3G and 4G) services which will bring Thailand massive economic and social benefits.

However, while it seems everyone agrees on the benefits 3G and 4G can bring to Thailand with the allocation of the 2.1GHz spectrum, it also seems that the final auction result has caused much heated discussion fuelled by threats of legal challenges and unfounded sensa-

tionalist claims of “super low prices bringing a windfall to private operators at the expense of the state”.

Why do I use such strong words? It is because from an independent professional and analytical standpoint, so far there seems to be a lack of quantitative assessment published of the prices paid for the 2.1GHz spectrum versus industry benchmarks. There has also been no published structured analysis of the industry issues/dynamics and trade-offs which the Thai telecom industry finds itself in today to explain why it so desperately needs to move ahead without more uncertainty.

Thailand earned 41.625 billion baht from selling 45MHz of the 2.1GHz spectrum band at the auction last week.

Despite claims of “super low prices”, in fact the Thai auction achieved a price of US\$0.47 (14 baht) per MHz/capita, a price higher than wealthier countries such as Singapore, Germany and South Korea. It is also more than three times the price of similar developing countries such as Indonesia and Mexico.

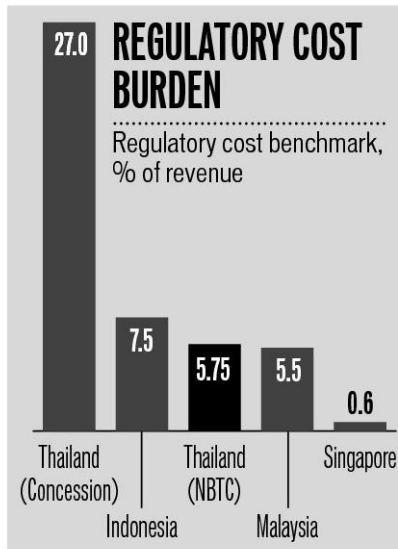
Now, if — as some are claiming as a basis for legal challenge — Thailand should have achieved “the correct price”

of around 60 billion baht for the spectrum, this would have corresponded to \$0.65 per MHz/capita, which would have put Thailand’s spectrum price even higher, exceeding those of Belgium and India. India is a market where, regulatory uncertainty aside, profitability of MNOs is suffering greatly and the take up of 3G has been well below analyst projections to date.

The issue at hand is not how much percentage over reserve price was achieved at auction because this is not a relevant measure of comparative prices or fair value.

I believe it is hard for anyone to argue that Thailand, as a developing country trying to deliver affordable broadband to its citizens, should be charging much higher prices than countries like South Korea or Singapore or Belgium on a benchmark basis, especially those threatening legal challenges in the name of safeguarding the affordability of 3G.

We do not live in a perfect world and we cannot put blinkers on to analyse a specific event in isolation. Aside from the clear pricing benchmarks demonstrated, there are several relevant and



Source: Value Partners

POSTgraphics

related issues in the Thai telecom sector which must be considered in any discussion of the current 2.1GHz spectrum allocation.

Those with the main implications for Thailand are spectrum availability, concessions and competition.

Spectrum availability is the number one critical issue for MNOs the world over. MNOs desperately need to buy spectrum to provide high speed data services — if there is a shortage of spectrum, then there is increasing congestion every day as more users join networks, and in the end the service provided is slow and of poor quality.

In Thailand, MNOs have been short of spectrum for wireless broadband and have had significant uncertainty over future spectrum availability (I avoid mentioning 3G too specifically; the NBTC's 2.1GHz licence is technology neutral and can be used for 3G and/or 4G as in Japan and South Korea).

When MNOs are short of spectrum but need to provide higher speed data services to meet customer demand there are two potential effects, each with negative implications.

First, they may have to allocate some of their 2G spectrum (like 900MHz) for 3G, which means the amount available for 2G voice is reduced (and there is no "room" for 4G deployment). Second, they may then have to significantly over-build with more base stations/towers, at extra cost, in order to accommodate the demand for both voice and data with less bandwidth.

The knock-on effect to the customer is relatively higher prices and lower quality services than could otherwise be offered.

Having the 2.1GHz spectrum will not only allow MNOs to deploy 3G and/or 4G services in this new band, but by

adding to the available resource pool it opens up possibilities for the MNOs to re-engineer their entire network to more efficiently deploy 2G/3G/4G services across all its spectrum holdings.

Concessions are also a relevant factor in the analysis of the urgent need for the 2.1GHz spectrum for two reasons.

First, because Thailand currently has the highest regulatory cost burden of comparable markets, and possibly in the world.

Without a move to a licensing regime, MNOs would have to deploy 3G/4G under the existing concession arrangement (using 850MHz or 900MHz, which are also internationally industry-standard 3G bands just like 2.1GHz) and prices will simply have to be higher given that the regulatory burden will be around five times higher.

Second is that with the ending of concessions over the next 5 years there will be several mission-critical 2G, 3G and 4G spectrum bands which MNOs are going to have to buy at new auctions to be run by NBTC — in 2013, one-third of the 1.8GHz band expires; in 2015 all 900MHz expires; and in 2018 the remaining 1.8GHz and some 850MHz expire.

This means mandatory massive new capital expenditure by the MNOs which in turn impacts on the reality of balancing profit margins and end-consumer service prices.

If one was to argue for much higher 2.1GHz pricing now, which would then be used as a benchmark for all future spectrum auctions according to stated policy, the flow-on effect could multiply and be financially burdensome for the MNOs, and in turn for consumers, because higher pricing is inevitable if MNOs are financially over-burdened.

Competition and industry development is the final factor which requires our attention in analysing the outcome of the 2.1GHz spectrum auction. The reserve price of the 2.1GHz spectrum was already high on a relative benchmark basis and there are several spectrum re-acquisitions which must be made over the coming five years.

What is also relevant is that there are three strong, publicly listed, commercial MNOs with 95% of the market share (excluding TOT and CAT) who have invested several hundreds of billions of baht in telecom networks over the past decade. The prospect of a new entrant in the Thai telecom sector has never been a realistic scenario for many reasons.

Not the least of these are regulatory uncertainty (including concessions and increasing legal challenges/disputes published widely and on a regular basis over the past five years) and the need to

invest in new infrastructure against strong incumbents with many levers available to fiercely compete — these therefore have invalidated the business case of even the most aggressive international player taking a look at the Thai telecom market.

It was inevitable and not a negative prospect that only AIS, DTAC and True were to bid for spectrum; this scenario of balanced supply and demand has been seen in several international markets — for example in Singapore and South Korea. In such situations, the role of the regulator in allocating national resources like spectrum most efficiently and at fair market value is critical.

In Thailand's situation where an already adequate reserve price ensured fair value, there was little need to enforce an "N-1" rule which would have meant that one of the MNOs would have walked away with less spectrum than the others (making it less competitive), and in all MNOs paying an artificially higher price for the spectrum. Such lessons have been learned already with poor financial outcomes as in the case of British Telecom.

Whilst not definitionally correct, some have argued that an "auction" must have more demand than supply such that the final price must be "more than 10% higher" than the reserve, so somehow the NBTC's process was flawed.

This point is academic and, as highlighted, has not likely damaged the state or provided a windfall to companies because benchmarks show that the actual prices paid are relatively fair and that there are a series of new auctions coming which require significant capital outlay and which the telecom companies must participate in to continue operations.

With the successful 2.1GHz allocation now, and no more legal obstacles hobbling our industry, the next series of auctions can now proceed and the industry can develop for the benefit of society.

Apart from the direct revenues from the 2.1GHz auction of 41.625 billion baht, MNOs will reportedly spend around 120 billion baht more to deploy their infrastructure to provide wireless broadband services using this spectrum. It is widely proven in several independent international studies that broadband investment contributes measurably to economic and social development.

Wireless (3G and 4G), enabled by last week's 2.1GHz allocation to the MNOs, will play a large part in bringing affordable broadband to all Thais in city, regional and remote areas alike. The 2.1GHz licence rules have ensured this by requiring minimum 50% population coverage within two years and minimum 80% population coverage within four years.

There is also a Universal Service Obligation

gation (USO) fee of 3.75% of revenues which will then ensure there are pooled funds available under the NBTC to potentially extend coverage to “non-commercial” populated areas.

Having said that, it must be noted that achieving nationwide coverage on 2.1GHz is not very efficient due to technical limitations of the high frequency; a better internationally recognised cost-effective practice is to use 2.1GHz in cities and suburbs but re-use 850MHz or 900MHz for 3G in regional/rural areas, all of which are available to MNOs in Thailand.

Therefore it is counter-productive to argue for anything exceeding 80% population coverage on 2.1GHz — even 80% is a very high requirement in a country with relatively sparse population density.

The only “windfall” from this auction, if it survives all the misguided challenges, is for the Thai people.

---

**Dominic Arena is the managing partner of Value Partners Management Consulting for Southeast Asia and India regions. He has been involved in the Thai telecoms and media industry for 11 years, including as an independent adviser to the NBTC.**

# Clearing up the static

The sale of 2100-megahertz spectrum licences by the National Broadcasting and Telecommunications Commission has attracted a storm of controversy over the process and the pricing. **Chiratas Nivatpumin** and **Komsan Tortermvasana** tackle some of the questions behind the auction.



**Will tariffs be lower now that the auction prices are low? Don't count on it, academics warn. They believe market competition, rather than auction prices, will set the tariffs. The problem is a heated race is unlikely unless the 49% limit on foreign ownership in telecom businesses is lifted.** AFP

**Was the auction fair?**

Critics have lambasted the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) for setting the reserve price below fair value. Somkiat Tangkitvanich, the president of the Thailand Development Research Institute, said on the day of the auction that the state and taxpayers would lose over 16 billion baht from the results. The calculation is based on the difference between the reserve price and the valuation price of 6.44 billion baht previously proposed to the NBTC by a team of Chulalongkorn University economists.

The NBTC argues that the 4.5-billion-baht reserve price actually exceeded the 4.3 billion baht price set for the 2010 auction. The NBTC also argues that maximising revenues was never the aim — its primary purpose is to strike a balance between the interests of the state, consumers and operators.

One view of the pricing issue comes from telecom consultancy Value Partners, which argues that the auction price was higher than that received for recent auctions in Korea, Germany and Singapore, once adjusted for economic size.

For instance, the total price received of 41.65 billion baht for 45 MHz of spectrum compares with a 2010 auction for 40 MHz in Germany, which netted only 14 billion baht for the state from bids by Vodafone, O2 and E-Plus.

Regardless, the issue of the reserve price would have been moot if there was greater competition.

**Why only three bidders?**

According to the NBTC, 17 companies requested applications for the auction, with applications ultimately received by four. One was disqualified for failing to submit proper documentation, including the need to present bank guarantees of 1.3 billion baht.

Which left three bidders, all representing the main private mobile phone operators — Advanced Info Service, DTAC and True Move.

Analysts agree the single greatest factor that dissuaded others from participating in the bid was the foreign dominance issue — foreign shareholding for licence-holders is limited at 49%, and debate has swirled for months over how the NBTC would interpret the foreign dominance clause in its regulations. Foreign telecom companies are understandably wary about participating in the auction so long as this legal risk remains, particularly given the \$1-2 billion in new investment required for a new network. The two largest players have been subject to numerous questions about their own compliance and the roles played by their foreign partners — Singapore's Singtel

for AIS and Norway's Telenor for DTAC.

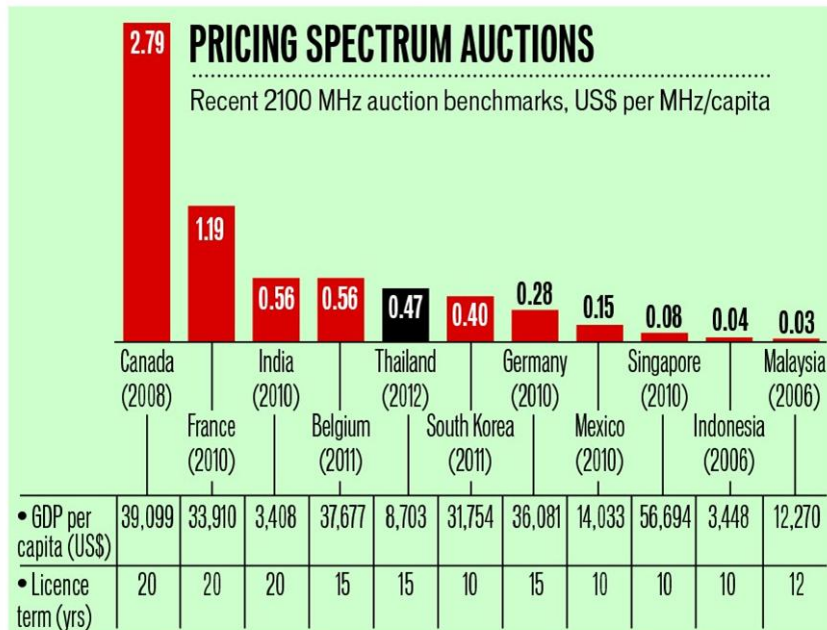
**Why did all three bidders receive the same amount of bandwidth?**

Once it became clear only the three incumbents would bid, could the NBTC have adjusted the auction to encourage greater competition? Yes. For instance, it could have reduced the bandwidth offered from 45 MHz to 30 MHz, or reverted to an original plan to allow each bidder up to 20 MHz each.

But Col Settapong Malisuwan of the NBTC says changing the auction design would have had even worse consequences, and would have invited allegations that the commission was favouring the wealthiest operators. Restricting the number of bidders would also ultimately hurt consumers by delaying the rollout of next-generation networks as well as the goal of ensuring all operators are on a "level playing field".

**Was there collusion in the bidding?**

There is no evidence that the three bidders explicitly colluded with one another in their bidding. Indeed, it was unnecessary — once it became known that only three bidders would participate, all three knew they would receive spectrum allocations simply by submitting bids at the reserve price.



Source: Value Partners

POSTgraphics

**Why did AIS bid over the reserve price?**

Under the auction rules, the bidder submitting the highest combined bid would receive the first choice of bands. Of the nine slots made available during the auction, only three were auctioned at prices over the reserve price — two slots at 4.95 billion baht and one slot at 4.725 billion baht.

The identities of the bidders at each stage of the auction were confidential. But since the NBTC announced that AIS was the highest bidder, and that DTAC and True both submitted equal combined bids, it is clear that AIS was the only one that bid over the reserve price.

Why? The logical answer is that of the three bidders, only AIS gave value in having the first choice. What is not clear is the bidding strategy used by AIS to make the highest combined bid while presumably keeping to the goal of minimizing the final price. In the three slots that it won, AIS submitted multiple bids — in two cases, it bid successively in three rounds, in the third case, the company bid for straight two rounds.

It may be that AIS was concerned that DTAC or True would also compete for the top position, and thus sought to quickly raise the pricing from the early stages of the auction to dissuade the others.

In hindsight, it is clear that both DTAC and True were content to simply submit minimum bids, and allow AIS to pay a premium on its own.

**What benefit could AIS receive from choosing frequency slots?**

Technical experts say there is little difference between the frequency bands with regards to 3G service. But it is important to note that the spectrum licence is “technology-neutral” — while the operators will certainly use the new frequencies for 3G voice and data technologies, each is undoubtedly considering the potential commercial and cost benefits to introducing 4G and more advanced standards in the future.

The 2100-MHz spectrum can and has been used worldwide for LTE (Long Term Evolution) 4G networks, which offer considerably higher data speeds than 3G. 4G networks based on LTE may be designed around different channel widths, from 5 MHz to 20 MHz, with wider channels offering higher speeds.

The NBTC auction offered a maximum of 15 MHz of spectrum per bidder, and AIS ultimately chose the 2140-2155 MHz (downlink)/1950-1965 MHz (uplink) pair.

The choice places AIS right next to state-owned TOT Plc, which currently is touting its own nascent 3G service using the 2155-2170 MHz (downlink)/1965-1980MHz (uplink) band. Considering the long-time partnership between the two — AIS is the concessionaire to the TOT for its mobile services — it is not unreasonable to imagine the two firms joining hands with their adjacent spectrum allocations to offer a 4G LTE service over 30 MHz of spectrum, double

the width awarded to DTAC and True.

**What about the second choice?**

Since DTAC and True both submitted the same final combined bid, a random draw decided the second choice. True won the draw, and selected the middle slot, at 2125-2140 MHz (downlink)/1935-1950 MHz (uplink), leaving DTAC the final band at 2110-2125 MHz/1920-1935 MHz.

Why the middle band for True? One theory is that this was a strategic move aimed at heading off a possible collaboration between its stronger competitors if AIS and DTAC ended up with adjacent spectrum. For similar reasons, taking the middle spot could give True flexibility in a hypothetical partnership with either of its two competitors in the future.

Noppadol Dej-udom, the True chief financial officer, said the middle spot offers a sense of certainty with regards to competition and potential interference issues. “Each of the bidders gave thought [to slot location], and it comes down to each firm’s long-term strategy,” he said.

**Some argue that the licences are a handout to the private sector . . .**

It depends on one’s point of view. For all three operators, there is no question that the move to a licensing structure will lead to lower costs. All three operators under concession must now pay 25% to 30% of their revenues to the TOT and CAT each year. With licensing, they not only escape the revenue sharing requirement, but also gain significantly greater business flexibility than if operating as a concessionaire.

The NBTC and industry argument is that the move to licences should ultimately help consumers, as lower regulatory costs mean that operators have greater incentive to invest in new technology and greater room to reduce tariffs. On the other hand, auction critics and consumer advocates are correct that total payments to the state, if including concession payments to the TOT and CAT, will certainly decline and that there are no guarantees that competition will actually result in lower tariffs.

**What would help reduce tariffs?**

If authorities scrapped the foreign shareholding limit, and new entrants participated in future spectrum auctions, it would certainly bring new competition to the sector. Since the law calls for existing spectrum to be reverted to the

NBTC once current concessions expire, the next auction could come next year, with the sale of 1800-MHz frequency from the expiring concession once held by Digital Phone Co.

The NBTC could also impose tariff caps to limit charges, and is reportedly already planning to do so for data charges, similar to the current voice tariff limit now set at 99 satang per minute.

Profit margins of all three existing operators, even once revenue-sharing costs are included, are on par with telecom companies operating in other countries. If the revenue-sharing costs are excluded and costs of a licence are factored instead, then the profitability of Thai telecoms companies is even higher, suggesting that there is further room for tariff cuts or that assuming the proper regulatory reforms are made, there would be interest from new competitors to enter the Thai market in the future.

#### **What about the legal challenges?**

Suriyasai Katasila of the Green Politics group is expected to ask the National Counter-Corruption Commission today to investigate the auction. Supa Piyajitti, a deputy permanent secretary of the Finance Ministry, has also questioned whether the auction violated procurement laws. The court could conceivably void the auction, forcing the NBTC to issue refunds and start anew, which in turn could prompt lawsuits from the bidders for losses from the failed auction.

# 3G BID WINNERS GET DOWN TO COMPETING ON SERVICES



USANEE MONGKOLPORN,  
 SIRIVISH TOOMGUM  
 THE NATION

The three bid winners of 2.1-gigahertz (GHz) spectrum slots have begun preparing on many fronts to debut their 3G services.

The race for 3G supremacy has begun. Despite differences in their balance sheets and partners, all will launch their services in the equal regulatory landscape created by the licensing regime.

National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) deputy secretary-general Pitjapol Jantanasaro said the three cellular operators have already begun talks on jointly expanding their mobile-number portability capacity, which currently caters to 4,000 customers per day. This will enable them to achieve quick migration of a large number of existing customers from the state concessions to their upcoming 3G licences. Mobile-phone number porting enables subscribers to their use existing numbers with the new networks they switch to.

Advanced Wireless Network of Advanced Info Service (AIS); DTAC Network of Total Access Communication (DTAC); and True Corp's Real Future each won three spectrum slots in the auction last Tuesday. AIS has more than 34.8 million subscribers, while DTAC has over 23.9 million and TrueMove about 17 million. AIS subsidiary Digital Phone Co (DPC) has about 80,000 subscribers.

## TRUE FUTURE

"We'll rename Real Future as 'True Future,'" said True chief financial officer Noppadol Dej-udom. True group has also considered restructuring its business group to prepare for the launch of the 3G-2.1GHz service. True is also seeking a possible strategic partnership to foster the 3G service.

Recently, True chief executive officer Suphachai Chearavanont said True would also use Real Future's existing 850-megahertz (MHz) cellular base sta-

tions nationwide to provide data and voice roaming to prospective 2.1GHz subscribers during the rollout of its 2.1GHz network.

A CAT Telecom source said that True and CAT might resume talks on a possible MoU signing to jointly use the network assets of TrueMove and CAT. This would serve True's plan to roll out the 3G network on an infrastructure-sharing basis. TrueMove is a True subsidiary. CAT owns TrueMove's concession and network assets. CAT and True have a combined 13,500 telecom towers, of which 7,000 are TrueMove base stations under the concession.

AIS has around 21,000 sites with 900MHz telecom towers under TOT concessions, while DTAC has around 10,000 sites with 1,800MHz towers under CAT. AIS and DTAC are also expected to resume talks on possible network infrastructure sharing for the rollout of their 3G networks.

A highly placed NBTC source said AIS and TOT are in talks about possible joint use of AIS' 5MHz bandwidth of 2.1GHz spectrum and 5MHz bandwidth of TOT on the same spectrum to provide 4G service. Last year they jointly tested providing the 4G service on the state agency's 2.3-gigahertz spectrum.

Responding to speculation of a possible AIS-TOT partnership on the 3G network rollout, and even possible 4G service collaboration, AIS chief executive officer Wichian Mektrakarn recently said that at the moment AIS is focused on standing on its own.

## SUPPLIERS READY

Some foreign telecom network equipment suppliers have already

brought the 3G equipment to Thailand ordered by the three spectrum winners. They are waiting for the NBTC to grant them import permits. AIS is expected to use a network of Huawei Technologies and Nokia Siemens Networks (NSN), while DTAC will use that of Ericsson, and True that of Huawei and ZTE.

However, the bid winners' rollout of the new 3G networks in new locations might be a little bit slow. The NBTC's right-of-way regulations require cellular operators to hold a public hearing in the community every time they set up a large new base station.

Executives of the three cellular operators last week declined to specify when they would debut the 3G service, saying only that it would be as soon as possible. They all want to make sure that when they launch, consumers will get the best service quality. Rating agency Standard & Poor's said late last week its rating on AIS (A-/Stable/--; axAA/--) is not affected by the company's bid for three slots of 2.1GHz spectrum, and the associated capital expenditure. It believed AIS' financial ratios will not deteriorate materially and its debt-to-EBITDA (earnings before interest, depreciation and amortisation) ratio will remain less than 1 time.

Its rating on TrueMove (B/Stable/--) was not affected by Real Future's Bt13.5 billion bid for three slots of 2.1GHz spectrum. The bid, combined with an increase in capital expenditure, will put pressure on True's already weak credit profile. Nevertheless, Charoen

# The Nation

The Nation  
Circulation: 68,200  
Ad Rate: 1,500

**Section:** First Section/BUSINESS

**Date:** Monday 22 October 2012

**Volume:** 37

**No:** 53473

**Page:** 2A(Bottom Right)

**Col.Inch:** 72.25

**Ad Value:** 108,375

**PRValue (x3):** 325,125

**Clip:** Full Color

**Headline:** 3G BID WINNERS GET DOWN TO COMPETING ON SERVICE

Pokphand Group, which owns 65 per cent of True, is expected to continue supporting True to help maintain the company's credit profile.

**EDITORIAL****3G AUCTION JUST PRESERVED STATUS QUO FOR TELECOMS**

*Debate over bid levels obscures fact that competition is being obstructed*

**T**he 3G licence auction turned highly controversial last week when the National Broadcasting and Telecommunications Commission (NBTC) was criticised by some quarters in society as providing too generous terms and conditions for the bidders, resulting in low bid prices.

It may be too late to reverse the result of the bidding. The questions and controversy surrounding the 3G bidding process should nonetheless provide lessons for Thailand and those involved in telecommunications licensing in the future.

In years to come, licences for more-advanced telecommunications networks, such as one incorporating 4G technology, will be put on the table by the state.

The NBTC, the Finance Ministry and consumer groups have argued over whether the three 3G winners were allowed to pay too low a bidding price, at the expense of the public. But the fundamental question here is how the government can ensure a free and fair competitive environment that allows more potential bidders to participate in the process.

The argument over the sum of money that the government should have received has distracted attention from the fact that the telecom business environment in Thailand is not conducive to market competition.

The advent of new technology in Thailand should create new opportunities for consumers, who should be able to utilise the platforms to enhance their creativity and innovation. The introduction of the advanced technology should also bring about new players in the market. And it is undeniable that foreign

players have potential to help upgrade technology in Thailand, thanks to their capital and know-how.

However, the recent 3G auction saw the same old players participating in the bidding, partly because of regulations that do not encourage the participation of foreigners. The Telecom Law and the Foreign Business Law do not allow foreigners to hold more than 49 per cent in telecom companies, thus discouraging many international companies from participating in the competition in Thailand.

### **SAME OLD PLAYERS**

No one was surprised that this time the winners were Advanced Wireless Network of Advanced Info Service (AIS); DTAC Network of Total Access Communication (DTAC); and True Corp's Real Future – three very familiar faces.

Some tend to play the nationalism card in a bid to protect their own interests at the expense of consumers, who should be benefiting from a fairer competitive environment in the telecommunications market in Thailand.

The heated debate over the auction prices simply reflects the non-competitive environment in the telecom business in Thailand, where the same old players, who are politically connected, tend to have an influence on the decision-making process, directly or indirectly.

The limits on players – via limitations on stakeholders, for instance – comes at the expense of consumers, who should be able to enjoy the latest technology to advance their innovations and communications.

The number of slots given to each winner is not as important as the level playing field of the telecommunications industry in Thailand. The widespread debate over the 3G bidding shows that the public is highly interested in and anxious to use the new technology.

The watchdog must ensure a level playing field to encourage competition, facilitating the entry of players with high technology into the local telecom industry. Such transfer of know-how is essential to Thailand's technological development.

At the same time, the regulators should ensure that telecom operators do not deprive consumers by failing to provide the best services. After all, the network frequency is considered a national resource that should serve the best interest of Thais. It should not be exploited by particular groups of investors.

The regulators should ensure a level playing field in the market to promote active participation and protect the interests of customers after licences are issued.

In short, Thais should receive world-class service from international players, with accessible coverage and affordable service fees. They deserve no less.

**EXCLUSIVE: TWO COMMISSIONERS SPEAK ABOUT NBTC'S CRISIS OF FAITH OVER CONTROVERSIAL 3G BIDS 16A****ALL NBTC MEMBERS MUST ANSWER TO SOCIETY: SUPINYA, PRAWIT****EXCLUSIVE INTERVIEW****SUPINYA:** Consumer advocate.

National Broadcasting and Telecommunication Commission members **Supinya Klangnarong** and **Prawit Leesatapornwongsa**, who did not support the 3G auction results, tell *Krungthep Turakit TV* how the regulator faces a crisis of public faith over the controversy.

**Are you both in the opposition in the NBTC because you don't understand the business or you are black sheep?**

**Prawit:** It's not that we don't understand the business but other commissioners don't understand consumer rights. We are like the representatives of consumers in the commission. **Supinya:** Fairly allocating frequencies is not easy because we have different perspectives and mindsets. Besides the business of telecommunications and broadcasting is high stakes because they bring about high interests. We realise this fact and we try to balance state, public and private interests. We're not in the extreme. We want just regulations because if we push the

**PRAWIT:** Public must join this fight.

wrong button from the start, it will continue to be wrong.

**Your car tyres were punctured when you had just joined the commission. Have you ever thought that they would maltreat you like this?**

**Prawit:** Since I heard that the NBTC has the image of using state funds inefficiently, I criticised some projects and those who felt I'm interfering in their "empire" sent a signal that I should not get involved, so the incident was the consequence. It was an outdated, ancient way that should not have been used by a commission that looks after modern businesses. This is only about 3G, then we will have 1800, 800 and 900 [spectra], which are worth a lot. I may face more hurdles, I'm prepared for that.

For 1800, there are not just three [companies] but also TOT and CAT [Telecom]. We must speak about the truth not the interest, or who'll gain or who'll lose.

**You have also been criticised strongly for not following meeting etiquette.**

**Supinya:** I was accused of being in the minority that doesn't respect the majority. But as a

minority member I still have the right to speak and they should not stop me. But independent agencies are not used to criticism. Fortunately I'm a woman and haven't been harassed seriously. They just feel that I'm annoying. I can only cry out not more than this by tweeting through Twitter. I don't resort to the media or press conferences.

**Are you going to continue to be in the minority?**

**Supinya:** We're not always the minority but we happen to be the minority in major issues such as returning frequencies, the NBTC budget and 3G. Our work will be more difficult because we aren't just having internal conflicts but now society has joined us. Other NBTC members must answer to society, not only us.

**Prawit:** What's happening is what I wanted. There are 11 game players and the public or the media is the audience. Actually the public is the party that benefits so they must join the game. So the minority in the meeting is not the minority in society. If society agrees with us, we do not feel public pressure. The [NBTC] majority on the other hand faces public pressure. They don't understand what's happening.

**How are you going to carry yourselves after this?**

**Supinya:** We'll carry on as we have been. I have been working in this field for 15-16 years. I adhere to my principles. I don't know how long we can work in this position because the organisation is facing heavy scrutiny. But it's not that since we're facing a crisis of public faith, then we must keep our mouths shut and stop criticising our agency. We must restore public faith in us [the NBTC].

**How should we restore faith in the agency?**

**Prawit:** We must stick to the principle not to favour operators and not allow conflicts of interest or succumb to bribery.

**From your point of view, are operators given favours?**

# The Nation

The Nation  
Circulation: 68,200  
Ad Rate: 1,500

**Section:** First Section/NATIONAL AFFAIRS

**Date:** Monday 22 October 2012

**Volume:** 37

**No:** 53473

**Page:** 1A(Top), 16A

**Col.Inch:** 78.25

**Ad Value:** 117,375

**PRValue (x3):** 352,125

**Clip:** Full Color

**Headline:** EXCLUSIVE INTERVIEW: ALL NBTC MEMBERS MUST ANSWER TO SOCIETY: SUPINYA, PRAWIT

**Prawit:** Look at the meeting agendas, the ones which are beneficial to operators such as amending regulations so they can work more conveniently or reducing [the maximum available bandwidth of] 3G from 20MHZ to 15MHZ. They were done very fast but when it's about consumers such as fixing the maximum price in advance then the agenda is stalled.

THE NATION



# เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง ว่าด้วยการประมูล 3จี 'พิสดาร'

สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) ได้ออกมาวิพากษ์วิจารณ์การประมูลคลื่น 3 จีของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ตั้งแต่วันแรกที่รู้ผลประมูลและบทความชิ้นนี้ ได้ตั้งข้อสงสัยอีกครั้ง ด้วยหลัก "เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง" ดังนี้

**ป**ัจจุบัน การประมูล 3จี ในต่างประเทศ กับในประเทศไทยต่างกันอย่างไร?

**ว**ิธีชนา: ในต่างประเทศ รัฐออกแบบการประมูลให้เอกชนแข่งขันกัน เพราะรู้ว่าเอกชนจะพยายามประมูลต่ำ ในประเทศไทย รัฐออกแบบการประมูลไม่ให้ออกชนแข่งขันกัน แต่เอกชนกลับพยายามประมูลสูง!!

การประมูล 3จี ของ กสทช. จบลงไปแล้วพร้อมกับทั้งความเสียหาย 1.6 หมื่นล้านบาท ให้ตกกับประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี ในขณะที่

ที่ผู้ประกอบการทั้งสามรายได้ "ลามลอย" เป็นกำไรแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัท เพราะราคาคคลื่นที่ประมูลได้ต่ำกว่าราคาประเมินมากมาย ทั้งนี้ที่จบการประมูล ร่องรอยความผิดปกติก็เริ่มปรากฏมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากชาวเสี่ยงข้าน้อยใน กสทช. ตลอดจน ผู้บริหารกระทรวงการคลังต่างออกมาท้วงติง ว่าการประมูลนี้อาจเข้าข่ายผิดกฎหมายการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ หรือ "กฎหมายฮั้ว" แม้กระทั่งที่ปรึกษาประธาน กทค. เองก็ยั้งทำหนังสือเสนอล้มประมูล เพื่อไม่ให้กสทช. ต้องเสียลูกค้าตาราง

อย่างไรก็ตาม กสทช. กลับเร่งเดินหน้า ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการทั้งสามรายอย่างรวดเร็ว และแสดงท่าทีแข็งกร้าวต่อผู้ที่ท้วงติงทั้งหลาย ในขณะที่ สื่อมวลชนบางส่วนก็ประสานเสียงไปทางเดียวกับ กสทช. โดยพยายามเบี่ยงเบนประเด็นให้ประชาชนไปสนใจเรื่องอื่น เช่น อัตราค่าบริการ 3จี ในอนาคต โดยไม่พยายามสืบเสาะหาความผิดปกติในการประมูลที่เกิดขึ้นเลย

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะขอใช้วิชา

"เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง" (FORENSIC ECONOMICS) มาชวนท่านผู้อ่านช่วยกันวิเคราะห์ว่า มีความผิดปกติในการเคาะราคาในการประมูลอย่างไร และความผิดปกติดังกล่าวน่าจะเกิดจากอะไร

## : คำถามที่ต้องการคำตอบ

ดังที่ทราบกัน ในการประมูลครั้งนี้ เอไอเอส เสนอราคาสูงสุด 14,625 ล้านบาท ส่วนดีแทคและ ทรู เสนอราคาเท่ากันที่ 13,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นราคาขั้นต่ำในการประมูล ผลก็คือทำให้รัฐได้รายได้รวมทั้งสิ้นเพียง 41,625 ล้านบาท หรือสูงกว่าราคาตั้งต้นเพียง 2.8% เท่านั้น และทำให้มูลค่าการประมูล 3จี ในประเทศไทยต่ำที่สุดประเทศหนึ่งในโลก

คำถามที่เกิดขึ้นกับการประมูลมี 2 คำถาม คำถามแรกคือ ทำไมการประมูลจึงล้มเหลวจนสร้างความเสียหายต่อประชาชนกว่า 1.6 หมื่นล้านบาท? คำถามนี้ตอบง่ายมากกว่า การประมูลล้มเหลวเพราะ กสทช. ออกแบบให้การประมูลแทบไม่เหลือการแข่งขันเลย

จึงทำให้ผู้เข้าประมูลทุกรายมั่นใจได้ว่า จะได้คลื่น 3จี ไปตามที่ต้องการ โดยไม่ต้องแข่งขันกันเสนอราคา

คำถามที่สองซึ่งที่น่าสนใจกว่าก็คือ ทำไมการประมูลยังมีการแข่งขันเหลืออยู่ ทั้งๆ ที่กฎการประมูลถูกออกแบบมาเพื่อจำกัดการแข่งขัน? โดยมีคำถามที่เกี่ยวข้องกันคือ เอไอเอส ทำไมจึงประมูลสูงกว่ารายอื่นมาก?

## : คำตอบที่เป็นไปได้

เหตุที่เอไอเอสเสนอราคาสูงกว่ารายอื่นก็น่าจะเพราะอยากได้สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก่อน โดยเลือกที่จะอยู่ติดกับย่านของทีโอที ซึ่งทำให้ทั้งสองรายสามารถนำเอาคลื่นของตนมารวมกันเพื่อให้บริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต ในขณะที่ ดีแทค และ ทรู ไม่ได้สนใจที่จะเลือกย่านความถี่ไหนเป็นพิเศษ ทั้งสองรายจึงประมูลต่ำที่สุดเท่าที่ทำได้คือ ที่ราคาตั้งต้น การที่ เอไอเอส เสนอราคาสูงกว่ารายอื่นจึงไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกใจ แต่ที่น่าแปลกใจก็คือ ราคาที่ เอไอเอส ประมูล



สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์

นั้นสูงกว่ารายอื่นมากเกินความจำเป็น

หลักเบื้องต้นในการประมูลก็คือ ในกรณีที่มิชอบขึ้นเดียว ผู้เสนอราคาสูงสุด จะได้รับของในการประมูลนั้นไป ส่วนในกรณีที่มิชอบหลายขึ้น เช่นในการประมูล 3จี ครั้งนี้ ผู้เสนอราคาสูงสุดจะได้สิทธิในการเลือกของก่อน ในทั้งสองกรณี ราคาที่เสนอสูงสุดไม่จำเป็นต้องสูงมาก แต่ให้มากกว่าผู้ได้อันดับสองเล็กน้อย เช่น เหมือนกัน สลิ่งเดียว บาทเดียว หรือในกรณีนี้เดือนกันยายนเพียง 225 ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าต่ำสุดในการเคาะราคาเพิ่มแต่ละครั้ง ก็เพียงพอแล้ว

เราจึงควรถามว่า เหตุใด เอไอเอส จึงเสนอราคาประมูลมากกว่า ดีแทค และ ทรู ถึง 1,125 ล้านบาท ทั้งที่เสนอสูงกว่าเพียง 225 ล้านบาท ก็ทำให้ได้เป็นผู้ชนะประมูลตามที่ต้องการแล้วทำไม เอไอเอส ต้องจ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็นถึง 900 ล้านบาท?

เมื่อวิเคราะห์ดูการเคาะราคาในการประมูลเราจะพบว่า ราคาการประมูลของ เอไอเอส ที่สูงขึ้นเกิดใน 2 กรณีคือ หนึ่ง เมื่อมีผู้ประกอบการรายอื่น เลือกสล็อตความถี่เดียวกันกับที่ เอไอเอส เลือก ก็พบว่ามีการแข่งราคากัน ทั้งที่แต่ละฝ่ายสามารถหลบไปหาสล็อตอื่นที่ว่างอยู่ได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่าสำหรับทั้งคู่ เพราะไม่ต้องเพิ่มราคาในการประมูลเลย (เปรียบเสมือนการย้ายไปหาเก้าอี้ที่ว่างอยู่ในการเล่นเก้าอี้ดนตรี แทนที่จะต้องสู้เพื่อแย่งเก้าอี้ตัวเดียวกัน) และ สอง เอไอเอส เสนอราคาสูงขึ้นเองในบางสล็อต ทั้งที่ไม่มีคู่แข่งเลย โดยการเสนอราคาสูงขึ้นเพื่อแข่งกับตนเองดังกล่าว เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของการประมูล

ซึ่งไม่สามารถอ้างได้ว่า ทำไปเพื่อให้มั่นใจว่าชนะรายอื่นเพราะหากจำเป็นต้องเสนอราคาสูงขึ้นเพื่อให้ตนเป็นผู้ประมูลสูงสุด ก็ยังสามารถทำในรอบท้ายๆ ได้

การกระทำของผู้ประกอบการทั้งสามราย โดยเฉพาะ เอไอเอส จึงเป็นเรื่องที่แปลกพิสดารมาก เพราะทำให้ต้องเสียเงินประมูลมากเกินไปจนจำเป็น ซึ่งขัดกับผลประโยชน์ของบริษัทเอง

เราอาจอธิบายพฤติกรรมที่แปลกพิสดารนี้ได้หลายทาง หนึ่ง ผู้บริหาร เอไอเอส ที่เข้าร่วมประมูลมีสติปัญญาที่จำกัดมาก จนทำให้ตัดสินใจผิดพลาด ทำให้ผู้ถือหุ้นเสียหาย ซึ่งสมควรถูกกรรมการบริษัทของไทย ปลดออกจากตำแหน่งเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต หรือควรถูกผู้ถือหุ้นฟ้องร้องเพื่อเรียกค่าเสียหาย

สอง การยื่นราคาสูงเกินจำเป็นอาจเกิดขึ้นจากความพยายาม "จัดฉาก" ของบางฝ่ายเพื่อแสดงให้เห็นว่า การประมูลมีการแข่งขัน ทั้งที่ในความเป็นจริง การประมูลนี้ไม่สามารถมีการแข่งขันจริงได้เลย เพราะถูกออกแบบมาให้มีการแข่งขันมาตั้งแต่ต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ดีแทค และ ทรู ต่างต้องการได้คลื่นความถี่ในราคาต่ำที่สุดโดยไม่สนใจที่จะได้สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก่อนเลย การแข่งขันใดๆ ที่เกิดขึ้นจึงน่าจะเป็น "การแข่งขันเทียม" เพื่อสร้างภาพเท่านั้น

ข้อสันนิษฐานใดจะเป็นจริง หรือจะมีข้อสันนิษฐานอื่นๆ อีก ก็สุดแล้วแต่พิจารณาของท่านผู้อ่าน แต่ผู้เขียนคิดว่า เราน่าจะหาข้อสรุปที่แท้จริงได้ไม่ยากนัก หากมีการตรวจสอบอย่างจริงจังโดยหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะ ป.ป.ช.

ก่อนการประมูล ผู้เขียนเคยคิดว่า

พิสดารมากแล้วที่ กสทช. ใจกล้าออกแบบการประมูลให้แทบไม่มีการแข่งขัน โดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเลย แต่หลังการประมูลผู้เขียนกลับพบว่าที่พิสดารยิ่งกว่าก็คือ การที่ผู้ประกอบการเอกชนพยายามหาช่องทางในการแข่งขันกันจนได้ ทั้งที่กติกาไม่เอื้อต่อการแข่งขันเลย!

# กรุงเทพธุรกิจ

Krungthep Turakij  
Circulation: 145,530  
Ad Rate: 1,500

Section: Bizweek/-

วันที่: จันทร์ 22 ตุลาคม 2555

ปีที่: 8

ฉบับที่: 437

Col.Inch: 13.94

Ad Value: 20,910

หน้า: 6(บน)

PRValue (x3): 62,730

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)

“ผลการประมูลคลื่น 3G เป็นไปตามคาดหมายคือ ได้ราคาเพิ่มขึ้นจากราคาตั้งต้น 40,500 ล้านบาท เพียง 2.8% เป็น 41,650 ล้านบาท เท่านั้น การประมูลครั้งนี้ แม้จะทำได้เพราะมีธรรมาภิบาล 3G ใช้กันไม่กี่ปี แต่ก็ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชนในฐานผู้เสียหาย เมื่อเทียบจากราคาประเมินถึง 16,335 ล้านบาท ผู้ประกอบการ ทั้งสามรายได้ประโยชน์จากส่วนต่างนับเป็นหมื่นล้านบาท ยังไม่รวมประโยชน์ที่ได้จากการลดค่าสัมทบทที่ต้องจ่ายให้รัฐอีกปีละกว่า 4 หมื่นล้านบาท พมจึงขอ เรียกร้องให้ กสทช. รับผิดชอบต่อความเสียหายต่อรัฐและประชาชนที่เกิดขึ้น” ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI)



รหัสข่าว: C-121022011225 (22 ต.ค. 55/06:46)

หน้า: 1 / 1

## เศรษฐกิจติดดิน

### เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง3จี

การประมูล 3จี ของ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) จบลงไปแล้วพร้อมกับทั้งความเสียหาย 1.6 หมื่นล้านบาทให้ตกกับประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี

ทันทีที่จบการประมูล ร่องรอยความผิดปกติก็เริ่มปรากฏมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากข่าวเสียงข้างน้อยใน กสทช. ตลอดจนผู้บริหารกระทรวงการคลังต่างออกมาท้วงติงว่าการประมูลนี้อาจเข้าข่ายผิดกฎหมายการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ หรือ "กฎหมายอ้าว" แม้กระทั่งที่ปรึกษาประธานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เองก็ยังทำหนังสือเสนอล้มประมูล เพื่อไม่ให้ กสทช. ต้องเสี่ยงคุกตะราง

อย่างไรก็ตาม กสทช. กลับเร่งออกไปอนุญาตให้ผู้ประกอบการทั้งสามรายอย่างรีบร้อน และแสดงท่าทีแข็งกร้าวต่อผู้ที่ท้วงติง

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะขอใช้วิชา "เศรษฐศาสตร์ชั้นสูง" (FORENSIC ECONOMICS) มาชวนท่านผู้อ่านช่วยกันวิเคราะห์

ในการประมูลครั้งนี้ เอไอเอส เสนอราคาสูงสุด 14,625 ล้านบาท ส่วนดีแทคและทรู เสนอราคาเท่ากันที่ 13,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นราคาขั้นต่ำในการประมูล ผลคือทำให้รัฐได้รายได้รวมเพียง 41,625 ล้านบาท หรือสูงกว่าราคาตั้งต้นเพียง 2.8% และทำให้มูลค่าการประมูล 3จี ในไทยต่ำที่สุดประเทศหนึ่งในโลก

คำถามคือ ทำไมการประมูลจึงล้มเหลวจนสร้างความเสียหายต่อประชาชนกว่า 1.6 หมื่นล้านบาท? ตอบง่ายมากกว่า เพราะ กสทช.

ออกแบบให้การประมูลแทบไม่เหลือการแข่งขันเลย ทำให้ผู้เข้าประมูลทุกรายมั่นใจว่าจะได้คลื่น 3จี ตามที่ต้องการ โดยไม่ต้องแข่งขันเสนอราคามาก

คำถามที่สอง ทำไมการประมูลยังมีการแข่งขันเหลืออยู่ ทั้งๆ ที่กฎการประมูลถูกออกแบบมาเพื่อจำกัดการแข่งขัน? โดยมีคำถามที่เกี่ยวข้องกันคือทำไมเอไอเอสจึงประมูลสูงกว่ารายอื่นมากเกินความจำเป็น

เหตุนี้ น่าจะเพราะอยากได้สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก่อน โดยเลือกที่จะอยู่ติดกับย่านของ ทีโอที ทำให้ทั้งสองรายนำคลื่นของตนมารวมกันเพื่อให้บริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต ในขณะที่ดีแทค และทรูไม่ได้สนใจที่จะเลือกย่านความถี่ไหนเป็นพิเศษ ทั้งสองรายจึงประมูลต่ำที่สุดเท่าที่ทำได้คือ ที่ราคาตั้งต้น

เมื่อวิเคราะห์ดูพบว่า ราคาการประมูลของ เอไอเอส ที่สูงขึ้นเกิดใน 2 กรณีคือ หนึ่ง เมื่อมีผู้ประกอบการรายอื่น เลือกสลัดความถี่เดียวกันกับที่เอไอเอสเลือก ก็พบว่ามีการแข่งราคากัน ทั้งที่แต่ละฝ่ายสามารถกลับไปหาสลัดอื่นที่ว่างอยู่ได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่าสำหรับทั้งคู่ เพราะไม่ต้องเพิ่มราคาในการประมูลเลย และสอง เอไอเอสเสนอราคาสูงขึ้นเองในบางสลัด ทั้งที่ไม่มีคู่แข่งเลย และยังเกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของการประมูล

การกระทำของผู้ประกอบการทั้งสามราย โดยเฉพาะเอไอเอสจึงเป็นเรื่องที่แปลกพิสดารมาก เราน่าจะหาข้อสรุปที่แท้จริงได้ไม่ยากนัก หากมีการตรวจสอบอย่างจริงจังโดยหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ(ปป.ช.)

### สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย



## โหนกระแส ตีตัวถูก

ปฏิกริยาวิพากษ์การประมูลจัดสรรคลื่นความถี่ 3 จี ของ กสทช. ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังวันที่ 16 ตุลาคม ทำให้เราได้เห็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งที่ชัดเจนของคนในสังคมไทยบางกลุ่มที่เข้าข่าย "ตีตัวพรี" หรือ "ตีตัวถูก" กันอย่างอึ้งมี

ปรากฏการณ์ดังกล่าว นักสังคมวิทยาทั้งหลายในโลกมีข้อสรุปร่วมกันว่าคนที่กระทำคือคนที่สร้างปัญหาให้กับสังคมส่วนรวมมากที่สุด

ในวงการตลาดหุ้น นักเล่นหุ้นแบบหักกลบวันเดียวคือ "คุณเน็ต" ที่มักจะเล่นหุ้นโดยไม่ใช้เงินในช่วงตลาดขาขึ้นในลักษณะ "ซื้อเข้าขายสายหรือบาย" ที่เรียกว่า เน็ต เซทเทิลเมนต์ มักจะถูกมองว่าเป็นพวกก่อความรำคาญให้กับกลไกตลาดโดยสร้างอุปสงค์เทียม (ทั้งที่ในทางปฏิบัติแล้ว กลุ่มคนเหล่านี้แหละช่วยสร้างสภาพคล่องให้กับตลาดในยามที่ภาวะซื้อขายซบเซาอย่างหนักถือเป็นกลุ่มคนที่เข้าข่าย "น้ำที่ถูกลาสิมบุญคุณ") ถือว่าเป็นพวกตีตัวถูกเช่นกัน

ในทางตรงกันข้าม นักการตลาดกลับขึ้นชมบรรดากลยุทธ์ตีตัวพรี หรือตีตัวถูก (Free Rider Strategy หรือ Ambush Marketing หรือ parasitic marketing) อย่างจริงจัง เพราะเป็นการใช้กลยุทธ์ที่มีต้นทุนต่ำ เช่น ไม่จ่ายเงินสนับสนุนการแข่งขันกีฬาเป็นทางการ แต่ฉวยโอกาสทำโปรโมชันการตลาดกีฬาหรือกิจกรรมอื่นอย่างแยบยล จนเสมือนหนึ่งเป็นผู้สนับสนุนนั้นด้วย เพิ่มยอดขาย และยกระดับภาพลักษณ์ของสินค้าบางทีเหนือกว่าพวกจ่ายเงินด้วยซ้ำ

สรุปก็คือ ไม่ว่าจะมองมุมบวกหรือลบ การตีตัวพรี หรือตีตัวถูก คือการฉกฉวยโอกาสจากการเหนื่อยยากของผู้อื่น เพื่อแย่งชิงผลประโยชน์เข้าส่วนตนนั่นเอง

ในกรณีของสินค้าสามัญที่แข่งขันกันในตลาด การตีตัวพรี หรือถูก ยากจะถูกตีความเพื่อกล่าวหากันได้ง่ายดาย แต่กรณีของสินค้าสาธารณะดูเหมือนจะตรงกันข้าม เพราะคำว่า ธรรมาภิบาล หรือ คอร์รัปชัน (เชิงนโยบายหรือโดยรูปธรรม) หรือเลือกปฏิบัติเล่นพวก ได้ถูกนำมาวางเป็นเกณฑ์วินิจฉัยเชิงคุณค่าร่วมด้วยเสมอ

กรณีของการประมูลคลื่นความถี่ 3 จี ของ กสทช.ก็อยู่ในข่ายหลังนี้ คำถามหลักก็คือ คลื่นความถี่ 3 จี นั้นเป็นสินค้าสาธารณะหรือสินค้าสามัญ เป็นคำถามหลักที่ต้องตีความ ตามมาด้วยคำถามรองว่า คลื่นความถี่ 3 จี เป็นสินค้าเกี่ยวข้องกับความมั่นคง (ทางเศรษฐกิจหรือความมั่นคงทางทหาร) แห่งชาติหรือไม่

นักเศรษฐศาสตร์กระแสหลักทั้งหลายทั่วโลก ยอมรับนิยามของสินค้าสาธารณะกันไว้ชัดเจนว่ามี 2 แบบด้วยกันคือ

- **Non-excludability** เป็นสินค้าที่การบริโภคที่ไม่จำกัดขอบเขตเฉพาะคนที่จ่ายมัน (คนที่จ่ายหรือไม่จ่ายก็ใช้ได้เช่นกัน เช่น ไฟถนน ไฟสัญญาณจราจร หรือ ถนนหลวง เขื่อน ห้องสมุดประชาชน หรือ สถานที่ราชการ ฯลฯ)

- **Non-rivalry in consumption** เป็นสินค้าที่การบริโภคซึ่งปัจเจกบุคคลไม่ลดสมรรถนะในการบริโภคของผู้อื่น หากยึดถือทั้งโดยตรรกะและอรรถะ ตามนิยามข้างต้นของสินค้าสาธารณะ คลื่นความถี่โทรคมนาคม ถือว่าเป็นสินค้ากึ่งสาธารณะ ดังนั้น การเข้าไปใช้ประโยชน์ของปัจเจกบุคคล (ซึ่งถือว่ามีสิทธิ์ใช้เหนือกว่าคนที่ไม่จ่าย) จึงต้องมีกรจ่ายเงินค่าใช้บริการคลื่นดังกล่าว นี่คือเหตุผลหลักที่ว่าทำไมจึงต้องมีการประมูลใบอนุญาต 3 จี เพราะหากเป็นสินค้าสาธารณะ 100% ก็คงไม่ต้องมีใบอนุญาต หรือมีใบอนุญาตที่ไม่ต้องประมูล เพียงแค่ควบคุมกติกาการใช้ให้สร้างสรรค์มากกว่าใช้ทำลายล้างเท่านั้น คำถามก็คือ การได้ใบอนุญาตมาควรจะจ่ายกันที่เท่าใด เพราะใบอนุญาตนั้น ไม่ได้หมายความว่า จะทำให้ผู้ที่ได้ไปเอาชนะคู่แข่งกันได้ทั้งหมด เนื่องจากต้องมีเงินก้อนที่ใหญ่กว่าไปลงทุนด้านเครือข่าย และสร้างกลยุทธ์การตลาดในการแข่งขันแย่งชิงลูกค้า **ประเด็นที่ต้องทำความเข้าใจก็คือ มูลค่าของใบอนุญาตนั้น**

**ขึ้นกับสภาพอุปสงค์-อุปทานของตลาด** (ที่มีเงื่อนไขเวลากำกับไว้ด้วย) **ที่ผู้ให้บริการต้องคำนวณออกมา ไม่ได้ขึ้นกับต้นทุนของคลื่น ยกเว้นต้นทุนของค่าเสียโอกาส**

ที่ผ่านมา ต้องยอมรับว่า การออกใบอนุญาต 3 จี ของ

# ข่าวหุ้น

Khao Hoon  
Circulation: 70,000  
Ad Rate: 750

Section: First Section/บทความ

วันที่: จันทร์ 22 ตุลาคม 2555

ปีที่: 19

ฉบับที่: 4610

หน้า: 2(กลาง)

Col.Inch: 48.70 Ad Value: 36,525

PRValue (x3): 109,575

ศิลปิน: ชาว-ดำ

คอลัมน์: พลวัตปี2012: โหนดกระแส ดีดีวีถูก

ไทยภายใต้มาตรฐาน IMT2000/3G นั้น ค่อนข้างช้ากว่าชาติอื่น ๆ มาก (ที่มีใช้อยู่เป็น 3 จี เทียม และ 3 จีพีการที่บริหารโดย 2 รัฐวิสาหกิจ) ทั้งที่เป็นประเทศเศรษฐกิจแบบเปิด เพราะนับตั้งแต่เกาหลีใต้เป็นชาติแรกที่เปิดใช้ 3 จี ในเชิงพาณิชย์เมื่อ 10 ปีที่แล้ว ปรากฏว่าปัจจุบันมีผู้ใช้ 3 จี ทั่วโลก 116 ประเทศ และมีผู้จดทะเบียนใช้บริการทั่วโลก 400 ล้านคนเข้าไปแล้ว คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 15% ของผู้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ทั่วโลก การใช้ประโยชน์จากคลื่นล่าช้าขึ้นเป็นความเสียหายอย่างหนึ่งของธุรกิจ ประเทศชาติ และส่วนตัวของผู้บริโภคชัดเจน เป็นค่าเสียโอกาสที่ประเมินไม่ได้ มากกว่าหลายเท่าเมื่อเปรียบเทียบกับค่าเสียโอกาสที่ กสทช. ได้จากการที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่รู้ราคากันมากเท่าที่คาดหวัง

ยิ่งคำนึงถึงข้อเท็จจริงที่ว่าต่อไปอีกไม่กี่ปีข้างหน้าเทคโนโลยี 3 จี ที่ได้ใบอนุญาตไปนั้นก็ล้าสมัย ไร้ค่าไป เพราะ 4 จี ที่หลายประเทศเริ่มใช้บริการกันไปแล้ว (รวมทั้ง สปป.ลาว ช้าง บ้านนี้เอง) กำลังจะเข้ามาแทนที่ คำว่าใบอนุญาตถูกหรือแพง จึงไม่ใช่ประเด็นอีกต่อไป

การโหนดกระแสของบรรดานักดีดีวีฟรี(ไม่ว่าจริงใจหรือจิงใจ) เรียกร้องให้ยกเลิกการประมูลบ้าง การประมูลมีการยั่วยุกันบ้าง หรือ ราคาต่ำเกินไปบ้าง หรือทำให้รัฐเสียประโยชน์บ้าง หรือ ปลดกสทช.บ้าง ล้วนไม่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมทั้งนั้น

ที่สำคัญ กสทช.ก็ไม่สมควรตกเป็น “แพะ” ของบรรดานักดีดีวีฟรีหรือถูกเหล่านี้ ที่ทำเป็นอย่างเดียวคือเอาเท้าราน้ำในกรณีที่เกิดขึ้น ด้วยกระบวนการที่คนหลงยุค ■

# ดม ชาติ ลึก

Khom Chad Luek  
Circulation: 800,000  
Ad Rate: 1,300

Section: First Section/บทหน้า-ทัศนวิจารณ์

วันที่: จันทร์ 22 ตุลาคม 2555

ปีที่: 12

ฉบับที่: 4020

Col.Inch: 51

Ad Value: 66,300

คอลัมน์: วายทวนอารมณ์: มอง 3จี ให้มีสี

หน้า: 4(บนขวา)

PRValue (x3): 198,900

ศิลปิน: ชาว-ดำ



## วายทวน อารมณ์

ใบตองแห้ง  
baitongpost@yahoo.com

# มอง 3จี ให้มีสี

**กระแสคัดค้านการประมูล 3จี กำลังร้อนแรง จากที่ อ.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ ระบุว่า ประเทศชาติเสียหาย 1.6 หมื่นล้านบาท ล่าสุด มัลลิกา บุญมีตระกูล จิมเครื่องคิดเลขได้ถึง 6.7 แสนล้านบาท โดยเทียบง่าย ๆ จากค่าสัมปทานที่บริษัทมือถือเคยจ่ายให้ ทีโอที กับ แคม**



จะไม่นำรายชื้อขึ้นทูลเกล้าฯ และ จะเข้ามาแทรกแซง ปชป.ยังว่า ถ้าไม่นำชื้อทูลเกล้าฯ จะมีความผิดฐานละเว้นปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ แล้วตอนนี้เป็นใจ อีอี

หากไม่นับพรรคประชาธิปัตย์ ที่ฉวยโอกาสปัดเรื่องพันตัว ทั้งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการออกกฎหมาย และการสรรหา กสทช.มากกว่าคน

เรื่องนี้ ล้วนมาจากผู้ที่เคยต่อต้าน “ระบอบทักษิณ” แม้ไม่ใช่ทั้งหมดของพันธมิตร และไม่ใช่พันธมิตรเสียทั้งหมด สุริยะใส กตะศิลา, สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ พรรคประชาธิปัตย์ นักวิชาการ และสื่อหน้าเดิมๆ แถมยังใช้กลไกเดิมๆ เช่น ฟ้องศาลปกครอง ขณะที่นักคิดนักเคลื่อนไหว “แดงอิสระ” อยู่ฝ่ายลั่นให้การประมูลลุล่วงไปเสียมากกว่า อันที่จริง 3จี ไม่น่ามีสี เพราะ 11 กสทช.ชุดนี้ ก็มาจาก พ.ร.บ.องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ที่ออกปี 2553 ในรัฐบาลประชาธิปัตย์ วุฒิสภาคัดเลือกจากผู้ได้รับการสรรหา 44 คน โดย 22 คนมาจากองค์กร สมาคม สถาบันการศึกษา ที่เกี่ยวข้อง อีก 22 คนมาจากคณะกรรมการสรรหาที่เอ็นจีโอ เช่น กป.อพช. สหพันธ์คุ้มครองผู้บริโภค ฯลฯ มีส่วนร่วมพูดคุยๆ คือ ไม่มีคนของ “ระบอบทักษิณ” แทรกมา แม้แต่น้อย พุดภาษาเสียดแทงก็เป็น “กลไกอำมาตย์” เพราะเป็นทหารเสียเกือบหมด เป็นเอ็นจีโออยู่ 2 คน เมื่อปีที่แล้ว วุฒิสภาเลือกเสร็จ รัฐบาลนี้เข้ามาพอดี ยิ่งกลัวกันว่ายิ่งลักษณ์

อื่น แถมตอนล้มประมูล 3จี สองปีที่แล้ว แคม ก็เอาคลื่น 3จี ไปประเคนทรู หน้าตาเฉย เป็นเรื่องอื้อฉาวยังสอบสวนกันถึงวันนี้ (มัลลิกาน่าจะจำได้ เพราะเป็นที่ปรึกษารัฐมนตรีไอซีที จุติ ไกรฤกษ์ อยู่ตอนนั้น)

กล่าวได้ว่า ผู้คัดค้านการประมูล 3จี ทั้งหลาย ที่จริงก็คัดค้านด้วยทัศนคติของพวกเขาเอง ที่ไม่มีเจตนาแย่งสีเหลืองแดงแม้แต่น้อย เพียงแต่มองให้ลึกลงไป ทัศนคติเหล่านี้แหละ คือที่มาของความเป็น “เหลือง”

ถ้ามองอย่างผิวเผิน ผู้คัดค้านการประมูล 3จี เป็นผู้ที่นำยกย่อง ปกป้องผลประโยชน์ประเทศชาติ บาทเดียวสลึงเดียว ไม่ยอมให้ทุจริต แต่นำเสรีจิ้ง สังคมไทยเสื่อมทราม ประชาชนส่วนใหญ่ไร้ศีลธรรม เป็นไปตามโพลล์ที่ว่า ยอมรับคนโกงถ้าตัวเองได้ประโยชน์ กรณีนี้ก็คือ อยากรู้ 3จี จนตัวสั้น กระทั่งยอมให้อ้วกัน

แต่มันเป็นอย่างนั้นจริงหรือ

# คม ชัด ลึก

Khom Chad Luek  
Circulation: 800,000  
Ad Rate: 1,300

Section: First Section/บทนำ-ทัศนวิจารณ์

วันที่: จันทร์ 22 ตุลาคม 2555

ปีที่: 12

ฉบับที่: 4020

หน้า: 4(บนขวา)

Col.Inch: 51

Ad Value: 66,300

PRValue (x3): 198,900

คลิป: ชาว-ดำ

คอลัมน์: วายทวนอารมณ์: มอง 3จี ให้มีสี

ทัศนคติของผู้คัดค้านมองว่า การประมูล 3จี จะต้องฟื้นเงินจาก “นายทุน” ให้ได้สูงสุด เพราะเมื่อพวกมันได้คลื่นไปแล้วก็จะกอบโกยผลกำไรมหาศาล ไม่เชื่อหรือกว่าได้คลื่นไปถูกๆ แล้วจะยอมให้ประชาชนใช้ในราคาถูก

ฉะนั้นพวกเขาจึงไม่เห็นด้วยที่ 3 บริษัทได้คลื่นไปรายละเอียด 15 เมกะเฮิร์ตซ์ ถือว่า “ฮั้วกัน” ต้องแบ่งคลื่นเป็น 20-20-5 หรือ 20-15-10 เพื่อให้แก่งแย่งกัน หรือประมูลในสูตร N-1 เพื่อให้เอไอเอส ทู ทีแทค ฆ่ากันตาย

แต่ถามว่า ถ้ามีใครตาย 1 ราย แล้วเหลือ 2 รายผูกขาดไป 15 ปี มันคือหลักประกันสำหรับผู้บริโภคหรือครับ

กสทช.จึงบอกว่า นี่เป็นการ “จัดสรร” ไม่ใช่ขายขาด กสทช.ยังมีอำนาจกำกับดูแล กำหนดค่าบริการ ส่วนที่น่าคิดคือ กสทช.มีประการเดียวเท่านั้นคือ ตั้งราคาขั้นต่ำ ต่ำไปหน่อย 5 เมกะเฮิร์ตซ์เพียง 4,500 ล้าน แต่นั่นก็ต้องกดดันให้ กสทช. กำหนดค่าบริการให้ถูกลงอีก ไม่เช่นนั้นก็ฟ้องศาลปกครองได้ตามที่ศาลชี้ไว้แล้ว

ไม่ใช่จะมาฟาดวงฟาดงา มองว่า “ฮั้วกัน” พาลล้มประมูล แล้วประเทศถอยหลังไปถึงไหนไม่สนใจ ไม่มองว่าการได้ใช้ 3จี เร็วก็คือผลประโยชน์ของประเทศชาติเช่นกัน (เมื่อ 2 ปีที่แล้วก่อนล้มประมูลก็มีการปลุกกระแสว่า ทีโอที กับ แคมท จะเจ๊ง “ประเทศชาติเสียหาย” เพราะเอกชนได้ใบอนุญาตแล้ว ผ่องถ่ายลูกค้าจากสัมปทานเดิม)

3จี ไม่ใช่เรื่องมีสี แต่สะท้อนทัศนคติของ “เหลือใจ” ส่วนหนึ่งที่อยู่ในแนวเอ็นจีโอตกขอบ มองการขยายตัวของทุนนิยมโลกาภิวัตน์เป็นเรื่อง “ सामาย ” เสียหมด ซึ่งความจริงมันก็ไม่ใสสะอาดหรอก แต่อะไรเป็นประโยชน์ก็ต้องแยกแยะ และไม่ใช่ผูกขาดศีลธรรมจนมองคนเห็นต่างกับพวกเขากลายเป็นยอมรับคนโกงไปเสียหมด



## คนไทยได้อะไรจาก 3 จี

เป็นกระแสให้ต้องติดตามกับระบบ 3 จี ที่จะมาเพิ่มขีดความสามารถให้คนไทยได้เข้าถึงอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงผ่านอุปกรณ์พกพาได้มากขึ้น และครอบคลุมพื้นที่ทั้งประเทศ ซึ่งการประมูลคลื่น 3 จี ผ่านไปเรียบร้อยแล้ว คาดว่าเดือนมีนาคม 2556 จะได้เริ่มใช้กัน แต่ก็ยังมีกระแสการฮวั้ประมูลตามออกมาเป็นระยะ เรื่องนี้คงต้องปล่อยให้ฝ่ายตรวจสอบทำงานกันต่อไป รอบสัปดาห์นี้ เรามาฟังเสียงคนในแวดวงอุดมศึกษาว่า ถ้าระบบ 3 จี เกิดจริง คนไทยจะได้ประโยชน์อะไรจากเจ้า 3 จี กันบ้าง

เริ่มกันที่ โอเลียง หรือ บรรพต สมเชื้อ นักศึกษาชั้นปีที่ 4 คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมนิเทศศาสตร์ สาขาสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี บอกว่า ตนติดตามเรื่องนี้มาตลอด เพราะเรียนด้านสื่อสารมวลชน และตอนนี้มีการประมูลคลื่น 3 จี ไป

แล้วหวังว่าเร็ว ๆ นี้คนไทยจะได้ใช้ระบบ 3 จี ขณะที่เพื่อนบ้านของเราได้ใช้ระบบนี้มานานแล้ว และบางประเทศก้าวหน้าไปอีกที่เริ่มใช้ระบบ 4 จี กันแล้ว ทำให้รู้สึกว่าการออกมาระบุว่า มีการฮวั้กันจนทำให้รัฐบาลเสียประโยชน์นั้น ตนเห็นว่ารัฐบาลไม่น่าจะเสียประโยชน์ เพราะยังได้เงินจากการประมูล ที่อาจจะน้อยแต่เป็นรายได้ที่ดี ดังนั้นตนไม่อยากจะให้ต้องมาเสียเวลากับการประมูลอีก เพราะการมีระบบ 3 จี จะเกิดประโยชน์กับคนไทยมากกว่าผลเสีย ซึ่งผลดีจะให้ประชาชนทั่วประเทศได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารทั่วโลกเร็วขึ้น ประเทศพัฒนาสามารถแข่งขันกับทั่วโลกได้ ส่วนเรื่องการศึกษาจะทำให้ให้นักเรียนนักศึกษา สืบค้นข้อมูลเชิงลึกได้ดีขึ้น ส่วนข้อเสียอาจจะจะมีบ้างหากเราใช้เทคโนโลยีในทางที่ผิด ซึ่งครอบครัว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องช่วยกันหามาตรการป้องกัน



ยุวพร ทอดเลียง หรือ ลูกน้ำ นักศึกษาเกสัขกรรม ชั้นปีที่ 4 คณะเกสัขศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ เชียงใหม่ บอกว่า 3 จี เป็นกระแสที่คนส่วนใหญ่ และลูกน้ำให้ความสนใจและติดตามอยู่ ยิ่งจะเปิดอาเซียนอีกไม่กี่ปีด้วยแล้วลูกน้ำ เห็นว่าประเทศไทย จะต้องเร่งผลักดันเรื่องนี้ให้เกิดขึ้นโดยเร็ว เพราะเทคโนโลยี 3 จี จะช่วยพัฒนาประเทศในหลาย ๆ ด้าน ทั้งการ

ศึกษา การสาธารณสุข การเกษตร การเพิ่มคุณภาพชีวิต ที่จะช่วยให้ประเทศไทยไม่เสียเปรียบในการแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ที่สำคัญ ยังเป็นการเตรียมพร้อมรองรับอาเซียนในเรื่องของการสื่อสาร จะเป็นพื้นฐานของการรวมกัน เป็นหนึ่ง ที่จะช่วยการติดต่อสื่อสาร การทำธุรกรรมต่าง ๆ ในภูมิภาครวดเร็ว



และสะดวกยิ่งขึ้น หรือเป็นการขอลือโลก มาอยู่ในมือของเรา ลูกน้ำยังมองว่า การมีเทคโนโลยีอย่าง จะเป็นดาบ 2 คม ทั้งข้อดี และข้อเสีย แต่เราต้องเลือกที่จะใช้ให้

ถูกทางและเกิดประโยชน์สูงสุด นอกจากนี้ยังอยากฝากถึงรัฐบาลให้ช่วยดูแลเรื่องราคาให้บริการระบบ 3 จี ที่เหมาะสม และหน่วยงานที่ประมูลคลื่น 3 จี ก็ไม่ควรค้ากำไรเกินควร ควรนึกถึงประโยชน์ส่วนรวม เพื่อประชาชนทั่วประเทศจะได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารมากขึ้น

ด้าน ผศ.ดร.ชัยเชษฐ สายวิจิตร อาจารย์ประจำภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กล่าวว่า การประมูลระบบ 3 จี ของคณะกรรมการ

กิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ที่ผ่าน มา มีเสียงสะท้อนออกมาหลายมุมมอง ทั้ง ราคาประมูลที่น้อยกว่าความเป็นจริง วิธีการ ประมูล รวมถึงการฮั้วประมูล ส่วนตัวคิดว่า หลังจากนั้นไป กสทช.จะต้องมาดูแลคุณภาพ การให้บริการ และราคาค่าใช้บริการ 3 จี ของ ค่ายมือถือต่าง ๆ ว่าเหมาะสมกับราคาที่ ประมูลไปหรือไม่ หากราคาสูงเกินไปกระทบ ต่อประชาชน กสทช.ก็ต้องเข้าไปดูแล เพราะ การประมูลครั้งนี้ถือว่าลดต้นทุนถึง 30% ดังนั้นราคาของการให้บริการก็ต้องถูกลงอีก หรือไม่ ต้องกำหนดเพดานให้เหมาะสม ที่ สำคัญคุณภาพของสัญญาณ อย่าให้เป็น 3 จี ปลอม ต้องเป็นสัญญาณคุณภาพที่ทำให้การ ดาวน์โหลดข้อมูลต่าง ๆ รวดเร็วยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กสทช.จะต้องสร้างให้คนไทยชาติทุกชนทุกวัย โดยเฉพาะกลุ่มเกษตรกร แรงงาน นักศึกษา คู่แข่งกับการใช้ระบบ 3 จี เพราะที่ผ่านมาเรา จะคู่แข่งกับระบบการโทรฯ เพียงอย่างเดียว หากให้คนไทยทุกกลุ่มรู้จักการใช้ระบบข้อมูลที่เน้น ด้านข้อมูลควบคู่กับระบบการโทรฯ จะส่งผลให้ ระบบดังกล่าวสามารถนำมาใช้พัฒนาคุณภาพ ชีวิตของคนในประเทศได้ด้วย.



## สกู๊ปหน้า 1 เดลินิวส์

ต่อจากหน้า 1

**ป** ระเทศไทยในระยะหลายวันมานี้เป็นอีกช่วงที่มีศัพท์แสลง เป็น “ประเด็นร้อน” หลายคำ เช่น...“3 จี” กรณีที่ กสทช. จัดประมูลคลื่นโทรศัพท์มือถือที่มีการพัฒนาขึ้นในยุคที่ 3 แล้วมีเสียงท้วงติง-มีประเด็นวุ่น ๆ หรือคำว่า “จีทูจี” กรณีการหาทางระบายขายข้าวที่มีการรับจำนำไว้ตามนโยบายของรัฐบาลปัจจุบัน โดยจะขายในรูปแบบรัฐต่อรัฐ หรือรัฐบาลต่อรัฐบาล ซึ่งการรับจำนำข้าวนี้ก็มีเสียงท้วงติง-มีประเด็นวุ่น ๆ ไม่ต่างจากกรณี 3 จี

และศัพท์แสลงที่เป็นประเด็นร้อนอีกคำคือ “ไซฟ่อน”

ได้ยินแล้วอาจนึกถึงคำว่า “โพยกวน-ฟอกเงิน” ด้วย

กับคำว่า “ไซฟ่อน (Syphon หรือ siphon)” ที่มีนัยเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่อง “เงิน” โดยไม่ถูกต้องตามระบบ ซึ่งเป็นอีกประเด็นร้อน

มีการกล่าวหาที่โยงการเมือง นี่เป็นคนละคำกับ “โพยกวน” และ “ฟอกเงิน” แต่ที่ “อาจเกี่ยวโยงกันได้” ซึ่งทั้ง 3 คำนี้ ขยายความให้พอเข้าใจคร่าว ๆ สำหรับใครที่อาจจะขงงง ๆ ก็คือ.....

“การฟอกเงิน หรือในภาษาอังกฤษ Laundry money ก็คือการทำเงินสกปรกให้ดูเป็นเงินสะอาด ฟอกเงิน คือการเอาเงินที่ได้จากการทำผิดกฎหมาย อาทิ ค้ายาเสพติด การพนัน คอร์รัปชัน อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ไปใส่ในบุคคลที่ 3 หรือสถาบันการเงิน หรือองค์กรต่าง ๆ อย่างตลาดหุ้น หรือการเปิดกิจการ-การค้าต่าง ๆ เช่น

ธุรกิจซื้อ-ขายรถ ธุรกิจร้านอาหาร สุดแต่แต่จะทำ เพื่อพยายามทำให้เห็นว่าที่มีรายได้มากมายนั้นมาจากเงินหรือจากการทำธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งฟอกเงิน กับไซฟ่อนเงิน มีอะไรที่คล้ายกัน แต่ก็ไม่เหมือนกันตรงที่ว่า “ไซฟ่อนจะมีเล่ห์กล จะซับซ้อนมากกว่าหลายคลบ” ...แหล่งข่าวนักวิชาการรายหนึ่งในคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย แจกแจงเรื่องการ “ฟอกเงิน”

สำหรับ “โพยกวน” ซึ่งก็หมายถึงการดำเนินการเรื่องเงินอย่างไม่

## ไซฟ่อน-ฟอก-โพยกวน ‘ธุรกิจการเงิน’ มีจริง..อาจไม่ไกลตัว?

ถูกต้อง แหล่งข่าวรายนี้ระบุ... “โพยกวน คือการโอนเงินแบบนอก ระบบ” เช่น คนไทยไปทำงานต่างประเทศโดยเข้าเมืองผิดกฎหมาย การจะโอนเงินกลับไทยไม่สามารถโอนผ่านธนาคารได้ ก็ใช้การฝากเงินกลับผ่านคนที่เดินทางไปมาระหว่างไทยกับประเทศที่ไปทำงาน ซึ่งคนรับฝากก็จะคิดค่านายหน้า หรืออาจเอากำไรอัตราแลกเปลี่ยนด้วย โดยโพยกวนนี้ก็มีพวกพ่อค้าแม่ค้าหรือนักธุรกิจบางส่วนที่ทำอะไรไม่ถูกไม่ต้อง นิยมใช้บริการด้วย “เพื่อเลี่ยงระเบียบ-กฎหมาย”

ส่วน “ไซฟ่อนเงิน” นั้น “หมายถึงการถ่ายเงินจากที่หนึ่งไปอีก

ที่หนึ่ง” ซึ่งก็มีเทคนิคที่หลากหลาย แล้วแต่จะใช้ ยกตัวอย่าง... สร้างธุรกิจจริงขึ้น ตั้งบริษัท มีการตั้งซื้อวัตถุดิบ โอนเงินตั้งซื้อวัตถุดิบ มีการโอนเงินกัน แต่ไม่มีการส่งวัตถุดิบ-ไม่มีการผลิตสินค้า ซึ่งเงินที่โอนนี้อาจมีที่มาผิดกฎหมาย หรืออีกตัวอย่าง... บริษัทหนึ่ง ผู้บริหารอ้างว่าจะขยายกิจการ ต้องการซื้อที่ดิน มีการโอนเงินจากฝ่ายบัญชีเข้าบัญชีผู้บริหารโดยอ้างว่าเพื่อใช้จ่ายค่ามัดจำ ผ่านไป 1 สัปดาห์ผู้บริหารส่งเงินคืนบริษัทโดยอ้างว่าเจ้าของที่ดินไม่ขายแล้ว ซึ่งใน 1 สัปดาห์นั้นมีการนำเงิน



ไปซื้อหุ้นได้กำไร มีการเก็บกำไรไว้เอง แล้วส่งเงินเท่าเดิมกลับคืนบริษัทนี้ก็เข้าข่าย “ไชฟ่อน”

“และสำหรับการไชฟ่อนต่างประเทศ มีสิ่งจูงใจคือ ในบางประเทศนั้นจะไม่เปิดเผยข้อมูลของคนที่เขาเงินเข้าประเทศเขา...”

แหล่งข่าวนักวิชาการคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ระบุ ด้านรองผู้อำนวยการศูนย์บริการวิชาการและฝึกอบรม คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อาจารย์ จงจิตต์ หลีกภัย ก็อธิบายเรื่อง “ไชฟ่อนเงิน” ให้เข้าใจอย่างง่าย ๆ ว่า... มีความ

หมายเชิงลบ การลักลอบถ่ายเงินจากที่หนึ่งไปอีกที่หนึ่ง นำจะมาจาก การชักออก หรือ “ถ่ายเงินที่ได้จากการทุจริต”

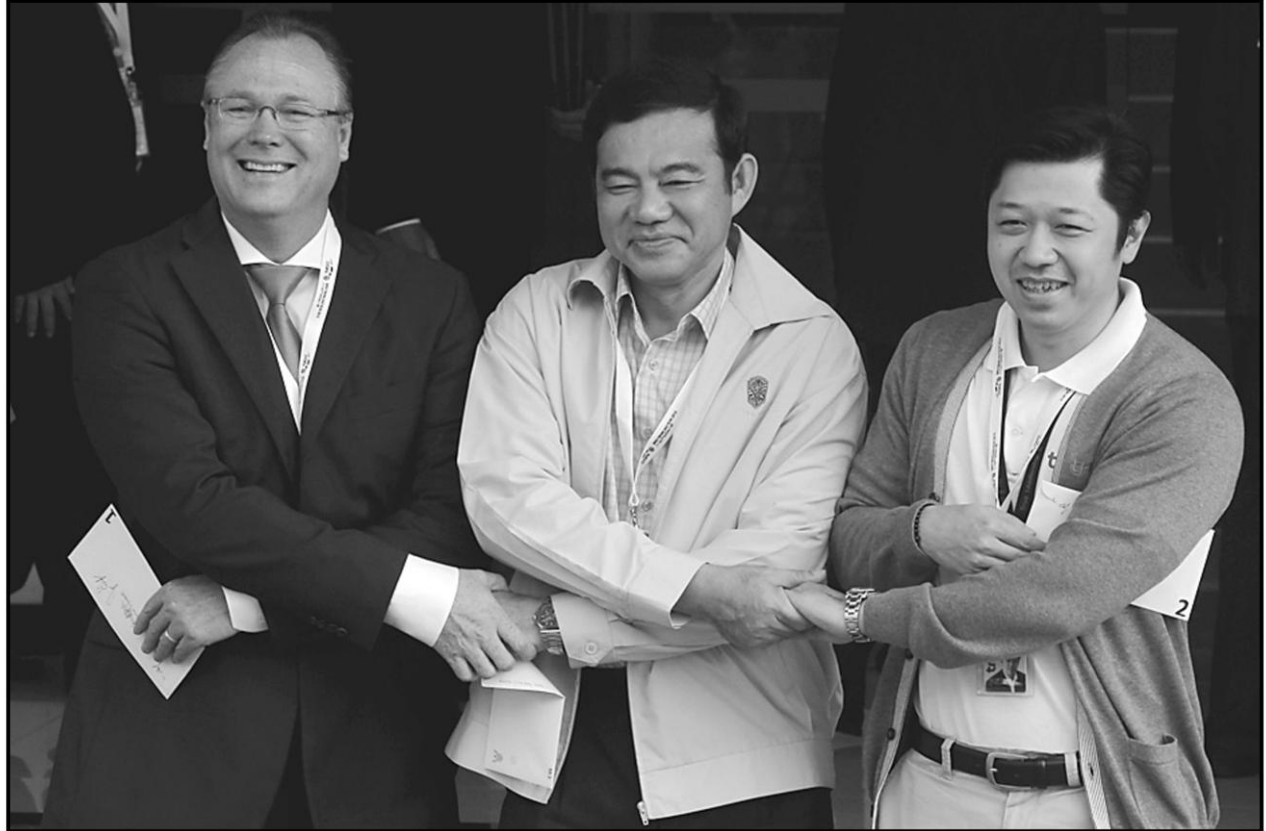
ทั้งนี้ ในการศึกษาของคณะพาณิชยศาสตร์ฯ จุฬาฯ มีเนื้อหา การสอนที่ใกล้เคียงกับเรื่องนี้ในหลายวิชา เช่นวิชาสอบบัญชี ที่มีการสอนให้รู้เพื่อให้อาจตรวจสอบการทุจริตกิจการ ซึ่งการทุจริตในเชิง การสอบบัญชี แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ การจัดทำรายงานทางการเงิน เป็นเท็จ, การนำสินทรัพย์ไปใช้ในทางไม่เหมาะสม โดยการทุจริตบาง เหตุการณ์ก็เข้าข่ายทั้ง 2 ประเภท ทั้งนำสินทรัพย์ออกไปและพ่วงด้วยการแก้ไขข้อมูลทางบัญชี

การทุจริตที่นำสินทรัพย์ไปใช้ในทางไม่เหมาะสม ซึ่งรวมถึง “ไชฟ่อนเงิน” ก็เช่น... พนักงานเม้มเงินสดของกิจการแล้วเขียน รายงานว่าจ่ายไปจริง, จ่ายค่าซื้อของหรือค่าที่ปรึกษาให้บริษัทที่ผู้ ต้องการโอนถ่ายเงินแอบตั้งขึ้น ในราคาเกินจริง หรือมิได้รับของ-ค่า ปรึกษาจริง, โปรแกรมเมอร์เขียนโปรแกรมเงินเดือนค่าจ้างแล้วปิดเศษ สตางค์ของทุกคนในบริษัทเข้าบัญชีตนเองในทุกครั้งที่มีการจ่ายเงิน เดือน ซึ่งเหล่านี้มีวิธีที่ตรวจพบได้ แต่.....

“ยังมีการทุจริตอีกมากมายที่ไม่อยู่ในระบบการตรวจสอบ เลย เช่น การทำธุรกิจแล้วไม่ปรากฏรายการในรายงานทางการเงิน เลย รวมทั้งไม่แสดงรายการเพื่อเสียภาษีใด ๆ ทั้งสิ้น ทำให้มีการ เคลื่อนย้ายเงินที่ได้จากการทำธุรกิจนอกกระบบ หรือเงินที่ได้มาโดย ไม่สามารถระบุแหล่งที่มาได้ มีการลักลอบเคลื่อนย้ายโดยหลีกเลี่ยง การทำรายงานต่อธนาคารแห่งประเทศไทย” ...อ.จงจิตต์ ระบุ

“ไชฟ่อน-ฟอก-โพงกวน” ใครทำ-ไม่ทำ...ก็ว่ากันไป แต่กับเรื่อง “เงินไม่สะอาด” นี้...มันมีอยู่จริง!?!?

## ประมูล 3 จี ความล้มเหลวที่ต้องนำมาเป็นบทเรียน



**6** สรีจลันกันไป สำหรับการประมูลคลื่นความถี่ 2.1 กิกะเฮิรตซ์ หรือ 3 จี ครั้งประวัติศาสตร์ของประเทศไทย ซึ่งจัดขึ้นโดย คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เมื่อวันที่ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา แม้ว่าระหว่างประมูลจะไม่เกิดปัญหาอะไรให้หนักใจ แต่หลังจบการประมูล กสทช.กลับต้องรับภาระหนักอึ้ง เนื่องจากผลการประมูลที่ออกมาค่อนข้างน่าผิดหวัง เพราะราคาประมูลใบอนุญาตขยับขึ้นจากราคากลางเพียงเล็กน้อยเท่านั้น โดยราคาประมูลรวม 9 ใบ ได้เพียง 41,625 ล้านบาท สูงกว่าราคากลางที่ตั้งไว้ 40,500 ล้านบาท เพียง 1,125 ล้านบาท หรือเท่ากับ 2.8% เท่านั้น ขณะที่ราคาตลาดที่เหมาะสมนั้นควรอยู่ที่ใบละ 6,440 ล้านบาท เมื่อรวมทั้ง 9 ใบจะมีราคาอยู่ที่ 57,960 ล้านบาท เท่ากับว่ารัฐสูญเสียรายได้ที่ควรจะได้ถึง 16,335 ล้านบาท

แต่ที่ดูเหมือนจะเป็นปัญหามากกว่านั้น กลับเป็นเรื่องของ “รูปแบบการประมูล” ซึ่งกลายเป็นเรื่องกึ่งขาไปทั่วทั้งประเทศว่า เป็นการ “ประมูลต้มมัม” เพื่อจัดฉาก สนับสนุน “การฮั้วประมูล” แบบ ถูกกฎหมายหรือเปล่า

เพราะผลลัพธ์มันฟ้อง ก็อย่างที่เห็น การประมูลในครั้งนี้มีการเคาะราคาเพิ่มขึ้นเพียง 3 ใบ จากทั้งหมด 9 ใบ ที่เปิดทำการประมูล ซึ่งทั้ง 3 ใบก็เป็นของ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค บริษัทในเครือ (เอไอเอส) ที่เป็นคนเคาะแข่งขันเพียงรายเดียว ในราคา 4,950 ล้านบาท 2 ใบ และ 4,725 ล้านบาท 1 ใบ รวมมูลค่า 14,625 ล้านบาท ขณะที่เหลือ 6 ใบ ซึ่งตกเป็นของ เร็ลส ฟิวเจอร์ บริษัทในเครือทรู และดีแทค เนทเวอร์ค บริษัทในเครือดีแทค ไม่มีการแข่งขันอะไรกันทั้งสิ้น เพราะยังคงเสนอราคาที่ 4,500 ล้านบาท เท่ากับราคาเปิดประมูลคล้ายกับว่า “ทั้ง 2 ค่าย จองที่ จองทาง” ไว้หมดแล้ว



ข้อเท็จจริงที่ออกมาขนาดนี้ ตามใครเขาก็บอก “ฮั้วประมูล” ทั้งนั้น แต่คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ (กทค.) ในฐานะผู้วางหลักเกณฑ์การประมูล ก็ยังต้องตาใส ยืนยันว่าวิธีการประมูลนั้นถูกต้อง โปร่งใส ไม่มีการฮั้วอย่างแน่นอน

ถามว่าที่ “กทค.” กล่าวมาถูกหรือไม่ ก็ต้องตอบว่า “ถูก” แต่ถูกเพียงส่วนเดียว เพราะแม้ว่าในระหว่างการประมูล ผู้เข้าร่วมการประมูลจะปฏิบัติตามกติกาถูกต้อง แต่ผลลัพธ์ที่ออกมาค่อนข้างชัดว่า เป็นการประมูลที่ล้มเหลว ไม่มีการประกวดราคาตามความเป็นจริง ซึ่งความผิดพลาดนี้ไม่ได้เกิดจากตัวผู้เข้าร่วมประมูล แต่มาจากผู้วางกฎกติกาที่ออกแบบการประมูลที่เอื้อกับเอกชนมากกว่า

เรื่องนี้ใช้ที่เรียกว่า “การบกพร่องโดยสุจริตหรือไม่?” เป็นสิ่งที่คณะกรรมการ กทค. ซึ่งประกอบไปด้วย พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ, นายสุทธิพล ทวีชัยการ, นายประเสริฐ ศิลทิพัฒน์, พล.อ.สุกิจ ชมแสนทร และ นพ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ รุ้อยู่แก้ไข

เพราะก่อนที่จะมีการจัดประมูล ทั้งองค์กรสื่อ, นักวิชาการ และ คณะกรรมการ กสทช.บางราย ก็พยายามขอให้มีการทบทวนรูปแบบประมูล 3 จี มาหลายต่อหลายครั้ง เนื่องจากหลาย

คนเห็น “ช่องโหว่” จากการจัดประมูลในครั้งนี้ อันดับแรกก็คือ เรื่องการตั้งราคาใบอนุญาต ซึ่งมี การชี้ให้เห็นว่าราคาตั้งต้นประมูล 4,500 ล้านบาท ว่ามีปัญหา เพราะเห็นว่าตัวเลข 67% ของราคา ประเมินมูลค่าคลื่นที่ กสทช.อ้างและใช้คิดราคา ตั้งต้นไม่ใช่ข้อเสนอกรณีมีผู้เข้าร่วมประมูลเพียง 3 รายเหมือนที่เกิดในไทย ตัวเลขที่คณะเศรษฐ ศาสตร์จุฬาฯ เสนอ คือ 82% ซึ่งจะทำให้ราคา ตั้งต้นขยับจาก 4,500 ล้านบาท เป็น 5,280 ล้าน บาท เพราะเชื่อแน่ว่าจะไม่ค่อยมีการแข่งขันทาง ราคามากนัก



และช่องโหว่อีกประการที่เห็นว่าจะทำให้

การประมูลล้มเหลว คือ การที่ กสทช.ลดการถือครองเพดานคลื่นจาก 20 เมกะเฮิรตซ์ เหลือ 15 เมกะเฮิรตซ์ เพราะกลัวว่า 2 รายใหญ่จะทุ่ม ประมูลคลื่นไปรายละ 20 เมกะเฮิรตซ์ และอีกรายได้ 5 เมกะเฮิรตซ์ จะ แข่งขันในตลาดไม่ได้ นี่ก็เป็นการคิดแทนเอกชน เพราะอย่างที่ทราบ กันดีว่าถึงจะมีเอกชนรายใดรายหนึ่งได้คลื่น 2.1 Ghz หน่อยๆ ก็ไม่ได้ หมายความว่าบริษัทนั้นจะล้มละลาย บริษัทเหล่านี้ยังมีศักยภาพในการ บริหารจัดการได้ รวมถึงยังมีคลื่นใหม่ๆ ที่สามารถพัฒนามาใช้ 3 จี หรือ 4 จี เหลืออีกหลายคลื่น ดังนั้นสูตร 15-15-15 นี้มันทำให้หมิ่นเหม่ให้เกิด การสมยอมราคา และจะทำให้การประมูลล้มเหลว

เสียงเตือนดังเช่นนี้ แคม “ช่องโหว่เบ้อเรอ 2 ช่องนี้” มีคน เห็นกันไปทั่ว แต่คณะกรรมการ กทค.เองทุกคนก็เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ก็ ยังยืนยันว่าความคิดของตัวเองถูกต้อง และก็ใช้เสียงข้างมาก ออก มติผ่านหลักเกณฑ์รูปแบบการประมูลในลักษณะนี้ออกมา โดยเฉพาะ “พ.อ.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ” ประธาน กทค. ก็ยืนยันยันว่า ผู้เข้าร่วม ประมูลจะแข่งขันกันเสนอราคาเพื่อเลือก “ย่านความถี่” ที่ดีที่สุดแน่นอน แล้วตอนนี้เป็นไง คงเห็นแล้วว่า “ใครคิดถูก” และ “ใครคิดผิด” หากยกเอาเหตุผลที่ พ.อ.เศรษฐพงศ์ เชื่อตอนนั้น ว่า เอกชนจะแข่งขัน การแย่งคลื่นที่ดีที่สุด แต่สิ่งที่ออกมากลายเป็นว่าช่วงคลื่นที่อยู่ตรงกลาง ซึ่ง กสทช.เชื่อว่าเป็นที่ดีที่สุด และมีกรรมภวนน้อยที่สุด กลายเป็นบริษัทที่ เสนอราคาประมูลน้อยที่สุด อย่าง บริษัท เรียล ฟิวเจอร์ ในเครือทรูฯ ได้ ย่านความถี่ช่วงดังกล่าวไป

แม้ว่าตอนนี้ กทค.จะดันทุรังไม่ยอมรับว่าตัวเอง “ทำผิดพลาด” โดยเร่งรับรองผลการประมูลออกไป โดยไม่ยอมฟังเสียงรอบข้างนั้น มัน ยิ่งจะกลายเป็นแรงสะท้อนกลับคืนมายังตัวเองเร็วขึ้น

อย่างกรณีของ นางสาวสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการ คลัง ซึ่งได้ชื่อว่าข้าราชการตงฉินสุดๆ คนหนึ่งของแวดวงราชการ ถึง ขนาดที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ยังเคยขนานนาม ว่า “มือปราบ-ไม้บรรทัด” ส่งหนังสือด่วนไปยัง กสทช. ขอให้ทบทวน การประมูล เพราะเห็นว่าการประมูลดังกล่าวเข้าข่ายผิด พ.ร.บ.ว่า ด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542 (พ.ร.บ.ฮั่ว) ซึ่งเกี่ยวกับการสมยอม โดยพบว่ามีการเริ่มต้นราคาประมูล ต่ำกว่าที่ควรจะเป็น

ทางที่จริง กสทช.ควรจะได้รับฟังและคิดถึงข้อห่วงใยนี้ เพราะ ผลลัพธ์ที่ออกมาหลักฐานมันประจักษ์ชัดว่า การประมูลไม่ได้เกิดการแข่ง ขันจริงๆ และประเทศเป็นผู้เสียประโยชน์ แต่ กสทช.กลับเลือกที่จะเดิน หน้า แคมตอบโต้กลับด้วยการส่งหนังสือกลับมายังปลัดกระทรวงการ คลัง ทำการสอบสวนปลัดฯ สุภา เรื่องการปฏิบัติหน้าที่อีกต่างหาก ใน ข้อหาพูดจาทำลายความน่าเชื่อถือของ กสทช.

ขณะเดียวกัน กสทช.ก็แก้ตัวด้วยการอ้างว่าปฏิบัติตามข้อ กฎหมายและอำนาจที่มีอย่างเคร่งครัด แต่ประเด็นมันไม่ได้โดยตรง นี้ เพราะทุกฝ่ายทราบ ว่า กสทช.นั้นปฏิบัติโดยยึดหลักกฎหมายชัดทุก กระเบียด แต่ประเด็นก็คือ วิธีการประมูลในครั้งนี้ทำให้ประเทศสูญเสีย สิ่งที่ดีควรจะได้ แต่ดูเหมือนว่า กสทช.จะไม่ยอมรับความจริงตรงนี้

ทั้งนี้ หลักการประมูลคลื่น 3 จี ในครั้งนี้ จะต้องให้ความสำคัญ และต้องตระหนักถึง 3 ด้าน คือ (1) ภาครัฐ : ภาครัฐได้รับรายได้ที่ เหมาะสมจากค่าเช่าทางเศรษฐกิจ ที่ผู้ประกอบการได้รับจากการใช้คลื่น ความถี่ที่ประมูลใหม่ไปประกอบธุรกิจ (2) ผู้บริโภค : ผู้บริโภคควรได้ รับบริการโทรศัพท์มือถือจากคลื่นความถี่ใหม่ที่มีคุณภาพดีและราคาที่เป็นธรรม ซึ่งจะเกิดขึ้นได้เมื่อการประมูลใบอนุญาตการใช้คลื่นความถี่มี “การแข่งขันสูง” และ (3) ผู้ให้บริการโทรศัพท์มือถือ : ราคาเริ่มต้นที่รัฐ กำหนดขึ้นควรอยู่ในระดับที่ทำให้การประมูลสำเร็จลุล่วง และผู้ประกอบการสามารถประกอบธุรกิจโดยได้รับผลตอบแทนสูงเพียงพอที่จะจูงใจให้ มีการลงทุนและพัฒนาเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อ การพัฒนาบริการโทรคมนาคมของประเทศ

แต่ดูเหมือนการประมูลที่ กสทช.จัดขึ้น ผลประโยชน์จะเอนเอียง ไปทางข้อ 3 เอกชนมากที่สุด ขณะที่ประชาชนอาจจะได้รับประโยชน์ จากแรงกดดันของกระแสสังคม ที่ กสทช. ถูกบีบให้ต้อง ควบคุมราคาค่าบริการ อันเนื่องมาจากการปล่อยให้ เอกชนประมูลคลื่นไปต่ำกว่าราคาตลาดมากเกินไป อันนี้ แม้ว่าจะเป็นผลดี แต่คนที่เสียหายที่สุดก็คือรัฐ ที่ควรจะได้ เงินไปใช้พัฒนาประเทศเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ดี แม้ว่ากระบวนการแจกใบอนุญาตจะ มีความคืบหน้า และเอกชนทั้ง 3 รายได้ตีเช็คเงิน 50% ของวงเงินประมูล ส่งมาให้ กสทช.เพื่อส่งต่อเข้าคลังแล้ว

แต่การประมูล ยังถือเป็น “ขั้วติดหลัง” ของ กสทช. ซึ่งกำลังถูกล้างคัมจับตามอง และมันยังลึกลับมาก เพราะยังมีขั้นตอนต่อสู่ทางกฎหมายอีกหลายประการ ที่ต้องได้เอียงกันอีกหลายยก และไม่แน่มันอาจจะลุกลามถึงการล้มประมูล ยังเป็นเรื่องที่คาดเดายาก แม้โอกาสจะน้อยก็ตาม

แต่ที่จะต้องรับบทหนักเป็นพิเศษ คือ คณะกรรมการ กทค.ทั้ง 5 ท่าน ซึ่งจะต้องถูกตรวจสอบในเรื่องของการปฏิบัติหน้าที่ อย่างในวันที่ 22 ตุลาคมนี้ เพราะมีบุคคลหลายกลุ่มเตรียมเดินหน้ายื่นให้ตรวจสอบการประมูล อย่าง นายสุริยะใส กตะศิลา ผู้ประสานงานกลุ่มกรีน ก็เตรียมเดินหน้ายื่น ป.ป.ช.และผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อตรวจสอบการประมูล 3G ในวันที่ 22 ตุลาคมนี้ รวมถึงยังมีบางกลุ่มก็พยายามยื่นศาลปกครองขอให้ระงับผลการประมูล ซึ่งทำให้อินเทอร์เน็ตยังไม่แน่ชัดว่าการมอบใบรับรองผลการประมูลจะเกิดปัญหา จนทำให้บริการ 3 จี ของประเทศไทยเกิดอาการสะดุดอีกหรือไม่

นี่คือบทเรียนราคาแพงสำหรับการประมูลจัดสรรคลื่นความถี่ครั้งแรกของไทยในอนาคต อันใกล้ๆ นี้ กสทช.ชุดนี้ถ้าไม่เกิดปัญหาแทรกซ้อนอื่นใด พวกเขาจะต้องทำหน้าที่ประมูลจัดสรรคลื่นความถี่อีกมากมาย หวังว่าการจัดประมูลในครั้งนี้จะทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องนำประสบการณ์ที่จะเรียกว่าลองผิด ลองถูกหรืออะไรก็แล้วแต่ มาทำให้เกิดความผิดพลาดไปอีกข้างสอง การประมูล ลินค์ ต้องมีน้อยกว่าคนประมูลนี้ถึงจะเรียกว่าการประมูล.



## กสทช.เริ่มต้นก็สี่เทา

สมัยนี้ “กรรมคิดจรวด” จริงๆ การประมูลคลื่นความถี่ 3 จี ของ กสทช. ที่ส่อไปในทางไม่ชอบมาพากล และน่าสงสัย เพราะประมูลกันแบบไม่ต้องเสนอราคาประมูล มีหน้าซ้ำ กสทช.ยังตั้งราคาประมูลเริ่มต้นต่ำกว่าความเป็นจริง โดยไม่ฟังเสียงทักท้วงมากมายอ้างความเป็น “องค์กรอิสระ” ไม่ต้องทำตามกฎระเบียบกระทรวงการคลัง ส่งผลให้ กระทรวงการคลัง ต้องส่งเรื่องให้ ป.ป.ช. ตรวจสอบพฤติกรรมทันที

คดีนี้เห็นทีคงไม่จบลงง่ายๆ แม้ กสทช.จะเร่งรัดให้ออกชนทั้ง 3 ราย รับชำระเงินมัดจำครั้งแรก เพื่อให้มีผลผูกพันทางกฎหมาย เพิ่มความยุ่งยากให้มากยิ่งขึ้นก็ตาม

การประมูลครั้งนี้ไม่ว่ามองมุมไหน ข้ออ้างแบบสี่ข้างเข้าหูของ กสทช.ก็ฟังไม่ขึ้น เป็นไปได้อย่างไรที่คลื่นความถี่ 3 ชุด ซึ่งสามารถทำรายได้สูงถึง 5-6 ล้านล้านบาท ในอนาคตตลอดอายุสัญญา 15 ปี กสทช.นำไปประมูลขายในราคาเพียง 41,625 ล้านบาท แถมตั้งราคาเริ่มต้นต่ำกว่าความเป็นจริงและที่แย่ที่สุดก็คือมีผู้ชนะการประมูลถึง 2 ราย จากผู้เข้าประมูล 3 ราย โดยไม่ต้องเสนอราคาประมูลเลย

ท่านผู้อ่านอาจสงสัย ผมนำรายได้ในอนาคต 5-6 ล้านล้านบาท มาจากไหน

ง่ายมากครับ ผมก็นำจากรายได้รวมของ 3 บริษัทที่แจ้งต่อตลาดหลักทรัพย์ในปี 2554 เอมมาบวกกัน ปี 2554 เอไอเอส มีรายได้รวม 127,323 ล้านบาท ดีแทค มีรายได้รวม 80,144 ล้านบาท และ ทรู มีรายได้รวม 84,822 ล้านบาท รวมรายได้ 3 บริษัทในปี 2554 ก็ตก 292,289 ล้านบาท เมื่อเอาจำนวนปีสัมปทาน 15 ปี คูณเข้าไป ก็ตกเป็น

เงิน 4.38 ล้านล้านบาท

รายได้ในอนาคตนี้ ผมคิดจากฐานรายได้ปี 2554 ถ้าคิดจากฐานรายได้ปี 2555 รายได้จะยิ่งสูงมากกว่านี้ ถ้าเป็นระบบ 3 จี ซึ่งมีขีดความสามารถในการทำธุรกิจและสร้างรายได้มากกว่า 2 จี ในปัจจุบันหลายเท่า รายได้ของผู้ให้บริการก็จะเพิ่มเป็นเท่าทวี แค่ 5-6 ล้านล้านบาท ที่ผมคิดจึงต่ำที่สุดแล้ว

รายได้ในอนาคต 5-6 ล้านล้านบาท จ่ายค่าใบอนุญาตแค่ 41,625 ล้านบาท กรรมการ กสทช.บอกว่าเหมาะสมแล้วแถมประมูลแบบไม่ต้องเสนอราคาอีกต่างหาก เอาอะไรมาคิดแทนสมองไม่ทราบ

ผมจึงเห็นด้วยกับ คุณสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดคลัง ประธานกรรมการว่าด้วยการพัสดุด้วยวิธีการอิเล็กทรอนิกส์ว่า ความเป็น “องค์กรอิสระ”

ของ กสทช. เป็นความอิสระจากการแทรกแซงทางการเมืองโดยรัฐบาลเท่านั้น แต่ไม่ได้เป็นอิสระจากการตรวจสอบของประชาชนและต้องรักษาผลประโยชน์ของชาติ กระทรวงการคลังจึงต้องส่งหนังสือแจ้งให้ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบต่อไป

การตั้งข้อสงสัยของ คุณสุภา รองปลัดคลัง อาจจะมีการ “ฮั้ว” กันในการประมูล 3 จี เพราะไม่มีการแข่งขันราคากันอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์ของอีออกชั่น แคมเปญชนะการประมูลยังได้ประโยชน์ยาวนานถึง 15 ปี ทำให้ประเทศเสียรายได้มหาศาล ก็เป็นข้อสงสัยเดียวกับสังคมทุกภาคส่วน ประมูลกันแบบไหน ไม่ต้องมีการเสนอราคาแล้วได้คลื่นความถี่ที่มีมูลค่าธุรกิจนับล้านล้านบาทไปเลย มันง่ายยิ่งกว่าปลอกกล้วยเข้าปากเสียอีก

แม้ กสทช.จะแก้เกี้ยวทำหนังสือถึง ปลัดคลัง ให้ตั้งกรรมการสอบ คุณสุภา หาว่าทำให้ กสทช.เสียหาย แต่ คุณอารีพงศ์ ภู่อุ่ม ปลัดคลัง ตอบกลับไปว่า รองปลัดคลังไม่ได้ทำเกินหน้าที่แต่อย่างใด ทำให้ความน่าเชื่อถือของ กสทช.เสื่อมหนักลงไปอีก

จากนี้ไป แม้ กสทช.จะเร่งรัดให้คลื่น 3 จี แก่เอกชนไปแล้ว การตรวจสอบต้องไม่เลิกرایยิ่งอ้างความเป็นองค์กรอิสระ การตรวจสอบก็ต้องยิ่งเข้มข้นมากขึ้น โดยเฉพาะ การตรวจสอบ “ทรัพย์สิน” ของ กสทช.ทุกคน ตลอด 15 ปี ตามอายุสัมปทาน 3 จี เพื่อพิสูจน์ความจริงที่อ้างกันในวันนี้.

“ลม เปลี่ยนทิศ”

# 12 ปี แห่งการรอกคอย

## 3G ไทย ได้ฤกษ์ อูเว้



▶ ผ่านเส้นทางที่เต็มไปด้วยอุปสรรคขวากหนามมานานกว่าทศวรรษ เฝ้าดูความท้าทายนับไม่ถ้วน แม้ครั้งหนึ่ง ความหวังจะเคยดับสลาย แต่ความหวังใหม่ก็เกิดขึ้นได้เสมอ และความหวังนั้น ก็กลายเป็นจริง เมื่อถึงวันที่ประเทศไทยมี 3G อย่างเต็มภาคภูมิ และก้าวข้ามยุคแห่งสัมปทาน สู่ยุคของระบบใบอนุญาต ภายใต้การกำกับดูแลโดย กสทช.

### 12 ปี แห่งการรอกคอย 3G ไทย ได้ฤกษ์ อูเว้

ต่อจากหน้า 1

12 ปี แห่งประวัติศาสตร์โทรคมนาคมไทย  
กว่าจะถึงวันแห่ง 3G

กลางปี พ.ศ. 2543 ความหวังที่ประเทศไทยจะได้มีการสร้างสาธารณูปโภคสื่อสารใหม่ อย่างเครือข่าย 3G ซึ่งในยุคนั้นถือเป็นเทคโนโลยีสื่อสารที่ใหม่มาก และยังมีประเทศใดในโลกเปิดให้บริการ เป็นความหวังที่กลายเป็นรูปร่างมากขึ้นเมื่อกระทรวงคมนาคมในยุคนั้น จัดตั้งบริษัท เอ ซี ที โมบาย จำกัด (ACT Mobile) ภายใต้การร่วมทุนขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย การสื่อสารแห่งประเทศไทย และบริษัทวิทยุการบิน พร้อมกับการประมูลความถี่ย่าน 2.1GHz ความกว้าง 15MHz ภายใต้มติของคณะกรรมการบริหารความถี่แห่งชาติ (กบถ.) ควบคู่กับความถี่อีก 1 ย่านที่มีความกว้าง

15MHz เปิดทางเลือกให้บริษัท เอ ซี ที โมบาย เริ่มให้บริการโดยใช้ย่านความถี่สำหรับเทคโนโลยี 2G อย่าง GSM 1900MHz ก่อน เพื่อให้เป็นการสื่อสารราคาประหยัดสำหรับผู้บริโภค ด้วยเกรงการผูกตลาดโดยผู้ให้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ภาคเอกชนในเวลานั้น

อ่านต่อหน้า 2



การบริหารจัดการบริษัท เอ ซี ที โมบาย ประสบกับความวุ่นวายตั้งแต่แรกเริ่ม สาเหตุใหญ่ที่สุดมาจากความขัดแย้งระหว่างองค์การโทรศัพท์ฯ และการสื่อสารฯ ซึ่งฝ่ายหลังมีเครือข่าย CDMA เป็นของตนเอง และดูราวกับว่าการสื่อสารฯ พยายามทุกวิถีทางที่จะชะลอการตัดสินใจในเรื่องใดๆ ในอันจะพัฒนากิจการโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM1900 ยิ่งไปกว่านั้นการขาดความชำนาญการของฝ่ายองค์การโทรศัพท์ฯ เอง ทั้งในแง่ของความเข้าใจและช่องทางการตลาด รวมถึงงบประมาณที่มีอยู่จำกัด ทำให้การลงทุนสร้างเครือข่าย GSM1900 ในเฟสแรกด้วยเงินลงทุน 2,800 ล้านบาท สามารถสร้างพื้นที่ให้บริการได้ในเฉพาะกรุงเทพมหานคร เหลือเงินงบประมาณอีกเพียง 1,400 ล้านบาท จากที่ได้รับอนุมัติเมื่อแรกก่อตั้ง

ประกอบกับปัญหาการเมืองภายในระหว่าง 2 องค์กรหลักข้างต้น จำนวนผู้ใช้บริการที่ค่อยๆ เพิ่มขึ้นในเครือข่าย พลันก็ลดฮวบฮาบลงเนื่องจากไม่มีข้อจูงใจใดๆ รวมถึงไม่มีคุณภาพในการให้บริการ จนทำให้ในปี พ.ศ. 2545 ต้องมี

การผลักดันโดยหน่วยงานทั้ง 2 เพื่อจัดตั้งองค์กรใหม่ขึ้นมาภายใต้ชื่อ Thai Mobile เพื่อซ้อนทับกับบริษัท เอ ซี ที โมบาย โดยให้ Thai Mobile ทำหน้าที่เป็นเหมือนหน่วยการตลาดไม่ต่างจากภาพของความสัมพันธ์ระหว่างบริษัท Hutchison และ BFKT ในมหากาพย์เรื่องโครงการ CDMA ที่ยังคงเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ในปัจจุบัน

ที่ว่า การถือกำเนิดของ Thai Mobile ก็มีได้สร้างอานิสงส์ใดๆ ให้กับเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ GSM1900 รังแต่จะยิ่งสร้างความสับสนอลหม่านในการบริหารจัดการ เนื่องจาก Thai Mobile เป็นเพียงกิจการร่วมค้า มิได้มีอำนาจใดๆ ในการบริหารจัดการงบประมาณการผลิตเปลี่ยนหมุนเวียนของผู้บริหารทั้ง เอ ซี ที โมบาย และ Thai Mobile โดยเปลี่ยนหน้าผู้บริหารจากพวก TOT (ซึ่งก็คือองค์การโทรศัพท์ฯ ที่ได้กลายเป็นบริษัทไปอย่างเต็มรูปแบบแล้ว) ก็มีแต่ปัญหาการเมืองภายในองค์กร จนกระทั่งการก้าวเข้ามาของผู้บริหารอีกรายหนึ่งจาก TOT คือ **วาสกริ กล้าไพร่** ที่มีการผลักดันให้ใช้

งบประมาณส่วนที่เหลือของ เอ ซี ที โมบาย อีก 1,400 ล้านบาท ทำการอัพเกรดหรือยกเครื่องเพื่อพัฒนาเครือข่าย GSM1900 ให้เปลี่ยนไปทำงานเป็นเครือข่าย 3G WCDMA (Wideband CDMA) โดยมีการเซ็นสัญญากับบริษัทคู่ค้าที่สร้างเครือข่าย GSM1900 อย่างบริษัทอิริคสัน และซีเมนส์ ในช่วงปลายเดือนกันยายน พ.ศ. 2547 ถือเป็นการสร้างความหวังครั้งใหม่ให้กับอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทย

แต่หลังจากการลงทุนในสัญญาเพียงไม่กี่วัน มหากาพย์บทใหม่ของวงการโทรคมนาคมไทยก็เกิดขึ้น เมื่ออำนาจในการบริหารจัดการออกใบอนุญาตและกำกับกิจการโทรคมนาคมที่เคยอยู่ในมือของ TOT และ CAT (ซึ่งก็คือการสื่อสารฯ ที่กลายเป็นบริษัทอย่างเต็มตัวแล้ว) ต้องถูกดึงเข้าไปอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) ที่ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในประเทศไทย เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2547 ปัญหาที่เกิดขึ้นตามมาก็คือการวุ่นอยู่กับการจัดเตรียมกฎระเบียบต่างๆ ของ กทช. และการฟูเวรีคตู่ทิศทาง

ลมของพนักงานและเจ้าที่ผู้มีอำนาจใน กทข. ซึ่งในช่วงนั้นถูกถ่ายโอนมาจากกรมไปรษณีย์โทรเลข อีกทั้งมีอีกส่วนหนึ่งที่ถูกรื้อถอนจากสภาพพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม (สภาพัฒน์) ทำให้เกิดการตั้งการรื้อถอนของผู้นั้นใน กทข. ซึ่งเจ้ากรรมพอดิกับที่บริษัท เอ ซี ที โมบาย และ Thai Mobile พยายามดันเหือกใหญ่เพื่อขอใบอนุญาตนำเข้าอุปกรณ์เครือข่าย 3G ย่าน 2.1GHz จาก กทข.

ผลก็คือการปิดเรื่องของผู้นั้นใน กทข. ด้วยคำพูดง่ายๆ ว่ายังไม่มีการกำหนดทิศทางสำหรับธุรกิจ 3G ย่าน 2.1GHz เป็นประกาศที่ชัดเจนของ กทข. ต่อมาก็มีการตั้งประเด็นว่าต้องให้ CAT ทำหนังสือรับรองมายัง TOT ด้วยว่าเห็นชอบกับการนำเข้าอุปกรณ์เครือข่าย 3G เมื่อ TOT ตัดสินใจลงมือทำเครือข่าย 3G ด้วยตนเอง ซึ่งเท่ากับเป็นช่องทางให้ CAT เตะถ่วงเรื่องนี้ไปราว 2 ปี กว่า TOT จะได้ลงมือนำเข้าอุปกรณ์และสร้างเครือข่าย 3G ก็ปาเข้าไป พ.ศ. 2551 แล้ว แต่ปัญหาเดิมๆ ก็ยังคงเกิดขึ้นประสิทธิภาพของเครือข่าย 3G ของ TOT ก็ไม่ได้รับความพอใจจากผู้บริโภค ส่วนหนึ่งทั้งจากการหมกตบประมาณ และปัญหาการเมืองต่างๆ

ข้างฝ่าย กทข. เองก็เริ่มเดินเครื่องเตรียมการประชาสัมพันธ์ 3G แต่ก็เป็นการย้ายอยู่กับที่ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวเรื่อยแต่อยู่ทุกปี ที่พอจะเป็นการดำเนินการอันเป็นทางการก็คือในช่วงกลางปี พ.ศ. 2551 แต่ก็จบลงด้วยความเงิบ ก่อให้เกิดอาการกระวนกระวายของ ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ 2G รายใหญ่ของประเทศไทยทั้ง 3 ราย คือ AIS, DTAC และ TRUE ซึ่งต่อมาบริษัทเหล่านี้ก็ตัดสินใจหนีตาย และเกิดกลยุทธ์พลิกผันในการทำธุรกิจ 3G ของบริษัทเหล่านี้ ดังที่ได้เห็นกันอยู่ในปัจจุบัน

การลงมือจัดการประมูลคลื่นความถี่ 2.1GHz ที่ยังว่างอยู่อีก 45MHz เกิดขึ้นอย่างจริงจังเมื่อ กทข. ตัดสินใจเดินหน้าทำการประมูลในเดือนกันยายน พ.ศ. 2552 โดยฟังความเห็นจากกฤษฎีกาว่าแม้ในขณะนั้นจะมีเพียง กทข. เพียงหน่วยงานเดียว ยังไม่มีการจัดตั้ง กทข. (คณะกรรมการสื่อสารแห่งชาติ) ซึ่งมีหน้าที่บริหารจัดการย่านความถี่วิทยุ กทข. ก็สามารถดำเนินการประมูล 3G ได้ ผลที่ได้รับก็คือการล้มประมูลครั้งใหญ่ในวันจัดงาน โดยศาลปกครองออกคำสั่งคุ้มครองตามคำร้องของ CAT ในเรื่องของอำนาจของ กทข. ซึ่งหลายๆ ฝ่าย

ในอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทยโงะซ่านกันไป ว่ามีผู้ประกอบการรายหนึ่งต้องการดึงเวลาการประมูลออกไป เนื่องจากตนมีอาวุธลับที่สามารถดำเนินการธุรกิจ 3G ในย่านความถี่อื่นได้ ซึ่งแท้จริงเป็นเซนโรกิไม่อาจสรุปได้ เหลือไว้เพียงเสียงแว่วในวงการอุตสาหกรรมโทรคมนาคมไทยจวบจนถึงปัจจุบัน

อุบัติเหตุดังกล่าว ส่งผลให้ผู้ให้บริการเครือข่ายเอกชนที่ให้บริการ 2G ทั้ง 3 รายต้องเดินเครื่องให้บริการ 3G บนย่านความถี่สัมปทานเดิม ทั้ง 850MHz และ 900MHz รวมถึงรูปแบบการทำธุรกิจชนิดใหม่ของค่าย TRUE เพื่อลดปัญหาของสัญญาณบนเครือข่าย 2G เกิดอาการเต็มและสะดุดต่อการใช้งาน อันเนื่องมาจากการถือกำเนิดของโทรศัพท์เคลื่อนที่ทั้งแบบ Smartphone และ Tablet PC รวมถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้เกิดปริมาณข้อมูลมหาศาลผ่านเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ แม้ความถี่เหล่านี้จะสามารถใช้งานได้ แต่ก็อยู่ภายใต้สัญญาณสัมปทานร่วมกับภาครัฐซึ่งใกล้จะหมดอายุลงในเร็ววัน ผู้ให้บริการเครือข่ายโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็ต้องคอยประคับประคองคุณภาพของเครือข่ายของตน พร้อมทั้งชะลอการลงทุน ทำให้มีเสียงพูดกันว่า 3G ที่มีในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นระบบ 3G เทียมๆ

การถือกำเนิดของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 ซึ่งเป็นองค์กรที่รวมทั้งการบริหารจัดการด้านกระจายเสียงและโทรคมนาคมไว้ด้วยกัน ถือเป็นความหวังสูงสุดของผู้ให้บริการเครือข่ายหลายๆ ราย ว่านี่คือความพร้อมต่อการจัดสรรคลื่นความถี่ย่าน 2.1GHz ที่ยังว่างอยู่อีก 45MHz พร้อมกับความหวังของผู้คนอีกจำนวนมากว่าหากมีการเร่งจัดประมูลคลื่นความถี่ 3G ในเร็ววัน โดยปราศจากอุบัติเหตุใดๆ อีก ก็น่าจะเป็นการปลดล็อกสภาพกลืนไม่เข้าคายไม่ออกของผู้ประกอบการเครือข่ายส่วนใหญ่ แล้วกระบวนการต่างๆ ในการสนับสนุนให้มีการประมูลคลื่นความถี่ย่าน 2.1GHz ก็ดำเนินมาอย่างคร่ำครองตามลำดับ จนมาถึงวันประมูลเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ซึ่งหลายๆ คนก็แอบค่อนข้างอดว่าเหตุใด กทช. จึงเลือกเอาวันนี้เป็นสัญลักษณ์ของมหาวินโยคในอดีตมาเป็นวันสำคัญต่อหัวเลี้ยวหัวต่อของวงการโทรคม-

นาคไทย แต่อีกหลายๆ กระแสก็บอกว่าเป็นคือวันธงชัยวันฤกษ์ดีที่ผู้บริหาร กทช. ตรวจสอบจากซินแสผู้ชำนาญการแล้ว

ส่วนผลของการประมูลก็ออกมาดังที่ทุกท่านทราบกันดี พร้อมกับการก่อหวอดของบางกลุ่มก้อนที่ตั้งใจชูประเด็นว่ามูลค่าของการประมูลต่ำกว่าที่ประมาณการไว้ ซ้ำยังมีราคาสูงกว่าราคาเริ่มต้นไม่ถึง 3% หรือว่านี่อาจจะเป็นฝันร้ายอีกบทหนึ่งให้กับผู้ประกอบการโทรศัพท์เคลื่อนที่

### การประมูลคลื่นความถี่ ยังไม่ใช้ดัชนีชี้วัดความสำเร็จที่แท้จริง

**พ.อ.รศ.ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ** รองประธาน กทช. ในฐานะ ประธาน กทค. กล่าวว่า ความสำเร็จของ กทช. ไม่ใช่การประมูลคลื่นความถี่เพียงอย่างเดียว อย่างที่หลายคนเข้าใจ เพราะการประมูลคลื่นความถี่ เป็นเพียงการเริ่มต้นเท่านั้น แต่ความสำเร็จ คือการ Roll Out Network ให้สำเร็จอย่างรวดเร็วภายในเวลาที่กำหนด

ปัญหาอยู่ที่คนไปมองที่ปลายทาง อย่างการได้คลื่นความถี่มาครอบครอง แต่มองข้ามปัจจัยระหว่างทาง อย่างเรื่องเสา เรื่องโครงสร้างพื้นฐานไป เพราะคนที่เข้าใจในอุตสาหกรรมโทรคมนาคม ยังมีเป็นส่วนน้อย

เขากล่าวด้วยว่า “หน้าที่ของ กทช. จึงต้องเตรียมการให้ทุกอย่างเกิดขึ้นโดยสมบูรณ์ มีบริการเกิดขึ้น โอเปอเรเตอร์สามารถดำเนินธุรกิจได้ทันที ไม่ใช่จบแค่การประมูล แล้วปล่อยให้โอเปอเรเตอร์ไปคลำทางต่อกันเอง”

“ในคลื่นความถี่ที่ กทค. กทช. รับผิดชอบอยู่ มีคลื่นความถี่ที่น่าสนใจอยู่มาก เราต้องหันมาหารือกันว่าเราสามารถที่จะนำเอาคลื่นความถี่มาใช้ประโยชน์ในอนาคตได้อย่างไรบ้างด้วยความที่สมัครใจที่จะพบกันครึ่งทาง เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติเป็นหลัก และเพื่อทุกคน win-win กันหมด ทาง กทช. มีความต้องการอย่างนั้น” พ.อ.รศ.ดร.เศรษฐพงศ์ กล่าวสรุป

### ฟอสต์ แอนด์ ซัลลิแวน ซี โกรคมฯ ไทย ก้าวข้ามยุคสัมปทาน

**ดร.มนต์สินี กิรติโกรณนที** ผู้จัดการประจำประเทศไทย บริษัท ฟอสต์ แอนด์ ซัลลิแวน กล่าวว่า การประมูล 3G คลื่นความถี่ 2.1GHz ที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าโอเปอเรเตอร์

ได้รับประโยชน์อย่างเห็นได้ชัด เนื่องจากราคาประมูลไม่สูงมาก ทำให้การลงทุนมีกำไรมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ประชาชนทุกคนคาดหวังต่อโอเปอเรเตอร์ว่า จะเห็นแก่ผู้บริโภค โดยเฉพาะในด้านของราคาแพ็คเกจ 3G ที่น่าจะถูกลง หากไม่แล้วอาจมีคำครหาเกิดขึ้นได้

ในส่วนของการเลือกช่วงความถี่ ซึ่งผลออกมาตรงข้ามกับทฤษฎีที่ กสทช. กล่าวถึงนั้น ดร.มนัสสินี กล่าวว่า ในภาคปฏิบัติ การเลือกช่วงความถี่จะไม่เห็นความแตกต่างถึงขนาดนั้น อย่างไรก็ตาม มองว่าเป็นเหตุผลทางธุรกิจ ที่โอเปอเรเตอร์จะเลือกช่วงความถี่ที่เกิดประโยชน์กับตนเองสูงสุด

สำหรับภาพของอุตสาหกรรมโทรคมนาคม หลังจากเกิดการประมูล 3G ดร.มนัสสินี กล่าวว่า เป็นการก้าวเข้าสู่ยุคใหม่ของอุตสาหกรรมโทรคมนาคม โดยเปลี่ยนจากระบบสัมปทาน เป็นระบบใบอนุญาต ซึ่งมีความคล่องตัวกว่า ทั้งนี้ เนื่องจากระบบสัมปทานของประเทศไทยนั้น เป็นระบบที่มีเอกลักษณ์ตายตัวไม่เหมือนใคร สำหรับ Revenue ในส่วนของ Data Usage นั้น พรอสต์แอนด์ ซัลลิแวน คาดว่าในปี 2556 จะโตถึง 45% อย่างไรก็ตาม ขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญคือ การ Implement โครงการของโอเปอเรเตอร์แต่ละรายด้วย ทั้งนี้ หากโอเปอเรเตอร์สามารถเริ่มต้นได้ภายในเวลาที่กำหนด หรือเร็วกว่านั้น ก็อาจเห็น Revenue ทะยานไปที่ 50% ได้เช่นกัน ขณะที่ ARPU คาดว่าจะสูงขึ้น 2.5 เท่าของปัจจุบัน

## เทคโนโลยีพร้อม ผู้บริโภคพร้อม

### โอเปอเรเตอร์พร้อม

จอห์น เอ็ดดี้ อับดุลลาห์ CEO ดีแทค เปิดเผยก่อนเข้าสู่ Silent Period ว่า ดีแทคตั้งงบประมาณการลงทุนไว้ที่ 4 หมื่นล้านบาท ทั้งนี้ ได้เตรียมความพร้อมทุกอย่างไว้แล้ว ทั้งโครงข่าย และระบบ ซึ่งดีแทคสามารถรันบริการ 3G ได้ทันที เนื่องจากบริษัทลงทุนในการทำ Network Swap แล้ว

จอห์น เอ็ดดี้ กล่าวต่อว่า ในส่วนของบุคลากรดีแทคได้ทุ่มงบ 40 ล้านบาท ตั้ง Dtac Academy ภายในสำนักงาน เพื่อสร้างบุคลากร

ให้รองรับการเปิดบริการ 3G โดยเฉพาะ

“วันนี้ เราจะเห็นว่าทุกๆ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับ 3G อยู่ในสภาพที่มีความพร้อมมานานแล้ว ทั้งตัวเทคโนโลยีเอง หรือผู้บริโภคที่ต่างก็มี Device รองรับการใช้งาน ขณะที่โอเปอเรเตอร์เอง ก็พร้อมที่จะให้บริการทุกเมื่อ” CEO ดีแทค กล่าวสรุป

ด้าน อติรุณณ์ โททวีแสนสุข กรรมการผู้จัดการ ธุรกิจโมบายล์ บมจ. ทู คอร์ปอเรชั่น เคยกล่าวกับ **เทเลคอม เจอร์นัล** ว่า ทูเตรียมพร้อมสำหรับ 3G 2.1GHz ตั้งแต่ปี 2010 แล้ว จนกระทั่งศาลปกครองสั่งยับยั้งการประมูล หลังจากนั้นก็ได้หยุดนิ่ง แต่ยังคงดำเนินการตามเตรียมการไว้อย่างต่อเนื่อง ทั้งการรีไฟแนนซ์ การทำ Partnership กับ กสท โดยคาดว่าจะประมาณสำหรับ 3G ที่จะให้บริการได้ทั่วประเทศอยู่ในวงเงินกู้ที่ได้มาแล้วในปี 2011 จำนวน 49,600 ล้านบาท ซึ่งทูก็ได้ไปใช้ส่วนหนึ่งแล้ว

“สำหรับการลงทุนประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนหนึ่งคือการลงทุนเพื่อประมูลคลื่นความถี่ อีกส่วนหนึ่งคือการ Roll Out Network เพื่อไปให้บริการกับประชาชนจริงๆ ถ้าส่วนหนึ่งมาก อีกส่วนหนึ่งก็น้อย ตลาดเมืองไทยมี 66 ล้านคนลงทุนได้ถึงจุดหนึ่ง ถึงจะมีจุดคุ้มทุน ไม่ใช่จะลงทุนเท่าไรก็ได้ เพราะฉะนั้น ถ้าราคาประมูลยิ่งสูง ถูกตั้งให้สูง ทุกอย่างสูงหมด ก็มีเงินเหลือน้อยที่จะเอาไป Roll Out”

ขณะที่ วิเชียร เมฆตระการ ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร เอไอเอส ได้กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมในการลงทุน 3G 2.1GHz ว่า เอไอเอส มีการเตรียมการก่อนหน้านี้แล้ว โดยบริษัทได้ทำ Insurance Plan และเตรียมงบประมาณลงทุนประมาณ 140 ล้านบาท ในด้านอุปกรณ์ที่จะนำมาใช้กับโครงข่าย 3G 2.1GHz ซึ่งถือว่า นี่คือความเสี่ยงระดับหนึ่ง แต่ไม่ได้มากมาย เพราะอุปกรณ์เหล่านี้สามารถนำมาใช้งานอื่นๆ ได้ เพียงแต่จะทำให้เกิดการเสียศูนย์

เขากล่าวว่า สิ่งที่จะเป็นปัญหาคือผู้ประกอบการรายย่อย ที่เป็น Sub Contractor จะไม่เพียงพอ เพราะการขยายตัวของระบบ

โทรคมนาคมในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา จะเห็นว่า Subcontractor เหล่านี้ ไม่มีงาน เพราะ Supplier ไม่จ้างเขา ดังนั้น หากเราลงทุน Sub Contractor เหล่านี้ ก็จะไม่มีงานเป็นการสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจ แต่เราก็ต้องเตรียมการให้ดี เพราะเชื่อว่าปัญหาการขาดแคลน Sub Contractor จะเกิดขึ้นแน่นอน

“ในวันที่เราประมูลคลื่น 2.1GHz การแข่งขันของโอเปอเรเตอร์จะเหมือนการวิ่งแข่ง 100 เมตร ที่ผู้ประกอบการทุกราย ออกตัวพร้อมกัน เพื่อเข้าสู่เส้นชัย นั่นหมายความว่าทุกคนจะต้องลงมือติดตั้งอุปกรณ์ แต่ทำได้เร็วแค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดของ กสทช. มีหลายคนถามว่า เอไอเอส จะรักษาตำแหน่งเบอร์ 1 หรือไม่แน่นอนเราต้องทำให้ดีที่สุด เพื่อรักษาตำแหน่งของเราไว้ แต่จะทำได้หรือไม่ ต้องรอดูผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ขอแค่มีโอกาสให้เราได้แข่งบนถนน หรือลู่วิ่งที่เท่าเทียมกัน” วิเชียร กล่าวสรุป

**เทเลคอม เจอร์นัล ตั้งความหวัง และให้ความเชื่อมั่นต่อความโปร่งใส และการดำเนินการที่รัดกุมของ กสทช. กับการประมูลครั้งนี้ และแอบหวังทั้งในใจและนอกใจว่า ประเทศไทยจะได้เห็นหน้าต่อไปกับสาธารณูปโภคสื่อสารไร้สายที่มีประสิทธิภาพ แม้จะมีเสียงแว่วๆ ดังขึ้นว่าการจะให้เอกชนออกนอกระบบสัมปทานนั้น ใ้ว่าจะผู้เสียโอกาสจะยอมรับง่าย ๆ รวมถึงความล้มเหลวในการแข่งขันในธุรกิจ 3G ในแง่มุมมองอื่นๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการก้าวเดินของ 3G ย่าน 2.1GHz นับจากนี้ไป... คงไม่ใช่เวลาที่จะมานับถอยหลังเรื่องใดๆ อีก หากแต่ต้องเป็นการรับเดินหน้าเพื่อการยกระดับให้กับประเทศไทย ซึ่งวันนี้ได้รับเกียรติให้เป็นประเทศที่มีการให้บริการ 3G ย่านความถี่หลัก 2.1GHz เป็นรายสุดท้ายของโลกไปแล้ว** ●

# อย่างไรเป็นผู้เดือดร้อนเสียหาย

การจัดประมูล 3G บนคลื่นความถี่มาตรฐาน 2.1GHz ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กสทช. ดูจะมีอุปสรรคไม่น้อยโดยจะเห็นได้จากเมื่อช่วงสัปดาห์ก่อนการประมูลมีผู้คนมารุมฟ้อง ศาลปกครองหลายต่อหลายคดี

เริ่มตั้งแต่ ดร.อนุภาพ ภิระลาภ นักวิชาการอิสระด้านโทรคมนาคม ที่ได้ยื่นฟ้อง กสทช. เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2555 ด้วยข้อกล่าวหาที่ว่า กสทช. จัดประมูลใบอนุญาต 3G ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เพราะไม่ได้จัดสรรคลื่นความถี่โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนใน 3 ประเด็น คือ มิได้กำหนดพื้นที่และระยะเวลาที่จะได้รับบริการที่จะต้องครอบคลุมประชาชนทั้งประเทศในระยะเวลาที่ทัดเทียมกัน การกำหนดคุณภาพในการให้บริการที่ยังไม่เหมาะสม รวมทั้งไม่ได้กำหนดอัตราค่าบริการขั้นสูงที่ผู้ใช้บริการจะเรียกเก็บได้ ส่งผลให้ผู้ใช้บริการอาจถูกเรียกเก็บในราคาแพง โดยในคดีนี้ศาลปกครองกลางนัดไต่สวนอุทธรณ์เพื่อพิจารณาคำขอคุ้มครองชั่วคราว ในวันที่ 11 ตุลาคมที่ผ่านมา<sup>1</sup> นอกจาก ดร.อนุภาพ แล้ว ยังมีสมาคมสถาบันคุ้มครองสิทธิประโยชน์ผู้บริโภค นำโดย **ประหยด เสนอวิรัช** นายกสมาคมฯ ที่ยื่นฟ้อง กสทช. ในวันเดียวกัน เพื่อให้ศาลปกครองเพิกถอนการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิเข้าร่วมประมูล โดยระบุเหตุผลว่า บริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค จำกัด ซึ่งเป็น 1 ในผู้มีสิทธิเข้าร่วมประมูลและเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด จดทะเบียนตามกฎหมายไทย แต่กรรมการที่มีอำนาจในการบริหารบริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค ปรากฏว่ามี **จอห์น เอ็ดดี้ อับดุลลาห์** สัญชาติอเมริกัน ซึ่งเป็นคนต่างด้าวเป็นกรรมการที่มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัทได้

อีกทั้ง **จอห์น เอ็ดดี้ อับดุลลาห์** ยังเป็นกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันบริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน) หรือ ดีแทค ซึ่งเป็นผู้ถือหุ้นใหญ่ในบริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค อีกด้วย จึงเป็นการขัดแย้งกับประกาศของ กสทช. เรื่อง การกำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคน-

ต่างด้าว พ.ศ. 2555 ที่ได้กำหนดข้อห้ามการกระทำที่มีลักษณะเป็นการครอบงำกิจการโดยคนต่างด้าวไว้ว่า จะต้องไม่มีการบริหารจัดการหรือการดำเนินการใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบาย การบริหารจัดการ การดำเนินงาน หรือการแต่งตั้งกรรมการหรือผู้บริหารระดับสูงไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ดังนั้น เมื่อบริษัท ดีแทค เนทเวอร์ค ผู้เข้าร่วมประมูล มี **จอห์น เอ็ดดี้ อับดุลลาห์** ที่เป็นคนต่างด้าวเป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนบริษัทในกิจการต่างๆ จึงเข้าลักษณะเป็นการมีอำนาจควบคุมหรือมีอิทธิพล ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อมในการกำหนดทิศทางการบริหาร ดังนั้น จึงขอให้ศาลมีคำสั่งไต่สวนอุทธรณ์และกำหนดวิธีการคุ้มครองชั่วคราวโดยต้องการให้ศาลมีคำสั่งห้ามเปิดการประมูล 3G<sup>2</sup>

ตามมาอีก 1 คดี กับ **สุริยะใส กตะศิลา** ผู้ประสานงานกลุ่มการเมืองสีเขียว พร้อมด้วยพวกอีก 5 คน ได้ยื่นฟ้อง กสทช. ต่อศาลปกครอง เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม หรือก่อนการประมูลเพียง 1 วัน เพื่อขอให้ศาลไต่สวนอุทธรณ์ และขอให้กำหนดมาตรการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยต้องการให้ยกเลิกการจัดประมูลคลื่นความถี่ พร้อมทั้งขอให้ทบทวนการตั้งราคาประมูลตั้งต้นในวันเดียวกันนั่นเอง ศาลปกครองได้มีคำสั่งไม่รับไต่สวนอุทธรณ์คดีที่ **สุริยะใส** กับพวกยื่นฟ้อง กสทช. โดยศาลระบุว่าคดีนี้มีเหตุผลควรที่จะยังไม่ดำเนินการไต่สวนในวันนี้ จึงทำให้การฟ้องคดีของ **สุริยะใส** ยังไม่ส่งผลกระทบบใดๆ ต่อการจัดประมูล 3G ของ กสทช. ในวันที่ 16 ตุลาคม

ในวันเดียวกันนั่นเอง ศาลปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำฟ้อง ไม่คุ้มครองชั่วคราว และให้สั่งจำหน่ายคดีที่ **ดร.อนุภาพ** ได้ยื่นฟ้อง กสทช. ในคดีดำ 2635/2555 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคมที่ผ่านมา ออกจากสารบบความด้วย โดยเมื่อศาลไม่อาจรับคำฟ้องนี้ไว้พิจารณาแล้ว จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอของ **ดร.อนุภาพ** ที่ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราวก่อนการพิพากษาแต่อย่างใด<sup>4</sup>

เหตุผลที่ศาลปกครองให้ไว้ในคำสั่งไม่รับ

ฟ้องไว้พิจารณาในคดีของ **ดร.อนุภาพ** น่าจะถือเป็นบรรทัดฐานในคดีอื่นๆ ที่ฟ้องมาพร้อมๆ กันได้ กล่าวคือศาลปกครองกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า ประกาศ 3G ของ กสทช. มีลักษณะเป็นคำสั่งทั่วไปของฝ่ายปกครองที่ไม่ได้กำหนดตัวผู้รับคำสั่งไว้โดยเฉพาะ เพียงแต่กำหนดคุณสมบัติกว้างๆ ไว้ เพื่อให้ผู้มีคุณสมบัติตามคำสั่งที่ประสงค์จะเสนอตัวขอรับใบอนุญาตกับ กสทช. โดยผ่านวิธีการประมูล ประกาศของ กสทช. จึงเป็นคำสั่งทางปกครองทั่วไป ดังนั้น **ผู้ที่จะมีสิทธินำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองอันเกี่ยวเนื่องกับประกาศในลักษณะนี้จะต้องเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายโดยตรง** เช่น ผู้ที่ประสงค์จะขอรับใบอนุญาตแต่มีคุณสมบัติไม่เป็นไปตามประกาศ และเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการกำหนดคุณสมบัติตามประกาศดังกล่าว หรือผู้ที่ชนะการประมูลแต่ในภายหลังกลับมิได้รับใบอนุญาตจาก กสทช. เป็นต้น เพราะบุคคลเหล่านี้เป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรือมีส่วนได้เสียใกล้ชิดที่อาจจะได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย จากประกาศ 3G โดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ ดังนั้น ถ้าฟังเพียงการออกประกาศ 3G ของ กสทช. จึงยังถือไม่ได้ว่าเป็นการละเมิดสิทธิของ **ดร.อนุภาพ** ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองได้วินิจฉัยต่อไปว่าการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของผู้ฟ้องคดีในฐานะประชาชนทั่วไป จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีการประมูลเกิดขึ้นแล้ว และผู้ชนะการประมูลซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการจาก กสทช. ได้ประกอบกิจการหรือให้บริการโดยมีความบกพร่องในเรื่องพื้นที่ คุณภาพการให้บริการ หรือมีอัตราค่าบริการที่สูงเกินไป และ กสทช. ไม่อาจดำเนินการหรือละเลยไม่ดำเนินการกับผู้รับใบอนุญาตเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องเป็นธรรมกรณีเช่นนี้ ผู้ฟ้องคดีในฐานะประชาชนจึงจะเป็นผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำหรือละเลยต่อหน้าที่ของ กสทช. แต่ในกรณีการฟ้องร้องของ **ดร.อนุภาพ** นี้ ศาลปกครองวินิจฉัยว่า เป็นแต่เพียงการคาดคะเนไว้ล่วงหน้า เหตุการณ์ตามคำฟ้องที่กล่าวอ้างนั้นอาจจะเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นก็ได้ในอนาคต ดังนั้น ความเสียหายหรือส่วนได้เสียของผู้ฟ้องคดี

ตามที่กล่าวอ้างในคำฟ้องจึงยังไม่มีความแน่นอน ผู้ฟ้องคดีจึงยังไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ในเวลานี้

จะเห็นได้ว่าแนวทางของศาลปกครอง ในคดีนี้เป็นอย่างเดียวกับในสมัยที่มีผู้มาฟ้อง คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ หรือ กทช. ต่อศาลปกครองกลางที่ กทช. มีความพยายามจะจัดประมูล 3G เมื่อปี พ.ศ. 2553 โดยในครั้งนั้น มีสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจของ บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) หรือ กสท โดย **สุขุม ชื่นมะนา** เป็นประธานสหภาพฯ ยื่นฟ้อง โดยระบุว่า การดำเนินการประมูลคลื่น ความถี่ของ กทช. นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะขณะนั้นอยู่ในระหว่างการจัดตั้ง กสทช. ขึ้นมาแทน แต่ศาลปกครองกลางไม่รับฟ้อง เพราะศาลเห็นว่าการดำเนินการฯ ไม่ใช่ผู้เสียหาย โดยตรง และเห็นว่าผู้ที่ยื่นฟ้องควรจะเป็น กสท<sup>1</sup> ต่อมา **พรชัย มีมาก** และ **ดร.พงศศิริ พงศ์-ศิลาภรณ์** ตามมายื่นฟ้องอีก 2 คดี ซึ่งศาลปกครอง ได้วินิจฉัยเป็นแนวทางเดียวกันว่า ประการ 3G ในเวลานั้น เป็นประการที่มีเนื้อหาในการ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการอนุญาตใช้คลื่น ความถี่ เงื่อนไขการดำเนินการก่อนได้รับอนุญาต การชำระค่าธรรมเนียมใบอนุญาต และมาตรการ รักษาความเป็นธรรมและผลประโยชน์ของรัฐ ซึ่งเป็นการกำหนดข้อห้ามสำหรับผู้แทน ผู้มีสิทธิ ถือครองและเข้าถึงข้อมูล ผู้รับใบอนุญาต และ เป็นการกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการขอรับใบ อนุญาต จึงฟังได้ว่าเป็นการประกาศเพื่อให้ผู้ที่ จะขอรับใบอนุญาตทราบถึงหลักเกณฑ์และ ไม่ปรากฏว่ามีส่วนใดของประกาศที่กระทบ สิทธิหน้าที่ของผู้ใช้บริการแต่ละรายเป็นการ เฉพาะตัว จึงเห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการ ออกประกาศคือผู้ที่ขอรับใบอนุญาต แต่ผู้ฟ้อง เป็นบุคคลธรรมดาซึ่งไม่มีคุณสมบัติขอรับใบ อนุญาตและผู้ฟ้องไม่ได้แสดงให้เห็นว่ามีส่วนได้ เสียจากการออกประกาศ กทช. ขณะที่การอ้างว่า กทช. ไม่มีอำนาจจัดให้มีการประมูลขอใบอนุญาต และประกาศกีดกันรัฐวิสาหกิจไม่ให้มีโอกาส ได้รับใบอนุญาต ก็ไม่ใช่ความเดือดร้อนเสียหาย ของผู้ฟ้อง ส่วนข้ออ้างว่าจะไม่มีโอกาสใช้บริการ 2G อย่างต่อเนื่อง และถูกบีบบังคับให้เปลี่ยน

เครื่องใหม่เป็น 3G นั้น ประกาศฯ ไม่มีข้อ- กำหนดใดที่เป็นการยกเลิกการให้บริการ โทรศัพท์ระบบ 2G ทั้งหมด จึงเป็นความเข้าใจ ที่คลาดเคลื่อนไปเอง ผู้ฟ้องจึงไม่ใช่ผู้เดือดร้อน ที่จะมีสิทธิฟ้องคดี<sup>2</sup> นอกจากนี้ กรณีดังกล่าว ไม่มีส่วนใดของประกาศที่กระทบกระเทือนต่อ สิทธิและหน้าที่ของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ แต่ละรายเป็นการเฉพาะตัว จึงเห็นได้ว่าผู้ที่ ได้ รับผลกระทบจากประกาศพิพาท คือ ผู้ที่มีความ ประสงค์จะขอรับใบอนุญาต จึงมีคำสั่งไม่รับ คำฟ้องนี้ไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดีออกจาก สารบบความ<sup>3</sup>

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าแนวบรรทัดฐานของ ศาลปกครองที่ได้วินิจฉัยไว้แล้วในทั้ง 4 คดี ข้างต้นนั้น ศาลปกครองกลางได้วางหลักว่า ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการออกประกาศที่จะมี สิทธิหน้าที่มาฟ้องต่อศาลคือผู้ที่ขอรับใบ อนุญาตหรือผู้ที่เข้าร่วมประมูลจึงจะถือว่าเป็นผู้เสียหาย ประชาชนทั่วไปยังถือไม่ได้ว่า เป็นผู้เดือดร้อนหรือเสียหายในเวลานี้ ●

.....

<sup>1</sup> “ศาลปกครองนัดไต่สวนประมูล 3G 11 ต.ค.” โพสต์ทูเดย์ออนไลน์ วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2555 (<http://www.posttoday.com>)

<sup>2</sup> “สมาคมสถาบันคุ้มครองสิทธิประโยชน์ผู้บริโภค โคตร่วมฟ้องล้ม 3G” ASTV ผู้จัดการออนไลน์ วันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2555 (<http://www.manager.co.th>)

<sup>3</sup> “กสทช. ไล่เคาะราคา 3G 16 ต.ค. ศาลฯ ไม่รับคำร้อง” เดลินิวส์ออนไลน์ วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555 (<http://www.dailynews.co.th>)

<sup>4</sup> “ศาลปกครองมีคำสั่งยกคำฟ้องคดีอนุภาพฟ้อง ล้มประมูล 3G” ฐานเศรษฐกิจออนไลน์ วันที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2555 (<http://www.thanonline.com>)

<sup>5</sup> “ศาลไม่รับฟ้อง กสท กรณ กทช. เปิดประมูล 3G” ไทยรัฐออนไลน์ วันที่ 8 กันยายน พ.ศ. 2553 (<http://www.thairath.co.th>)

<sup>6</sup> “ศาลไม่รับฟ้องร้องระงับ กทช. ออกเกณฑ์ขอใบอนุญาต 3G” คมชัดลึกออนไลน์ วันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2553 (<http://www.komchadluek.net>)

<sup>7</sup> “ศาลปกครองสูงสุดไม่รับคดีฟ้องคดีฟ้อง กทช.” กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2555 ([www.bangkokbiznews.com](http://www.bangkokbiznews.com))

ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เขียน 3G ฮั้วแบ่งสมบัติชาติ กสทช. หรือ กทค. ต้องรับผิดชอบ? กรรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา น.3

# 3G ฮั้วแบ่งสมบัติชาติ กสทช. หรือ กทค. ต้องรับผิดชอบ? กรรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา



## 1) กรรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา...

เมื่อคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ซึ่งเป็นคณะกรรมการย่อยภายใต้อำนาจของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ได้ดำเนินการประมูลคลื่น 3G ตั้งแต่ออกแบบวิธีการประมูล กำหนดขั้นตอนและวิธีประมูล จัดแบ่งคลื่นความถี่ออกเป็นสล็อต โดยมีผู้เข้าประมูล 3 ราย กำหนดให้ถือครองไม่เกินร้อยละ 3 สล็อต ทำให้มีคลื่นความถี่ลงตัวเท่ากับจำนวนผู้เข้าประมูลพอดี

ผลจากการออกแบบการประมูลเช่นนี้ ปรากฏชัดเจนออกมาแล้วว่า ทำให้การประมูลไม่มีการแข่งขัน เสนอราคาอย่างแท้จริง

2) ภายใต้การออกแบบการประมูลที่ไม่สร้างเงื่อนไขให้ผู้เข้าประมูลต้องสู้ราคากัน เมื่อกำหนดราคาเริ่มต้น 4,500 ล้านบาทต่อสล็อต ต่ำกว่ามูลค่าที่แท้จริง 6,440



ล้านบาท บริษัทเอกชนจึงสามารถประหยัดเงินที่จะแบ่งกำไรให้รัฐ ได้คลื่น 3G ไปทำมาหากินในราคาถูกลงกว่ามูลค่าที่ประเมินกันไว้เสียอีก

บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค จำกัด ในเครือ เอไอเอส ประมูลได้ 3 สล็อต ในราคา 14,625 ล้านบาท บริษัทดีแทค เนทเวอร์ค จำกัด ในเครือดีแทค และบริษัท เร็ลฟิวเจอร์ จำกัด ในเครือกลุ่มทรู คอร์ปอเรชั่น ประมูลได้ 3 สล็อตเช่นกัน ในราคาเท่ากันที่ 13,500

ล้านบาท (เท่ากับราคาเริ่มต้น ไม่ต้องแข่งราคาเลย)

รัฐได้เม็ดเงินในการประมูลรวม 41,625 ล้านบาท แลกกับการให้เอกชน 3 ราย ใช้คลื่นความถี่ 3G ทำมาหากินเป็นระยะเวลายาวนานถึง 15 ปี

เทียบกับค่าสัมปทานที่มีอยู่ในปัจจุบัน เอกชนต้องจ่ายส่วนแบ่งรายได้แก่รัฐปีล่าสุดเพียงปีเดียว มูลค่ากว่า 40,000 ล้านบาท

หากใช้ฐานส่วนแบ่งรายได้ปัจจุบัน หรือใช้วิธีจัดสรรคลื่นความถี่แบบที่ไม่มีการรวมหัวฮั่วประมูลแบ่งสมบัติชาติไปทำมาหากิน จะพบว่าสัญญา 15 ปี รัฐจะได้ส่วนแบ่งรายได้สูงถึง 700,000 ล้านบาท

3) ขอลื่นชมคุณสุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง ไม่ยอมอยู่เฉย ได้ทำหนังสือทักท้วงการประมูลผิดปกติวิสัย ทั้งการกำหนดรูปแบบและวิธีการประมูล การกำหนดราคาเริ่มต้นประมูล ตลอดจนพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมประมูลที่ไม่เคาะเสนอราคาเพิ่มเติมจากราคาเริ่มต้น นำไปสู่การร้องขอให้มีการตรวจสอบตาม พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐ พ.ศ.2542

เรื่องนี้ กระทรวงการคลังทำถูกต้อง เพราะมีหน้าที่ต้องปกป้องผลประโยชน์แผ่นดิน และผลการประมูลดังกล่าว ยังกระทบต่อรายได้ของกระทรวงการคลังโดยตรง

นอกจากนี้ ประชาชนทั่วไปก็ได้รับผลกระทบจากการดำเนินการประมูลที่ผิดปกติวิสัยของ กทค.ด้วยเช่นกัน เพราะเมื่อรัฐขาดรายได้ก็ย่อมจะต้องจัดเก็บภาษีจากประชาชนเพิ่มขึ้น หรือก่อกวน กุ๊ยมมากขึ้น ภาระทั้งปวงก็ตกอยู่กับประเทศชาติและประชาชนส่วนรวม

ขณะเดียวกัน ก็ขอชมเชยความกล้าหาญทางจริยธรรมของ นพ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์ กรรมการ กสทช. และเป็น 1 ใน 5 ของ กทค. ที่ไม่รับรองผลการประมูลที่ผิดปกติวิสัยดังกล่าว ถือเป็นความพยายามทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา รักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศชาติเป็นสำคัญ

4) ผมเห็นว่า การดำเนินการของ กทค. ที่ออกแบบและดำเนินการประมูลแบบนี้ น่าจะขัดต่อ พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ พ.ศ.2542 มาตรา 11 และมาตรา 12

มาตรา 11 บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใด หรือผู้ได้รับมอบหมายจากหน่วยงานของรัฐผู้ใด โดยทุจริตทำการออกแบบกำหนดราคา กำหนดเงื่อนไข หรือกำหนดผลประโยชน์ตอบแทน อันเป็นมาตรฐานในการเสนอราคาโดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม หรือเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสนอราคารายใดได้มีสิทธิเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐโดยไม่เป็นธรรม หรือเพื่อกีดกันผู้เสนอราคารายใดมิให้มีโอกาสเข้าแข่งขันในการเสนอราคาอย่างเป็นธรรม ต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิตและปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

มาตรา 12 บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือกระทำการใดๆ โดยมุ่งหมายมิให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรม เพื่อเอื้ออำนวยแก่ผู้เข้าทำการเสนอราคารายใดให้เป็นผู้มีสิทธิทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐ มีความผิดฐานกระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี หรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท”

5) ในความเป็นจริง อำนางในการอนุมัติหรือเห็นชอบการประมูลคลื่นความถี่เป็นเรื่องที่ กสทช.ชุดใหญ่ ทั้ง 11 คน จะต้องเป็นผู้อนุมัติ

รัฐธรรมนูญ 2550 มาตรา 47 กำหนดว่า “คลื่นความถี่ที่ใช้ในการส่งวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และโทรคมนาคม เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สาธารณะ

ให้มืองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่ตามวรรคหนึ่ง และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ

การดำเนินการตามวรรคสองต้องคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติและระดับท้องถิ่น ทั้งใน

ด้านการศึกษา วัฒนธรรม ความมั่นคง ประโยชน์สาธารณะอื่น และการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม รวมทั้งต้องจัดให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อมวลชนสาธารณะ

การกำกับการประกอบกิจการตามวรรคสองต้องมีมาตรการเพื่อป้องกันมิให้มีการครอบครองสิทธิข้ามสื่อหรือครอบงำระหว่างสื่อมวลชนด้วยกันเองหรือโดยบุคคลอื่น ซึ่งจะมีผลเป็นการขัดขวางเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารหรือปิดกั้นการได้รับข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายของประชาชน”

ฟังสังเกตุว่า รัฐธรรมนูญ 2550 แตกต่างจากรัฐธรรมนูญ 2540 ซึ่งแต่เดิมกำหนดให้มีองค์กรอิสระทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่โดยอาจแยกเป็น 2 องค์กรคือ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียงกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) จัดสรรคลื่นวิทยุโทรทัศน์ และคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กทช.) จัดสรรคลื่นโทรคมนาคม แต่เมื่อคราวร่างรัฐธรรมนูญ 2550 ผมในฐานะ ส.ส.ร.2550 เคยแสดงความเห็นไว้ชัดเจน โดยสภาร่างรัฐธรรมนูญก็มีมติเห็นชอบ ปรากฏเป็นเจตนารมณ์ในการร่างไว้ว่า “เทคโนโลยีในปัจจุบันสามารถจะนำเอาคลื่นความถี่ในกิจการโทรคมนาคมและวิทยุโทรทัศน์มาใช้ได้ใกล้เคียงเดียวกัน ไม่สามารถแยกการใช้คลื่นวิทยุโทรทัศน์และวิทยุโทรคมนาคมได้ ดังนั้น จึงต้องรวม กทช.กับ กสช.เป็นองค์กรเดียวกัน”

ดังปรากฏว่า รัฐธรรมนูญ 2550 ได้เปลี่ยนมาใช้คำว่า “ให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่ง ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่” และเมื่อรัฐธรรมนูญ 2550 ประกาศใช้ก็ได้มีการยกเลิกการแบ่งแยกอำนาจระหว่าง กสช. (จำนวน 7 คน) กับ กทช. (จำนวน 7 คน) และยุบ กทช.ที่เกิดแล้ว นำมาสู่การก่อกำเนิดให้มี กสช. (จำนวน 11 คน) อุบัติขึ้นมาทำหน้าที่ดูแลจัดสรรคลื่นความถี่ทั้งระบบ

แน่นอน การบริหารของ กสทช. อาจแยกย่อยการทำงานออกเป็นคณะกรรมการชุดเล็ก ชุดย่อย หรือเป็นอนุกรรมการ ในลักษณะอย่างเช่นที่ได้ปฏิบัติ คือ คณะกรรมการโทรคมนาคม หรือ กทค. ก็ย่อมจะกระทำได้

เลิกเช่นเดียวกับ ป.ป.ช. หรือ กคต. ก็มีอนุกรรมการทำงาน ลงรายละเอียดในแต่ละเรื่อง

แต่คณะกรรมการย่อย หรืออนุกรรมการ น่าจะทำหน้าที่เตรียมงาน วางแผน หรือดำเนินการตามมติของ กสทช.ชุดใหญ่ ซึ่งการจะอนุมัติหรือไม่อนุมัติในเรื่องสำคัญๆ เช่น การประมูลคลื่นความถี่ 3G ในครั้งนี้ จึงต้องเป็นอำนาจของ กสทช.ที่จะอนุมัติหรือไม่อนุมัติ

กทค.ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเล็ก จึงไม่ควรจะถืออำนาจอนุมัติรับรองผลการประมูลคลื่นความถี่ ซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่หลักของ กสทช.ชุดใหญ่ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ 2550

เลิกเช่นที่ กคต.กิติ หรือ ป.ป.ช. กิติ เมื่อจะลงมติให้ใบแดง หรือชี้มูลความผิดของผู้ใด ก็จะต้องเป็นมติของคณะกรรมการชุดใหญ่

6) ด้วยเจตนาอันดี ขอให้ กสทช.ทั้ง 11 คน ได้โปรดลองพิจารณาบทบัญญัติใน พ.ร.บ.ว่าด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ พ.ศ.2542 หรือ “กฎหมายฮั่ว” มาตรา 10

บัญญัติว่า “เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐผู้ใดซึ่งมีอำนาจหรือหน้าที่ในการอนุมัติ การพิจารณา หรือการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเสนอราคาครั้งใด รู้หรือมีพฤติการณ์แจ้งชัดว่าควรรู้ว่าการเสนอราคาในครั้งนั้นมีการกระทำความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้ ละเว้นไม่ดำเนินการเพื่อให้มีการยกเลิกการดำเนินการเกี่ยวกับการเสนอราคาในครั้งนั้น มีความผิดฐานกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท”

ฟังทราบว่ เมื่อท่านมีหน้าที่ตามกฎหมาย หากละเว้นไม่ปฏิบัติหน้าที่ ก็อาจผิดกฎหมายอาญา มาตรา 157 แต่ถ้าทำหน้าที่อนุมัติเห็นชอบการประมูลที่ผิดปกติวิสัย มีข้อท้วงติงมากมายจากทุกภาคส่วน ทั้งการออกแบบการประมูล การกำหนดราคาขั้นต่ำ ก่อให้เกิดการประมูลที่ไม่มี การแข่งขันราคาอย่างแท้จริง โดยไม่เป็นธรรม เอาทรัพยากรของแผ่นดินไปใช้โดยไม่ชอบ ย่อมอาจเข้าข่ายผิดกฎหมายตามมาตรา 10 ข้างต้น

กสทช.ทุกท่าน อย่าได้สำคัญผิด มองคนที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์เสนอแนะให้ทบทวนหรือระงับยับยั้งการรับรองผลการประมูลคลื่นความถี่ดังกล่าว ว่าเป็นคนประสงคร้าย หรือมองไม่เห็นความสำคัญของ 3G กระทั่ง

# แนวหน้า

Naew Na  
Circulation: 600,000  
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/วิเคราะห์

วันที่: จันทร์ 22 ตุลาคม 2555

ปีที่: 33

ฉบับที่: 11515

หน้า: 1(บน), 3

Col.Inch: 149.31 Ad Value: 164,241

PRValue (x3): 492,723

คลิป: สีสี่

คอลัมน์: ขอคิดด้วยคน: 3G ยัวแบ่งสมบัติชาติ กสทช.หรือกทค.ต้องรับผิดชอบ? กรรรมเป็นเครื่อง...

เพิกเฉยต่อคำเตือนและข้อแนะนำทั้งหลาย

กสทช.มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายและ  
รัฐธรรมนูญ ต้องรักษาผลประโยชน์สูงสุดของประเทศ  
ชาติและประชาชน โดยไม่อาจยี่นย่นเพียงคำพูด  
แต่ “กรรรมเป็นเครื่องชี้เจตนา”

**ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง**

ศาสตราจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยรังสิต



## โลกที่เปลี่ยนไป

เดือนตุลาคม 2555 กำลังจะครบวาระ ความสงบร่มเย็นของรัฐบาลยิ่งลักษณ์เป็นสิ่งยืนยันว่า ตุลาไม่อาถรรพณ์แล้วนะ จะบอกให้ แม้กระนั้นเงาหลอนของตุลาคมก็ยังเวียนว่ายเป็น "อสังฆเวสี" รอการเกิด ถ้าไม่คิดมากก็ควรปลงว่า นี่คือการเปลี่ยนแปลงของโลก

โครงการรับจำนำข้าวเปลือกมโหฬารพันลี้ก ของรัฐบาลยิ่งลักษณ์ได้รับการวิพากษ์จากสื่อมวลชน ผมยังตรวจไม่พบว่ามีสื่อใด "ยกย่องและสรรเสริญ" โครงการฯ นอกเสียจากเป็น "สิ่งพิมพ์ที่เบื่อนหมึก"

ถัดจากการค้าข้าวที่รัฐบาลเป็นแม่ค้าขายด้วยตนเอง ให้กับรัฐบาลประเทศต่างๆ อ่างกระหอนกระแทนว่า เป็นการค้าแบบจีทูจี ก็เป็นเรื่องของการประมูลคลื่นความถี่ สามจี หรือจะเรียกว่า "จีทูสาม" ก็ยังได้

สองเรื่องนี้ กระต่องกระตังงาลนไฟ ร้อนแลบถึงความเคลื่อนไหวภายใน "สามก๊ก" ฉบับจันทร์สองหล้า สืบสนอหล่ม่าน ด้วยยุทธการชิงอำนาจเพื่อการใช้เงินหลวง สมฐานะความเป็นรัฐบาลหัวไป

โครงการรับจำนำข้าวเปลือก ยังหาภาพที่ชัดเจนไม่ได้ เพราะรัฐบาลดำเนินการสอดคล้องตามความเปลี่ยนแปลงของโลก คือไม่สามารถบอกรายละเอียดได้ว่า ขายข้าวให้ใคร เป็นเงินเท่าไร และมีการลำเลียงข้าวอย่างไร

มันเป็น "เทคนิคการค้า" ของรัฐบาล คุณเดือดร้อนอะไรหรือ? ก็แต่เอาเงินมาช่วยชาวนาเป็นแสนๆ ล้านบาท ตกใจหรือ?

ยังคะรับคุณ ยังมีโครงการสนุกๆ รออยู่อีก ซึ่งรัฐบาลจะต้องวิ่งหาเงินมาลงทุนอีก อย่างน้อยๆ ก็เกิน 1.5 ล้านล้านบาท ไม่นับการเพิ่มเงินเดือนให้กับ "มนุษย์เงินเดือน" ที่จบปริญญาตรี เฉพาะโครงการถมทะเลขยายเนื้อดินประเทศไทย โครงการเดียว

ก็หวัดจะ 2 ล้านล้านบาทอยู่แล้ว

"สามจี" เป็นความเปลี่ยนแปลงของโลกแห่งการสื่อสาร คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ลงมติ 4 :1 ประกาศผลผู้ชนะการประมูลซึ่งได้แก่ AIS, DTAC, TRUE

กรรมการ 4 ท่านที่โอเค. คือ พลเอกสุกิจ ชมะสุนทร พ.อ.ดร.เศรษฐพงศ์ มะลิสุวรรณ นายสุทธิพล ทวีชัยการ และนายประเสริฐ ศีลพิพัฒน์ ส่วนกรรมการ 1 ท่านที่ไม่ยอมโอเค. คือ น.พ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์

งานนี้ เดือดร้อนถึงกระทรวงการคลังโดย น.ส.สุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง ส่งหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ 18 ต.ค. ถึง กสทช. ท้วงติงว่าการเปิดประมูลไลเซนส์ 3จี ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ (อี-ออคชั่น) อาจไม่มีความเหมาะสม

ประชาชนอาจตกใจหมดเลย แต่ กสทช.ไม่ตกใจ ได้กลับว่า กสทช.เป็นองค์กรอิสระ ไม่ได้อยู่ภายใต้การบังคับของรัฐ จึงกำหนดขั้นตอนและกระบวนการดำเนินการเป็นพิเศษ

"2จี" (จีทูจี) กับ "3จี" เป็นเพื่อนบ้านโบราณของเดือนตุลาอาถรรพณ์ จะมีอิทธิฤทธิ์ก่อตัวเป็นพายุฤดูหนาวได้อย่างไร ไม่ทราบ แต่ปลายเดือนเดียวกันในวันอาทิตย์ที่ 28 นี้ ยังมีความเคลื่อนไหวอีกหนึ่งความเคลื่อนไหว

นั่นก็คือ พล.อ.บุญเลิศ แก้วประสิทธิ์ ในนามองค์การพิทักษ์สยาม พร้อมเครือข่ายกว่า 30 องค์กร นัดชุมนุมใหญ่ที่สนามม้านางเลิ้ง เรียกร้องให้รัฐบาลยิ่งลักษณ์แก้ปัญหาในบ้านเมือง

"สนามม้านางเลิ้ง" ร่วมกิจกรรมงานทางการเมืองในอดีตมาหลายครั้ง ที่ดังที่สุดก็เป็นปี 2516 หลังเหตุการณ์ความไม่สงบจนเกิด "วันมหาวิปโยค" สนามม้านางเลิ้งก็แปรสภาพตัวเองเป็น "สมัชชาแห่งชาติ" แต่งตั้งสมาชิกจำนวน 2,347 คน คัดเลือกเป็นสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา เป็นที่มาของคำว่า "สภาสนามม้า"

อีก 7 ราตรีก็รู้กัน "ตุลาอาถรรพณ์" จะกลับมาหรือไม่ในพอสัปดาห์นี้.....!!!!

ไททองเค



## ประเทศไทยได้ใช้ 3จี

**3จี** เป็นระบบการสื่อสารสำหรับอุปกรณ์เคลื่อนที่ในยุคที่ 3 เป็นการกำหนดโดยกลุ่มของเทคโนโลยีสื่อสารที่สหภาพโทรคมนาคมระหว่างประเทศ โดยยุคแรกคือ โทรศัพท์มือถืออนาล็อก ยุค 2 ได้แก่ โทรศัพท์ GSM ที่เราใช้กันอยู่ทุกวันนี้ ซึ่งในปัจจุบันมีประเทศที่ใช้ระบบ 3จี อยู่แล้วดังนี้ ญี่ปุ่นเป็นประเทศแรกๆที่เริ่มใช้งานโทรศัพท์มือถือภายใต้เทคโนโลยี 3จี เมื่อปี 2544 มาเลเซียเปิดให้ประชาชนได้ใช้ 3จี เมื่อปี 2548 อินโดนีเซีย มีการเปิดให้ใช้ 3จี มากกว่า 6 ปีแล้ว

### กัมพูชา ได้ลงทุนพัฒนาและเปิดใช้ระบบ

3จี มาตั้งแต่ปี 2551 เวียดนามเริ่มเปิดใช้ระบบ 3จี เมื่อปี 2552 ลาว เปิดระบบ 3จี มาครบ 5 ปี มาเมื่อไม่นานนี้เอง ลิงคโปร์ กำลังจะเริ่มประมูล 4จี ในอีกไม่ช้าไม่นานนี้ สำหรับประเทศไทยเราเอง ที่มัวแต่ตัวมเตี้ยมกันอยู่ทุกวันนี้ ก็เพราะมัวแต่ห่วงเรื่องผลประโยชน์ของหน่วยงานที่รัฐตั้งขึ้นมา จนกระทั่งมีการฟ้องร้องกันศาลปกครองจนทำให้ไม่สามารถนำระบบ 3จี ออกมาประมูลใช้ได้นั่นเอง ในที่สุดกว่าจะแก้เกมกันได้ก็ยืดเยื้อมาถึงปี 2555 และสามารถเปิดประมูลระบบ 3จี ได้เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม 2555 แต่จะเป็นด้วยเหตุผลกลใดไม่ทราบ หรือจะเป็นเพราะความไม่ได้เรื่องของ กสทช.ก็อาจจะเป็นไปได้

### อาจจะไม่มีผู้หวังดีที่ไม่อยากให้เกิดระบบ

3จี ในประเทศไทย ก็น่าจะไปร้องต่อศาลปกครองอีกนั่นแหละ ปรากฏว่า เรื่องแรกที่นายอานุภาพ ไปร้องเรียนศาลปกครองไม่รับไว้พิจารณา ส่วนเรื่องที่ 2 ที่นายสุริยะใส กตะศิลา ไปร้องเรียนศาลปกครองรับไว้พิจารณา แต่ไม่มีการไต่สวนผูกฉนั้น คงจะปล่อยให้มีการประมูลไปและดูซิว่า ผลประโยชน์ที่ประมูลกันนั้น จะได้รับ

เต็มเม็ดเต็มหน่วยหรือไม่ เรื่องผลประโยชน์จากการประมูลนี้บอกตรงๆ ว่า ยิ่งงงๆ อยู่กับความเห็นของ กสทช. เพราะฟังจากการให้สัมภาษณ์แล้ว การประมูลในครั้งนี้ต้องมีการสู้ราคากันอย่างดุเดือดเลือดพลาญ เพราะทุกค่ายก็ต้องการเอาคลื่นที่ดีที่สุด เพื่อที่จะได้ลงทุนในด้านอุปกรณ์น้อยลง แม้จะต้องให้ผลประโยชน์แก่รัฐในอัตราที่สูงก็ตาม และหากใครได้คลื่นความถี่ที่สูงๆ นี้ไป

### ผู้ใช้โทรศัพท์ส่วนใหญ่ก็ต้องพากันมาใช้กับ

เจ้าที่ประมูลคลื่นแรงๆ ได้อย่างแน่นอน ถึงขนาดกำหนดเวลาไว้ถึง 3 วัน เพราะคาดว่า จะแย่งกันประมูลเสนอกันมันหยด ไม่น่าจะจบได้ในวันเดียว แต่ปรากฏว่า ผิดคาด หรือ พูดได้เลยว่า พลิกโลกวิทยาศาสตร์ เพราะปรากฏว่าคลื่นที่ดีที่สุดกลับมีเอไอเอสเท่านั้นที่ต้องการ ทั้งดีแท้และทรูกลับไม่สนใจเลย มีเสียงว่ากันว่า ถึงประมูลไปก็สู้เอไอเอสไม่ได้ ปล่อยให้เอไอเอสเอาไปก็แล้วกัน มันเป็นเรื่องแปลก ของดีกลับไม่ยอมขายได้กัน ปล่อยให้เฉยๆ แม้แต่จะลองสู้ซึกซึกก็ยังไม่สู้เลย ปรากฏว่า การประมูลจบลงภายในมือของวันแรก

### โดยผลการประมูล ผู้ที่ประมูลในราคา

สูงสุดคือ บริษัท แอดวานซ์ ไวร์เลส เนทเวิร์ค จำกัด ซึ่งเป็นบริษัท ในเครือบริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน) หรือ AIS นั่นเอง ในราคา 14,625 ล้านบาท ส่วนอีก 2 บริษัทฯ เสนอราคาเท่ากัน คือ บริษัทฯ ละ 13,500 ล้านบาท รวมทั้งหมดเป็นผลประโยชน์ที่รัฐจะได้คือ 41,625 ล้านบาท แล้วอย่างนี้ถ้าประชาชนได้คิดก็จะใช้แต่ของค่ายเอไอเอสเพียงค่ายเดียว อีก 2 ค่ายใครจะใช้และอีกอย่างที่ยังสงสัยว่าประมูลไปแล้วสู้ไม่ได้ จะเสนอตัวเข้ามาประมูลทำอะไร ไม่เชื่อหรือกว่า คลื่นความถี่ที่อีก 2 ค่ายได้ไป แม้สู้ไม่ได้แต่ก็ไม่น่าจะต่างกันสักเท่าไร ต่อไปนี่คงต้องมาแข่งกันที่การบริการและโปรโมชั่น และก็ได้แต่หวังว่า เมื่อประมูลไปได้ถูกๆ ค่าบริการก็น่าจะถูกตามไปด้วย

## กสทช. (กทค.) เสียงข้างน้อย 'ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์' ทำไม (ควร) ล้มประมูล 3G

อ่านหน้า 32

# กสทช. (กทค.) เสียงข้างน้อย เปิดใจ 'ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์' ย้ำจุดยืนทำไม(ควร)ล้มประมูล 3G

### สัมภาษณ์

เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) ที่ประกาศชัดเจนโต้เถียงข่าวหลังจบการเคาะราคาประมูลใบอนุญาต 3G บนคลื่น 2.1 GHz ว่าผลการประมูลเป็นไปตามที่คาดหมายไว้ คือราคาสิ้นสุดการประมูลไม่ต่างจากราคาตั้งต้น ต่างจาก (กสทช.) คนอื่น ๆ ที่ประกาศว่าเป็นความสำเร็จ

จะเป็นใครไปไม่ได้ นอกจาก "น.พ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์"

เรียกว่าต่อย้ำจุดยืน 1 ใน 2 "กสทช." เสียงข้างน้อยอีกครั้ง (อีกหนึ่งคือ สุภิญญา กลางณรงค์)

โดยเป็นหนึ่งในฝั่งคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ที่หวังดึงเงื่อนไขการประมูลใบอนุญาต 3G มาโดยตลอด ตั้งแต่การกำหนดราคาตั้งต้นที่ต่ำเกินไป และการลดเพดานการถือครองคลื่นจาก 20 MHz เป็น 15

MHz เพราะเห็นว่าทำให้ 3 ค่ายมือถือแบ่งคลื่นกันได้อย่างลงตัว

"ประชาชาติธุรกิจ" ฉบับนี้ มีโอกาสพูดคุยกับ "ประวิทย์" หลากหลายแง่มุม ทั้งที่เกี่ยวกับบทบาทการทำงานในฐานะ กสทช.ด้านคุ้มครองผู้บริโภค-ความเห็นต่อการประมูลใบอนุญาต 3G และบทบาท กสทช.เสียงข้างน้อยที่หลายฝ่ายจับตามอง

### ● คิดว่าจะทำอย่างไรกับผลการประมูล 3G

ผมเคยสงวนความเห็นเกี่ยวกับราคาตั้งต้นว่า "ต่ำ" กับเรื่องหลักเกณฑ์การรับฟังความเห็นสาธารณะว่าทำไมถูกต้อง ดังนั้นสิ่งที่ กสทช.ควรทำ คือทบทวนการประมูลว่ามีความชอบธรรมหรือไม่ หรือควรยกเลิกการประมูล เพราะภาคประชาชนจะต้องยื่น ป.ป.ช. เพื่อให้มีการตรวจสอบอย่างแน่นอน อีกทั้งในมาตรา 10 ของ พ.ร.บ.ฮั้ว (ด้วยความผิดเกี่ยวกับการเสนอราคา

# ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij  
Circulation: 120,000  
Ad Rate: 1,300

Section: การตลาด/ไอซีที

วันที่: จันทร์ 22 - พุธ 24 ตุลาคม 2555

ปีที่: - ฉบับที่: 4464

Col.Inch: 119.10 Ad Value: 154,830

หน้า: 36(บน), 32

PRValue (x3): 464,490

คลิป: สีสี่

หัวข้อข่าว: สัมภาษณ์: กสทช. (กทค.) เสียงข้างน้อยเปิดใจ 'ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์' ย้ำจุดยืน...



ต่อหน่วยงานรัฐ ได้กำหนดความผิดของ  
เจ้าหน้าที่รัฐในการออกแบบการประมูลที่  
ทำให้เกิดการแข่งขันด้วย

และต่อให้ที่ผ่านมา ผมได้ทำคำสงวน  
ความเห็นไว้แล้ว ก็ยังเข้าข่ายเป็นความผิด  
ตามมาตรานี้อยู่ดี เพราะไม่ได้ยับยั้ง  
การประมูล

## ● มองว่าการประมูลผิดปกติ

มีข้อผิดสังเกต คือราคาประมูลบ่งชี้  
6 จาก 9 ช่องจบที่ราคาตั้งต้น ฉะนั้น  
ต้องมาดูพฤติการณ์

การเคาะราคา

ว่า มีการ

ส่งสัญญาณ

กันหรือไม่

ถ้าใช่ก็ต้อง

ยกเลิกการ

ประมูล แต่

ถ้าไม่ใช่ก็

แปลว่า กติกา

ของ กสทช.

หละหลวม ต้องเอาข้อมูลมาศึกษา แต่  
เป็นที่น่าแปลกใจว่า ในวาระการประชุม  
กทค.ที่จะรับรองผลการประมูล 3G  
ไม่ได้มีรายละเอียด log file ที่โชว์  
การเคาะราคาของผู้ประมูลแต่ละราย  
พอลงไปทางสำนักงาน กสทช.ก็อ้างว่า  
log file อยู่ที่บริษัทที่ปรึกษาที่ กสทช.  
จ้างมา ทางสำนักงาน กสทช.ไม่มีเอกสาร  
ทั้ง ๆ ที่เขาเป็นแค่ลูกจ้าง

เอกสารชิ้นนี้เป็นเอกสารสำคัญที่ต้องใช้  
ในชั้นศาลอย่างแน่นอน เพราะเป็นตัวชี้  
พฤติกรรมการเคาะราคา และเป็นหลักฐาน  
ชี้ว่ากติกาของ กสทช.มีจุดอ่อนหรือไม่

ตอนนี้ทางกรรมการ กทค.รู้ดีว่าจะ  
มีการฟ้องร้องแน่นอน กำลังหาข้อมูล  
มาต่อสู้คดีกันอยู่

## ● รู้สึกอย่างไรเป็น กสทช.เสียงข้างน้อย

ชินแล้ว และคิดว่าจะเป็นอย่างนี้ไปตลอด 6 ปี เพราะจุดยืนของผมต่างกับคนอื่น ในฐานะที่ผมเป็น กสทช.ด้านคุ้มครองผู้บริโภค แต่คงไม่กระทบกับการทำงานของ กทค. เพราะมีความเห็นต่างแค่ 1 เสียงเท่านั้น การอนุมัติมติที่ใช้ระบบเสียงข้างมากอยู่

## ● ทำงานยาก

ก็เป็นเรื่องปกติ แม้แต่ตอนที่ยังไม่ได้เป็นเสียงข้างน้อย ประเด็นการคุ้มครองผู้บริโภคก็ยังไม่ได้รับความใส่ใจน้อย อย่างไรก็ตามที่จะสนับสนุน

องค์กรผู้บริโภคในต่างจังหวัดก็โดนบล็อกหมด เรียกว่าแม้แต่กระบวนการเสนอเรื่องร้องเรียนของผู้บริโภคเพื่อให้อธิบดีพิจารณายังทำได้ลำบาก ในช่วงหลายเดือนมาแทบไม่มีเรื่องร้องเรียนเสนอมาให้อธิบดีพิจารณาเลย อีกทั้งการพัฒนากระบวนการรับเรื่องร้องเรียนจากผู้บริโภคให้สะดวกขึ้นก็ยังไม่เห็น แต่มีการผลักดันให้ใช้กระบวนการไกล่เกลี่ยแทน

สำหรับการประมูลใบอนุญาต 3G ที่ผ่านมา น่าจะทำให้หลายคน ๆ ได้เห็น

พฤติกรรมของนักธุรกิจแล้ว ว่าต้องการต้นทุนการประกอบการที่ถูกต้องที่สุด ดูได้จากภาวะราคา แต่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมิติของผู้บริโภคหรือไม่แน่ใจ

## ● 1 ปีที่ผ่านมามีผลงานด้านคุ้มครองผู้บริโภค

ก็ไม่มีอะไรคืบหน้า แม้แต่เรื่องย้ายค่ายเบอร์เดิมซึ่งเป็นสิทธิของผู้บริโภค และหลังจากนี้จะเป็นเรื่องสำคัญมากที่จะต้องทำเพื่อรองรับการสิ้นสุดสัมปทานของทรูมูฟ และการโอนย้ายลูกค้าเข้าระบบ 3G แต่จนเวลานี้ก็ยังไม่คืบหน้าเท่าไร คือกระทั่งไปหลายรอบแล้ว สุดท้ายสำนักงานทำวาระเสนอมาว่าจะเริ่มดำเนินการ พ.ค.ปีหน้าคือจะรอให้โครงข่าย 3G เปิดให้บริการก่อน เรียกว่าตอนนี้ก็ยังไม่แก้ปัญหาที่แต่ละวันยังจำกัดจำนวนการโอนย้ายค่าย

## ● แล้วจะทำอย่างไรต่อไป

ก็ต้องผลักดันไปเรื่อย ๆ มองในแง่ดีคือที่ผ่านมาสำนักงานและ กสทช.กำลังสาละวนกับการประมูล 3G ทำให้ปัญหาย้ายค่ายเบอร์เดิม หรือปัญหาการกำหนดวันหมดอายุบริการฟรีเพดยังไม่ได้รับการแก้ไข ก็หวังว่าหลังจากนี้จะเห็นการเปลี่ยนแปลง

## ● มีคนเสนอว่า กสทช.น่าจะกำหนดเพดานราคาบริการ 3G

มีคนเสนอให้กำหนดเพดานราคาค่าบริการ แต่เชื่อว่า กทค.ไม่เอาด้วยหรอก ถ้า กทค.ยังเป็นแบบนี้ต่อไป ผมเองก็ทำอะไรไม่ได้ เพราะเป็นแค่เสียงข้างน้อยก็ต้องหวังให้ กทค.เปลี่ยนมุมมองให้ความสำคัญกับมิติผู้บริโภคมากขึ้น รวมถึงสำนักงาน กสทช.ด้วย

## ค่ายมือถือ แบ่งเค้ก 3G ลงตัว ภารกิจเพื่อใครของ 'กสทช.'

อ่านหน้า 31

# ค่ายมือถือแบ่งเค้ก 3G ลงตัว ภารกิจเพื่อใครของ 'กสทช.'

6 ฟังจบไปหมด ๆ สำหรับการประมูลใบอนุญาตให้ใช้คลื่นความถี่ ย่าน 2.1 GHz เพื่อให้บริการ 3G โดยสำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม หรือ "กสทช." เมื่อ 16 ต.ค. 2555

เป็นการเปิดประมูลใบอนุญาตแบบม้วนเดียวจบในวันเดียว บทสรุปก็เป็นไปอย่างที่หลายคนคาดไว้ตั้งแต่ต้น เมื่อพิจารณาจากเงื่อนไขการประมูลและผู้เข้าแข่งขัน

### เงื่อนไขไม่เอื้อแข่งขัน

เงื่อนไขที่ระบุว่า แต่ละบริษัทที่มีสิทธิ์ถือครองคลื่นได้ไม่เกิน 15 MHz ปรึบลดจากเดิมที่กำหนดไว้ 20 MHz ด้วยเหตุผลว่าป้องกันไม่ให้ผู้ประกอบการรายใดรายหนึ่งได้คลื่น 5 MHz ที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพบริการ มีคลื่น 45 MHz ถ้ามีสิทธิ์ถือครองได้ไม่เกิน 15 MHz แบ่ง 3 ได้ 15 MHz พอดีปะ

ให้บังเอิญที่มีผู้ผ่านคุณสมบัติเพื่อเข้าประมูลใบอนุญาตใหม่คลื่นความถี่ใหม่ 2.1 GHz เพียง 3 ราย คือบริษัทในเครือยักษ์มือถือ "เอไอเอส ดีแทค และทรู"

เงื่อนไขดังกล่าวทำให้ไม่ว่าจะแข่งขันกันเอาเป็นเอาตายเพื่อชิงสิทธิ์ในการเลือกแถบคลื่น (ผู้ชนะที่เสนอราคาสูงสุดจะมีสิทธิ์เลือกแถบคลื่นก่อน ถ้าเสนอราคาเท่ากันจะจับสลากว่าใครจะได้เลือกก่อน) แต่ละเจ้าก็ยังคงมีสิทธิ์ได้คลื่นไม่เกิน 15 MHz อยู่ดี

ถามว่า จะแข่งขันกันเอาเป็นเอาตายไปเพื่ออะไร ยิ่งไม่มี "N-1" (ข้อกำหนดที่ระบุว่าจะจัดสรรใบอนุญาตน้อยกว่าจำนวนผู้เข้าประมูล 1 ใบ) ด้วยแล้ว

นั่นเป็นสาเหตุที่ เมื่อ "กสทช." ตัดสินใจปรับลดการถือครองเหลือแค่ 15 MHz เสียขวัญพากันเกี่ยวกับ "ราคา" ตั้งต้นประมูล จึงตั้งกระดุมขึ้นโดยพลัน หลายฝ่ายมองว่า ควรปรับ "ราคา" ตั้งต้นให้สูงกว่า 4,500 ล้านบาท เมื่อเงื่อนไขไม่ส่งเสริมให้เกิดการแข่งขันอย่างที่ควรจะเป็น

ก่อนหน้านี้ "กสทช.-เศรษฐกิจ รมช.สุรธรรม" ประธานด้านกิจการโทรคมนาคม (กทค.) ได้โผใหญ่ในการดำเนินการประมูล พยายามให้ความเชื่อมั่นว่า ผู้เข้าประมูลจะมีการแข่งขันเพื่อเลือกแถบคลื่นความถี่ เพราะทางเทคนิค ความถี่แต่ละสล็อตมีความได้เปรียบเสียเปรียบแตกต่างกันไป

แต่ผลที่ออกมาเป็นอย่างไรก็อย่างที่เห็น "มือถือ" แข่งราคาแบบเสียไม่ได้

การประมูลวันที่ 16 ต.ค. 2555 เริ่มเวลา 10.00 น. จบลงในเวลา 16.00 น. ประมูลทั้งสิ้น 7 รอบ

สื่อมวลชนทุกแขนงแห่กันไปรายงานการประมูล 3G เฉพาะจำนวนสื่อรวมผู้สังเกตการณ์ที่มალงทะเลียนทะเลครั้งพินทำให้บรรยากาศการประมูลคึกคักเป็นอย่างยิ่ง แต่หลังจากเข้าสู่ช่วงที่ 3 หรือรอบที่ 3 สิ่งที่หลายคนคาดไว้ก็เกิดขึ้นแล้วจริง ๆ แต่ละเจ้าไม่ได้แข่งกันเสนอราคาเพื่อช่วงชิง "โอกาส" ในการได้เลือกแถบคลื่นความถี่

45 MHz แบ่งเป็น 9 สล็อต สล็อตละ 5 MHz นั้น 6 ใน 9 สล็อต จบลงที่ราคาตั้งต้น (4,500 ล้านบาท) อีก 3 สล็อต "เคาะราคา" เพิ่มขึ้น แค่ 1 ครั้ง และ 2 ครั้ง โดยปิดที่ "4,725 ล้านบาท" 1 สล็อต (เพิ่ม 225 ล้านบาท เท่ากับเคาะ 1 ครั้งหรือ 5% จากราคาตั้งต้น)

อีก 2 สล็อตปิดที่ 4,950 ล้านบาท เพิ่ม 500 ล้านบาทต่อ 5 MHz หรือเคาะ 2 ครั้ง

### แถบคลื่นสำคัญไหน ?

เมื่อสิ้นสุดการประมูล "กสทช."

# ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij  
Circulation: 120,000  
Ad Rate: 1,300

Section: การตลาด/ไอซีที

วันที่: จันทร์ 22 - พุธ 24 ตุลาคม 2555

ปีที่: -

ฉบับที่: 4464

หน้า: 36(บน), 31

Col.Inch: 116.43 Ad Value: 151,359

PRValue (x3): 454,077

คลิ๊ป: สีสี่

หัวข้อข่าว: ค่ายมือถือแบ่งเค้ก 3G ลงตัว ภารกิจเพื่อใครของ "กสทช."

เปิดเผยผลการประมูลเพิ่มเติมว่า บริษัท เอดับบลิวเอ็น ในเครือเอไอเอส เสนอราคาประมูลสูงสุดเป็นเงิน 14,625 บาท จึงได้สิทธิ์เลือกแถบคลื่นความถี่ก่อน

"เอดับบลิวเอ็น" ตัดสินใจเลือกช่วงคลื่นที่ "กสทช." เคยบอกว่า แยกที่สุดในเชิงทฤษฎี (ชุดที่ 7)

อย่างไรก็ตาม แถบคลื่นดังกล่าวอยู่ติดกับคลื่น 3G ของ "ทีโอที" ซึ่ง "กสทช." พยายามอธิบายว่า การรบกวนกันของคลื่นเป็นสิ่งที่ปรากฏในทฤษฎีในตำราวิศวกรรม แต่การตัดสินใจเลือก "แถบคลื่นความถี่" อาจพิจารณาจากเหตุผลอื่นประกอบกัน หรือเป็นกลยุทธ์ทางธุรกิจของแต่ละบริษัท เช่นกันกับกรณีของเรียล ฟิวเจอร์



จอห์น เอ็ดดี้ อับดุลลาห์

ในเครือทรู เสนอราคาเท่ากับบิตเทค เนทเวอร์ค ในเครือดีแทค

ใช้สิทธิ์แค่นีราคาเท่าราคาตั้งต้น ก็ได้คลื่น 15 MHz ราคา 13,500 ล้านบาท

เมื่อเสนอราคาเท่ากัน จึงต้องจับสลากว่าใครมีสิทธิ์ได้เลือกแถบคลื่นก่อน

สิทธิ์นั้นตกเป็นของกลุ่มทรู ปรากฏว่า ทรูเลือกช่วงคลื่นที่อยู่ตรงกลาง ซึ่งว่ากันว่า ดีน้อยที่สุด ปลอ่ยให้ "ดีแทค" ได้แถบคลื่นที่ดีที่สุดไปโดยไม่ต้องออกแรงทำอะไร !

"ตามทฤษฎีที่ผมเรียนมา ใคร ๆ ก็อยากได้คลื่นที่ดีที่สุดไปใช้แต่อาจใช้ไม่ได้กับเรื่องนี้ มีหลายปัจจัยที่ทำให้โอเปอเรเตอร์เลือกช่วงคลื่นแบบนี้ ซึ่งผมก็ไม่เข้าใจ"

เศรษฐพงศ์พูดถึงการเลือกแถบคลื่น อยู่เฉย ๆ ก็ได้ ทำไมต้อง "ฮั้ว"

บทสรุปการประมูลคลื่นได้ในราคาที่ต่ำแสนต่ำ (ถ้าเทียบว่าขยับไปไกลกว่าราคาตั้งต้นแค่ 2.8%) ทำให้คนนึกถึงคำว่า "ฮั้ว" ขึ้นมาโดยพลัน

ใคร "ฮั้ว" ใคร และทำไมต้อง "ฮั้ว" "พาวเวอร์ ออกชั่น" ที่ปรึกษาการประมูลของ "กสทช." บอกว่า ยืนยันว่าผล



ศุภชัย เจียรวนนท์

การประมูลสอดคล้องกับการแข่งขัน และไม่มีหลักฐานใด ๆ ที่แสดงว่ามีการฮั้วประมูล การที่อีก 2 รายไม่ได้ให้คุณค่ากับการเลือกย่านความถี่สูงเพียงพอ หรือคาดการณ์ว่าจะไม่สามารถเสนอราคาสูงสุดได้หรือแม้จะเสนอสูงกว่า สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก็จะเป็นเหมือนเดิม

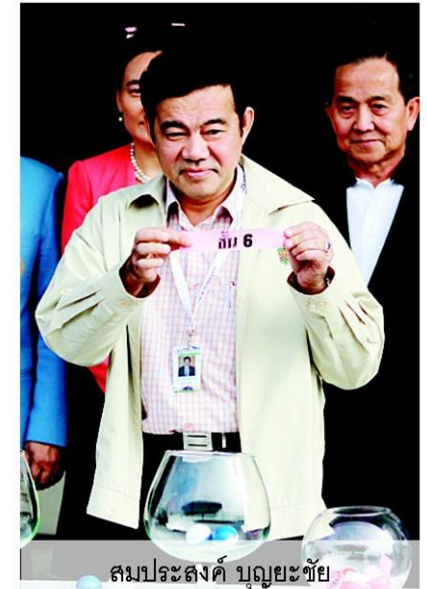
หมายความว่า ได้หรือไม่ว่า อีกสองเจ้าไม่เห็นความสำคัญของการเลือกแถบคลื่นอยู่แล้ว เมื่อเงื่อนไขประมูลที่เคยบิบบหัวใจอย่าง "N-1" ไม่มีแล้ว ราคาตั้งต้นที่ 4,500 ล้านบาท เคยบอกว่า "ไม่ถูก" แค่นีราคาเดิมก็ได้คลื่น จะจ่ายแพงไปทำไม

บั้งเอ็ดดูว่า "ทรู" คิดตรงกับ "ดีแทค"

ผลการประมูลจึงออกมาอย่างที่เห็น เบ็ดเสร็จแล้วความถี่อันเป็นทรัพยากรของชาติ 45 MHz ย่าน 2.1 GHz "กสทช." ตีจัดสรร ได้เงิน 41,625 ล้านบาท มากกว่า "ราคาตั้งต้น" 1,125 ล้านบาท หรือ 2.8%

"ถ้าตั้งราคาสูงกว่านี้คนที่เข้ามา

แข่งขันอาจไม่มีเลยก็ได้ นั่นถือว่าเป็นความล้มเหลวของ กสทช. แต่ก็ยังมีคนเอาเรื่องนี้ไปฟ้อง อ้างผลวิจัยจุฬาฯ วิเคราะห์



สมประสงค์ บุญยะชัย

มูลค่าคลื่น 6,440 ล้านแต่ไม่อ่านเอกสารให้ครบว่า ทางนั้นให้ตั้งราคาไม่เกิน 67% หรือ 4,314 ล้านบาท ซึ่งเราเปลี่ยนเป็น 70% หรือ 4,500 ล้านบาท จึงไม่กลัวว่าใครจะฟ้อง มีหลักฐานยืนยัน ไม่ว่าจะเรื่องฮั้วหรือราคาตั้งต้น" ดร.สุทธิพล ทวีชัยการ กสทช. ด้านกฎหมายสำหรับเพิ่มเติม

**กสทช.เสี่ยงแตก-TDRIจากและ**

ไม่ว่า "กสทช." ทั้งหมดจะเห็นด้วย "น.พ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศา" กสทช. ด้านคุ้มครองผู้บริโภค ยอมรับว่า เป็นไปตามคาดว่าจะไม่มีการแข่งขันราคาอย่างที่ควรจะเป็น

เข้าอีหรอบนี้ ต้องจับตาดูอีกขอต่อว่า ในการประชุมบอร์ด "กทค." เพื่อรับรองผลการประมูลจะเป็นอย่างไร

"ดร.สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์" ประธานสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (ทีดีอาร์ไอ) แสดงความคิดเห็นในเฟซบุ๊กทันทีเมื่อการประมูลสิ้นสุดลงว่า ผลการประมูล 3G เป็นไปตามที่คาดหมาย คือได้ราคาเพิ่มจากราคาตั้งต้นเล็กน้อย คือร้อยละ 2.8 เพิ่มจากราคาตั้งต้นโดยรวม 9 ไบท์ 40,500 ล้านบาท เป็น 41,650 ล้านบาท โดยมีคลื่น 6 ชุดที่มีราคาประมูลเท่ากับราคาตั้งต้น

# ประชาชาติ ธุรกิจ

Prachachart Turakij  
Circulation: 120,000  
Ad Rate: 1,300

Section: การตลาด/ไอซีที

วันที่: จันทร์ 22 - พุธ 24 ตุลาคม 2555

ปีที่: -

ฉบับที่: 4464

หน้า: 36(บน), 31

Col.Inch: 116.43 Ad Value: 151,359

PRValue (x3): 454,077

ศิลปิน: สีส

หัวข้อข่าว: ค่ายมือถือแบ่งเค้ก 3G ลงตัว ภารกิจเพื่อใครของ "กสทช."

“การประมูลครั้งนี้แม้จะทำให้ประชาชนมี 3G ใช้เต็มรูปแบบในปีหน้า แต่ทำให้เกิดความเสียหายต่อรัฐและประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี เมื่อเทียบราคาประเมินถึง 16,335 ล้านบาท โดยผู้ประกอบการทั้ง 3 รายได้ประโยชน์จากส่วนต่างนี้ เสมือน “ลาภลอย” ไม่รวมประโยชน์ที่ได้จากการลดค่าสัมปทานที่ต้องจ่ายให้รัฐอีกปีละกว่า 4 หมื่นล้านบาท ที่สำคัญการที่แต่ละรายได้คลื่น 3G ต่ำกว่าปีละ 1 พันล้านไม่มีผลต่อค่าบริการ 3G ที่ประชาชนต้องจ่าย นอกจากเพิ่มกำไรผู้ถือหุ้น”

“ดร.สมเกียรติ” ระบุด้วยว่า ผลการประมูลชี้ให้เห็นว่า ข้อมูลที่ กสทช. พยายามโฆษณาให้ประชาชนเชื่อมาตลอดว่า จะมีการแข่งขันมาก เนื่องจากคลื่นความถี่แต่ละชุดแตกต่างกันมาก เสมือนเป็นที่ดินทำเลดีติดทะเล กับที่ดินแออัดติดถนนใหญ่ไม่เป็นจริง ย้ำความเชื่อของสาธารณชนในวงกว้างที่ว่า การประมูลมีลักษณะเอื้อต่อการสมคบกันของผู้ประกอบการ

“ต้องการเรียกร้องให้ กสทช.รับผิดชอบต่อความเสียหายต่อรัฐและประชาชน ให้แถลงต่อประชาชนว่า จะรับผิดชอบอย่างไร”

ไม่ใช่มีแต่ “ดร.สมเกียรติ” ที่ตั้งคำถามและเรียกร้องความรับผิดชอบจาก “กสทช.”

“พ.อ.เศรษฐพงศ์” กล่าวว่า ได้รับแรงกดดันจากราคาที่แพงไปบ้าง และถูกไปทั้งสองฝั่งที่เห็นต่างกันก็จะมีความเห็นต่างกัน แต่ก่อนดำเนินการตั้งวัตถุประสงค์ก่อนว่า ต้องการจัดสรรคลื่นให้ได้บนหลักเกณฑ์ที่ไม่ขัดต่อกฎหมาย ไม่ได้ตั้งว่าจะนำเงินเข้ารัฐสูงสุด

“ถ้าเรารักษาหน้าตนเอง กำหนดราคาให้สูงเพื่อทำเงินเข้ารัฐ ถามว่าทำแบบนั้นถ้าไม่มีโอเปอเรเตอร์ในตลาดจะเกิดอะไรขึ้น เราจึงจำเป็นต้องก้มหน้าก้มตาให้คนวิจารณ์ต่าง ๆ รอวันสร้างโอเปอเรเตอร์แก้ปัญหาที่จะหมดสัมปทานอยู่แล้วให้ได้ ผมทราบดีกว่าต้องเจ็บปวด แต่ก็คิดว่าเราอาจมาทำงาน” เศรษฐพงศ์ย้ำ

ถ้าอาจมาทำงานไม่กลัวเสียงวิจารณ์ ก็คงไม่กลัวการตรวจสอบด้วย เพราะจากนี้ไปคงไม่ใช่แค่การวิจารณ์อย่างแน่นอน

# กสทช.ต้องตอบทุกคำถามเรื่อง 3G



การเปิดประมูลใบอนุญาต 3G บนคลื่นความถี่ 2.1 จิกะเฮิร์ตซ์ ของคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) เมื่อ 16 ตุลาคมที่ผ่านมา ซึ่งเป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ ในวงกว้าง ว่าอาจมีการฮั้วเกิดขึ้นระหว่าง 3 ค่ายยักษ์ มือถือ คือ บจ.แอดวานซ์ ไวร์เลส เน็ทเวอร์ค ในเครือ เอไอเอส บจ.เรียล ฟิวเจอร์ ในกลุ่มทรู และ บจ.ดีแทค เนทเวอร์ค ในเครือดีแทค อาจมีปัญหาซ้ำรอย

เพราะแม้ที่ประชุมคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) เมื่อ 18 ตุลาคม จะมีมติรับรองผลประมูล แต่ วันเดียวกัน น.ส.สุภา ปิยะจิตติ รองปลัดกระทรวงการคลัง

ในฐานะประธานคณะกรรมการระเบียบพัสดุจัดซื้อจัดจ้าง (คกพ.) มีหนังสือแจ้ง กสทช.ว่า การประมูล 3G ผิดระเบียบ สำนักงานฯ ว่าด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เนื่องจาก ไม่มีการแข่งขันราคากันอย่างแท้จริง ขณะเดียวกัน อาจมี ลักษณะสมยอมราคา ตามกฎหมายฮั้วงาน และ กสทช. อยู่ในข่ายต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย

สอดคล้องกับเสียงสะท้อนที่มีเรื่องไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้น เพราะแม้เปิดให้เสนอราคาถึง 7 รอบ แต่เอกชนทั้ง 3 ราย เสนอราคาแข่งขันน้อยมาก 6 สลอตราคาไม่ขยับขึ้น ทำให้ รัฐมีรายได้จากการเปิดประมูลใบอนุญาต 3G 9 สลอต รวม 45 เมกะเฮิร์ตซ์ เพียง 41,625 ล้านบาท เฉลี่ย ตลอดอายุใบอนุญาต 15 ปี เอกชนจ่ายค่าตอบแทนแค่ปีละ 1,000 ล้านบาทแลกผลประโยชน์ทางธุรกิจมหาศาล อย่างไรก็ตาม ต้นเหตุไม่ได้อยู่ที่เอกชน เพราะเป็นธรรมดา

ของธุรกิจที่ต้องแสวงหาประโยชน์สูงสุด แต่วิธีการประมูล ที่ กสทช.กำหนดต่างหากที่อาจมีปัญหาเสียเอง เพราะ เปิดช่องให้เอกชนกอบโกยเต็มที

กรณีดังกล่าวทำให้หลายคนย้อนรำลึกถึงการประมูล สิทธิสัมมูลค่า 8.5 แสนล้านบาท ของ 56 สถาบันการเงิน หลังวิกฤตเศรษฐกิจปี 2540 ที่องค์การเพื่อการปฏิรูประบบ สถาบันการเงิน (ปรส.) กำหนดเงื่อนไขปิดกั้นคนไทย ให้ กองทุนต่างชาติเข้าประมูลซื้อราคาถูกแค่ 1.9 แสนล้านบาท ส่งผลกระทบเศรษฐกิจทั้งระบบอย่างรุนแรง

วิธีที่ ปรส.เคยนำมาใช้ด้วยการหยีบยกหลักการเหตุผล ขึ้นมากล่าวอ้างเมื่อถูกตั้งคำถามเรื่องสุจริตโปร่งใส ไม่ต่าง ไปจากการประมูล 3G ที่แม้จะถูกท้วงติง ทั้งเรื่องราคา ตั้งต้นในระดับที่ต่ำ ผู้ร่วมประมูลมีแค่ 3 ราย การจำกัด คลื่นความถี่ให้แต่ละรายถือครองได้เท่ากันโดยแยกใบอนุญาต

3 ใบ ฯลฯ ซึ่งไม่เอื้อให้เกิดการแข่งขัน แต่ กสทช.กลับ ยืนยันว่าเป็นแนวทางที่ถูกต้อง ไม่ยอมปรับเงื่อนไข ล่ำสุดแม้ กสทช.จะชี้แจงว่าไม่จำเป็นต้องดำเนินการ ตามระเบียบการประมูลออกกัน เนื่องจากเป็นองค์กร อิสระและตั้งขึ้นโดยมีกฎหมายเฉพาะรองรับ ก็ยากจะ ปิดความรับผิดชอบผลงานที่ปรากฏ

หนทางเดียวที่ทำได้นอกจากต้องเร่งชี้แจงไขข้อข้องใจ และยอมรับการตรวจสอบจากทุกฝ่ายแล้ว กสทช.ควร สร้างหลักประกันว่า ด้วยต้นทุนใบอนุญาต 3G ที่เอกชน ได้ไปในราคาต่ำ อานิสงส์จะตกถึงผู้บริโภคให้ได้รับ บริการที่มีคุณภาพในอัตราต่ำตามที่เคยกล่าวอ้าง

เพราะการทำหน้าที่ของ กสทช.ที่ผ่านมาดูเหมือน ไม่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภคได้เลย เห็น ได้จากประกาศข้อบังคับเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค มากมายแต่ไม่สามารถบังคับใช้ได้จริง ไม่รู้เป็นเพราะ กสทช.ไม่ทันเกมเอกชน หรือมาจากสาเหตุใด

## ประมูลลวงโลก

● ประมูลลวงโลก

V4

สมผล ตระกูลรุ่ง



...สมผล ตระกูลรุ่ง

นักวิชาการ  
กฎหมายอิสระ

สังคมศรีธนญชัย คงมีเพียงในประเทศไทยที่ผู้มีอำนาจหวังเพียงผล ไม่คำนึงถึงวิธีการ เหมือนศรีธนญชัยในนิยายปรัมปราของไทย

ศรีธนญชัยที่ควรจะเป็นผู้ร้าย เป็นคนที่น่ารังเกียจ แต่กลับเป็นพระเอกเป็นแบบอย่างที่ได้รับการชื่นชม

แม้คนซื่อๆก็ยังสามารถชมเชยว่าฉลาด ที่เราเรียกว่า ฉลาดแกมโกง ทั้งที่ในความเป็นจริง ถ้าเป็นคนโกงแล้ว ต้องเป็นคนไม่ดี เป็นคนที่ไม่ควรคบหาสมาคมไม่ควรจะไปชื่นชมว่าฉลาด

การลวงโลกในเมืองไทยมีมาหลายยุคหลายสมัยแล้ว และสุดยอดของการลวงโลก ต้นแบบของศรีธนญชัย และถือเป็นการอภัยของวงราชการไทย คงต้องยกให้กรณีเสียดำที่บึงมักกะสัน ในที่รกร้างของการรถไฟแห่งประเทศไทย เมื่อประมาณ 20 ปีมาแล้ว มีการสร้างภาพว่าจับเสียดำได้แล้ว แต่หลังจากนั้นคนขายออกมากวางค่าเสียดำ เพราะข้าราชการกรมป่าไม้ไม่ยอมจ่ายค่าตัวของเสียดำที่ไปซื้อมา ทำให้เรื่องแดงสังคมรู้ว่าไม่ใช่เรื่องจริง เป็นเพียงการจัดฉาก จนทำให้ข้าราชการหลายคนได้รับความดีความชอบ และเป็นที่มาของฉายาเสียดำล่องหน(ประสพ) จนถึงทุกวันนี้

กรณีเสียดำมักกะสัน ควรจะถูกลงโทษ แต่กลับชื่นชมกันว่าเป็นจิตวิทยาที่ทำให้ประชาชนคลายความกลัวได้

เมื่อพูดถึงเสียดำแล้ว ไม่พูดถึงแก๊งวางก็จะดูไม่เท่าเทียม เรื่องเกิดจากการตรวจสอบสภาพที่ดิน ส.ป.ก.ที่ภูเก็ต โดยเสียน ณ บุรีรัมย์ นำแก๊งวางไปปล่อยเพื่อให้เห็นว่ายังมีสภาพเป็นป่า เป็นการจัดฉากเพื่อผลทางการเมือง

จำนำข้าวลวงโลก น่าจะเป็นผลงานชิ้นโบว์แดงของไทย ที่รับจำนำข้าวสูงกว่าราคาจริง เป็นการฉีกตำราการรับจำนำสินค้าทุกชนิดที่มีในโลก

### Only Thailand

การประมูล 3G ที่ผ่านมาก็ น่าจะจัดอันดับเป็นการลวงโลกได้ด้วย

ก่อนวิพากษ์วิจารณ์ จะต้องรู้ก่อนว่าการประมูลคืออะไร ทำไมต้องมีประมูล คำว่า ประมูล ไม่มีนิยามตามกฎหมาย จึงต้องใช้นิยามตามพจนานุกรม คนที่เคยค่อนข้างขอว่า ศาลรัฐธรรมนูญว่าตัดสินโดยใช้พจนานุกรมได้อย่างไร ก็ควรรู้ว่า เป็นไปตามหลักกฎหมายที่ร่ำเรียนกันมาตั้งแต่มหาวิทยาลัยแล้วว่า ถ้าในกฎหมายไม่ได้ให้นิยามไว้เป็นการเฉพาะ ให้ใช้ความหมายตามพจนานุกรม

ความหมายของประมูล ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ให้นิยามไว้ว่า “เสนอราคาแข่งขันกันในการซื้อหรือขายทรัพย์สิน เป็นต้น”

หลักเกณฑ์ที่จะเป็นการประมูลคือการแข่งขัน ถ้าไม่มีการแข่งขันย่อมไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการประมูล

การเปิดประมูลเครือข่ายโทรคมนาคม 3G ที่เพิ่งผ่านไปนั้น เป็นที่วิพากษ์วิจารณ์ โดยเฉพาะนักวิชาการที่ไม่เห็นด้วยกับการเปิดประมูลในราคาต่ำมาก

ผู้รับผิดชอบไม่ว่าจะเป็น คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กสทช.) หรือ คณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม (กทค.) (ยกเว้น นพ.ประวิทย์ ลีสถาพรวงศ์) ต่างออกมายืนยันว่า เป็นการประมูลที่ถูกต้องแล้ว ประชาชนจะได้ใช้ 3G ภายในไม่เกิน 6 เดือน

ผมมีความรู้สึกที่ ผู้มีอำนาจของบ้านนี้เมืองนี้ ชอบใช้ประชาชนเป็นตัวประกัน ถ้าคัดค้าน ประชาชนจะไม่ได้ใช้ 3G ไม่ว่าจะผิดพลาดอย่างไร ต้องปล่อยให้กระบวนการดำเนินต่อไป

หากไล่ดูประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าผู้ประกอบการเอาเปรียบ

ประชาชนผู้บริโภคมาโดยตลอด แม้จะกอบโกยกำไรไปจนไม่มีต้นทุนแล้ว แต่ผู้ประกอบการไม่เคยลดราคาหรือให้ประโยชน์กับประชาชน มีแต่จะฉวยโอกาสซูดรีดผู้ใช้บริการเพื่อให้ได้ต้นทุนเร็วที่สุด หรือทำกำไรให้ได้สูงสุด

มือถือนยุคแรก โทรต่างจังหวัดไกล อัตราค่าบริการ 12 บาทต่อนาที ในขณะที่ปัจจุบัน 1 บาททั่วประเทศ ผู้ประกอบการก็ยิ่งกำไรอย่างมากมาย และในทุกวันนี้ กสทช.ออกประกาศบังคับให้ผู้ประกอบการคิดค่าบริการไม่เกินนาทีละ 99 สตางค์ ผมยังต้องจ่ายนาทีละ 4 บาท สำหรับการใช้ง่ายไปรษฯ หรือ กสทช.ห้ามตัดเงินที่เติมล่วงหน้า (Prepaid) หรือไม่ก็ต้องให้เวลานานกว่าจะตัดเงินชาวบ้าน ทุกวันนี้บางไปรษฯ วันเดียวบ้าง 20 วันบ้าง

30 วันบ้าง ก็ตัดเงินแล้ว กสทช.ไม่มีอำนาจไปบังคับผู้ประกอบการ ใครจะเชื่อก็เชื่อไป แต่ผมไม่เชื่อว่าจะทำได้

ถ้า กสทช.มีเจตนาจะคุ้มครองประโยชน์ของประชาชนผู้ใช้บริการจริง ก็น่าจะกำหนดเป็นเงื่อนไขให้ผู้ประกอบการแจ้งล่วงหน้าไว้เลยว่า ถ้าประมูลได้ จะคิดค่าบริการในอัตราเท่าใด ไม่ต้องกังวลว่าเขาจะคิดไม่ได้ เพราะผู้ประกอบการมีเงินถุงเงินถัง อยู่ว่าแต่ซื้อนักวิชาการมาช่วยคำนวณเลย ซื้อประเทศก็ยิ่งซื้อมาแล้ว

ปัญหาการประมูล 3G ในครั้งนี้ ไม่ต้องไปดูว่ามีใครฮั้วหรือไม่ เพราะนี่ไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นการประมูล เนื่องจากไม่มีการแข่งขัน แต่เป็นการนำใบอนุญาตมา

แบ่งให้เอกชน

การประมูลใบอนุญาต 3 ใบ โดยผู้ประกอบการ 3 ราย จะเป็นการประมูลได้อย่างไร จะโทษเอกชนคงไม่ได้ เพราะเขาไม่จำเป็นต้องรู้ราคาก็ได้อยู่แล้ว จะจ่ายเงินให้มากไปทำไม

กสทช. หรือ กทค. ไม่รู้หรือไม่อาจคาดได้เลยหรือว่า ถ้าจัดให้มีใบอนุญาต 3 ชุด โดยผู้ประกอบการ 3 ราย จะเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ ถ้าคาดการณ์ไม่ได้ ก็ไม่ควรจะทำหน้าที่องค์กรอิสระแล้ว

วิธีการประมูลเพื่อให้ได้ราคาที่เหมาะสม จำเป็นต้องให้มีการแข่งขัน เอกชนเขารู้ว่าราคาที่เท่าใดเป็นราคาที่เหมาะสม ไม่สูงเกินไป ไม่ต่ำเกินไป หากลดใบอนุญาตเหลือเพียง 2 ชุด อีก 1 ชุด เก็บไว้ 1 ปี โดยมีผู้ประกอบการ 3 ราย ผมรับรองได้เลยว่าไม่มีผู้ประกอบการรายใดยอมเสียโอกาสในทางธุรกิจเช่นนี้ นักธุรกิจจะต้องแข่งขันกันอย่างแน่นอน ราคาจะสูงกว่าที่เป็นอยู่และจะเป็นราคาที่เป็นธรรม

การดันทุรังรับรองผลการประมูลของ กทค. น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ คณะกรรมการที่รับรองและเดินหน้าต่อไป อาจได้คดีเป็นของแถม

เราอยู่มาได้โดยไม่มี 3G ถ้าจะต้องเสียเวลาดำเนินการให้ถูกต้อง จะไม่ดีกว่าหรือ หรือว่ามีเหตุผลพิเศษอะไรที่บอกไม่ได้ ○

## เศรษฐศาสตร์ชั้นสูงตราด้วยการประมูล 3G พิสดาร

### หุ่นส่วนประเทศไทย

thailand@posttoday.com

การประมูล 3G ของ กสทช. จบลงไปแล้วพร้อมกับทิ้งความเสียหาย 1.6 หมื่นล้านบาทให้ตกกับประชาชนในฐานะผู้เสียภาษี ในขณะที่ผู้ประกอบการทั้งสามรายได้ “ลาภลอย” เป็นกำไรแก่ผู้ถือหุ้นของบริษัท เพราะราคาคลื่นที่ประมูลได้ต่ำกว่าราคาประเมินมากมาย

ทันทีที่จบการประมูล ร่องรอยความผิดปกติก็เริ่มปรากฏมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากข่าวเสียงข้างน้อยใน กสทช. ตลอดจนจนผู้บริหารกระทรวงการคลังต่างออกมาท้วงติงว่าการประมูลนี้อาจเข้าข่ายผิดกฎหมายการเสนอราคาต่อหน่วยงานรัฐ หรือ “กฎหมายฮั้ว” แม้กระทั่งที่ปรึกษาประธาน กทค. เองก็ยังทำหนังสือเสนอล้มประมูล เพื่อไม่ให้ กสทช. ต้องเสี่ยงคุกตะราง

อย่างไรก็ตาม กสทช. กลับเร่งเดินหน้าออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ประกอบการทั้งสามรายอย่างรวดเร็ว และแสดงท่าทีแข็งกร้าวต่อผู้ที่ท้วงติงทั้งหลาย ในขณะที่สื่อมวลชนบางส่วนก็ประสานเสียงไปทางเดียวกับ กสทช. โดยพยายามเบี่ยงเบนประเด็นให้ประชาชนไปสนใจเรื่องอื่น เช่น อัตราค่าบริการ 3G ในอนาคตโดยไม่พยายามสืบเสาะหาความผิดปกติในการประมูลที่เกิดขึ้นเลย

ในบทความนี้ ผู้เขียนจะขอใช้วิชา “เศรษฐศาสตร์ชั้นสูงตรา” (Forensic Economics) มาชวนท่านผู้อ่านช่วยกันวิเคราะห์ว่า มีความผิดปกติในการเคาะราคาในการประมูลอย่างไร และความผิดปกติดังกล่าวจะเกิดจากอะไร

คำถามที่ต้องการคำตอบ

ดังที่ทราบกัน ในการประมูลครั้งนี้ AIS เสนอราคาสูงสุด 14,625 ล้านบาท ส่วน DTAC และ TRUE เสนอราคาเท่ากันที่ 13,500 ล้านบาท ซึ่งเป็นราคาขั้นต่ำในการประมูล ผลก็คือทำให้รัฐได้รายได้รวมทั้งสิ้นเพียง 41,625 ล้านบาท หรือสูงกว่าราคาตั้งต้นเพียง 2.8% เท่านั้น และทำให้มูลค่าการประมูล 3G ในประเทศไทยต่ำที่สุดประเทศหนึ่งในโลก



คำถามที่เกิดขึ้นกับการประมูลมี 2 คำถามคำถามแรกคือ ทำไมการประมูลจึงล้มเหลวจนสร้างความเสียหายต่อประชาชนกว่า 1.6 หมื่นล้านบาท คำถามนี้ตอบง่ายมากกว่า การประมูลล้มเหลวเพราะ กสทช. ออกแบบให้การประมูลแบบไม่เหลือการแข่งขันเลย จึงทำให้ผู้เข้าประมูลทุกรายมั่นใจได้ว่าจะได้คลื่น 3G ไปตามที่ต้องการ โดยไม่ต้องแข่งขันกันเสนอราคามาก

คำตอบที่เป็นไปได้

เหตุที่ AIS เสนอราคาสูงกว่ารายอื่น ก็น่าจะเป็นเพราะอยากได้สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก่อน โดยเลือกที่จะอยู่ติดกับย่านของ TOT ซึ่งทำให้ทั้งสองรายสามารถนำเอาคลื่นของตนมารวมกันเพื่อให้บริการลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพในอนาคต ในขณะที่ DTAC และ TRUE ไม่ได้สนใจที่จะเลือกย่านความถี่ไหนเป็นพิเศษ ทั้งสองรายจึงประมูลต่ำที่สุดเท่าที่ทำได้คือ ที่ราคาตั้งต้น การที่ AIS เสนอราคาสูงกว่ารายอื่นจึงไม่ใช่เรื่องที่น่าแปลกใจ แต่ที่น่าแปลกใจก็คือ ราคาที่ AIS ประมูลนั้นสูงกว่ารายอื่นมากเกินความจำเป็น



ศ...สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์  
รองประธานมูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย  
หรือ ทีดีอาร์ไอ

หลักเบื้องต้นในการประมูลก็คือ ในกรณีที่มีของชิ้นเดียว ผู้เสนอราคาสูงสุดจะได้รับของในการประมูลนั้นไป ส่วนในกรณีที่มีของหลายชิ้น เช่นในการประมูล 3G ครั้งนี้ ผู้เสนอราคาสูงสุดจะได้สิทธิในการเลือกของก่อน ในทั้งสองกรณีราคาที่เสนอสูงสุดไม่จำเป็นต้องสูงมาก แค่ให้มากกว่าผู้ได้อันดับสองเล็กน้อย เช่น เฉือนกันสลึงเดียว บาทเดียว หรือในกรณีนี้เฉือนกันเพียง 225 ล้านบาท ซึ่งเป็นมูลค่าต่ำสุดในการเคาะราคาเพิ่มแต่ละครั้งก็เพียงพอแล้ว

เราจึงควรถามว่า เหตุใด AIS จึงเสนอราคาประมูลมากกว่า DTAC และ TRUE ถึง 1,125 ล้านบาท ทั้งที่เสนอสูงกว่าเพียง 225 ล้านบาทก็ทำให้ได้เป็นผู้ชนะประมูลตามที่ต้องการแล้วทำไม AIS ต้องจ่ายเพิ่มโดยไม่จำเป็นถึง 900 ล้านบาท

เมื่อวิเคราะห์ดูการเคาะราคาในการประมูลเราจะพบว่า ราคาการประมูลของ AIS ที่สูงขึ้น

เกิดใน 2 กรณีคือ หนึ่ง เมื่อมีผู้ประกอบการรายอื่นเลือกสล็อตความถี่เดียวกันกับที่ AIS เลือก ก็พบว่ามีการแข่งราคากัน ทั้งที่แต่ละฝ่ายสามารถหลบไปหาสล็อตอื่นที่ว่างอยู่ได้ ซึ่งเป็นวิธีที่ดีกว่าสำหรับทั้งคู่ เพราะไม่ต้องเพิ่มราคาในการประมูลเลย (เปรียบเสมือนการย้ายไปหาเก้าอี้ที่ว่างอยู่ในการเล่นเก้าอี้ดนตรี แทนที่จะต่อสู้เพื่อแย่งเก้าอี้ตัวเดียวกัน) และ สอง AIS เสนอราคาสูงขึ้นเองในบางสล็อต ทั้งที่ไม่มีคู่แข่งเลย โดยการเสนอราคาสูงขึ้นเพื่อแข่งกับตนเองดังกล่าว เกิดขึ้นตั้งแต่ช่วงต้นของการประมูล ซึ่งไม่สามารถอ้างได้ว่าทำไปเพื่อให้มั่นใจว่าชนะรายอื่น เพราะหากจำเป็นต้องเสนอราคาสูงขึ้นเพื่อให้ตนเป็นผู้ประมูลสูงสุด ก็ยังสามารถทำในรอบท้ายๆ ได้

การกระทำของผู้ประกอบการทั้งสามราย โดยเฉพาะ AIS จึงเป็นเรื่องที่แปลกพิสดารมาก เพราะทำให้ต้องเสียเงินประมูลมากเกินไปจนจำเป็น ซึ่งขัดกับผลประโยชน์ของบริษัทเอง

เราอาจอธิบายพฤติกรรมที่แปลกพิสดารนี้ได้หลายทาง หนึ่ง ผู้บริหาร AIS ที่เข้าร่วมประมูลมีสติปัญญาที่จำกัดมาก จนทำให้ตัดสินใจผิดพลาด ทำให้ผู้ถือหุ้นเสียหาย ซึ่งสมควรถูกกรรมการบริษัทลงโทษ ปลดออกจากตำแหน่งเพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอีกในอนาคต หรือควรถูกผู้ถือหุ้นฟ้องร้องเพื่อเรียกค่าเสียหาย

สอง การยื่นราคาสูงเกินจำเป็นอาจเกิดขึ้นจากความพยายาม “จัดฉาก” ของบางฝ่าย เพื่อ

แสดงให้เห็นประชาชนเห็นว่า การประมูลมีการแข่งขัน ทั้งที่ในความเป็นจริง การประมูลนี้ไม่สามารถมีการแข่งขันจริงได้เลย เพราะถูกออกแบบไม่ให้มีการแข่งขันมาตั้งแต่ต้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ DTAC และ TRUE ต่างต้องการได้คลื่นความถี่ในราคาต่ำที่สุด โดยไม่สนใจที่จะได้สิทธิในการเลือกย่านความถี่ก่อนเลย การแข่งขันใดๆ ที่เกิดขึ้นจึงน่าจะเป็น “การแข่งขันเทียม” เพื่อสร้างภาพเท่านั้น

ข้อสันนิษฐานใดจะเป็นจริง หรือจะมีข้อสันนิษฐานอื่นๆ อีก ก็สุดแล้วแต่วิจารณ์ญาณของท่านผู้อ่าน แต่ผู้เขียนคิดว่า เราน่าจะหาข้อสรุปที่แท้จริงได้ไม่ยากนัก หากมีการตรวจสอบอย่างจริงจังโดยหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะ ป.ป.ช.

ก่อนการประมูล ผู้เขียนเคยคิดว่าพิสดารมากแล้วที่ กสทช.ใจกล้าออกแบบการประมูลให้แทบไม่มีการแข่งขัน โดยไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายเลย แต่หลังการประมูล ผู้เขียนกลับพบว่าที่พิสดารยิ่งกว่าก็คือ การที่ผู้ประกอบการเอกชนพยายามหาช่องทางในการแข่งขันกันไม่ได้ ทั้งที่กติกาไม่เอื้อต่อการแข่งขันเลย ○

**บทความนี้มาจากข้อเขียนในเฟซบุ๊กของอดีต รมว.คลัง วีระชัย ภูวนาถนรานูบาลทางกองบรรณาธิการโพสต์ทูเดย์ เห็นว่าน่าสนใจจึงนำมาเผยแพร่**